

മന്ത്രവർഷ

၃. ၂၁. ၂၀၂၂ ခုနှစ်၊ ဧပြီလ (၁၁)

التحول

مع تعبيات المكتب التعاوني للنحوة والإرشاد وتوعية الجاليات بغرب الدندرة
هاتلف : ٣٧٩١٩٤٢ تاسوخ : ١٣٩١٦٥١ س. ب. ١٠٢٢٦٦٦ الرياض : ١١٧٣٦
حساب رقم : ٤٩٣٢٠ شركه الراجحي المصرفيه فرع سلطنه

الخير بين يديك

• أهداف المكتب:

يسعى المكتب لتحقيق الأهداف الرئيسية التالية :-

١. دعوة غير المسلمين إلى الإسلام.
٢. تعليم و توجيه حديثي الإسلام أصول الدين.
٣. تصحيح العقيدة و تنقيتها من البدع و الخرافات.
٤. نشر العلم الشرعي و ترسیخ العقيدة الصحيحة.

• إنجازات المكتب العاشرة بغرب الديرة:

تم إنجاز ما يلي :-

١. تم طباعة عدد ((٨٠٠,٠٠٠)) كتاب بمختلف اللغات.
٢. تم طباعة عدد ((٦٧٢,٠٠٠)) مطوية بمختلف اللغات.
٣. تم طباعة عدد ((٤٢,٠٠٠)) نشرة باللغة العربية.
٤. بلغ عدد المحاضرات و الدروس ((٧٥٠)) بمختلف اللغات.
٥. بلغ عدد الكلمات الوعظية ((٣٩٠)) كلمات باللغة العربية.
٦. إقامة رحلة عمرة لعدد ((٦١)) شخصاً خلال شهر رمضان ١٤٢٠ هـ.
٧. تم توزيع عدد ((١٢٨٠)) مصحفاً و ترجمة معاني القرآن الكريم بمختلف اللغات - طباعة مجمع الملك فهد للمصحف الشريف - .
٨. تم توزيع عدد ((١٤٢٠٠)) كتاب و مطوية بمختلف اللغات.

فيما أخني الحبيب ليله لكت نصيبي لله هذا الخير.

അത്തവസ്ഥാത്മ

കെ. പി. മുഹമ്മദ് ബീൻ അഹംകാരം
(സിക്ക്രി, കേരള നാട്പാതയുൽ ഇജറഹിഡീൻ)

====[പസംധകർ]====

കുറളു നാട്പാതയുൽ കുജാഹിഡീൻ
(അക്കിമനാർ മാസിക)
കുജാഹിഡ് സെൻറർ, കൊഴിക്കോട്-2.

AL-THAVASSUL

(Malayalam)

By: K. P. MUHAMMED BIN AHMED

(Secretary, Kerala Naduvathul Majahideen,

Copies : 3000

Publishers : Kerala Nadvathul Mujahideen,
(Al-Manar Monthly)
Mujahid Centre, Calicut-2.

Printed at : Amina Printers, Kallai Road, Calicut-673 003.

ك. ب. محمد بن احمد

الامين العام لدورة المجاهدين - كيرالا

التوسل

الناشر: ندوة المجاهدين كيرالا. الهند (مجلة المنار)

مع مساعدة: احياء التراث الاسلامي - الكويت

مركز المجاهدين . كاليكوت - ٢ . كيرالا

مُتَشَلٌ الْمَذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللهِ
أَوْ لِيَاءَ كَمَا تَشَلَّ الْأَهْمَدَ كَبُرُوتٌ اتَّخَذَتْ
بَيْتَهَا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُرُوتُ لِبَيْتِ
الْمَعْنَكَبُرُوتٌ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ

— ٤٠ - ٢٩ —

പ്രസ്താവന

കുറിച്ചത് ഒരു നൂറ്റാണ്ടുകാലം, ഒക്കെ മല്ലിക്കളിൽ
സർവ്വത്വമുഖ്യമായ അടിവ്യഖ്യാ ലക്ഷ്യം വെച്ചു നടന്ന
എല്ലാ സാംസ്കാരിക സംരംഭങ്ങളിലും നവീകരണ പ്രവ
രതനങ്ങളിലും പത്രമാസികകൾ പ്രധാന പങ്ക് വഹിച്ചു
രുന്നു. ഇസുലാമിക വിജയങ്ങളതോടൊപ്പം പൊതു
വിജയങ്ങൾ. വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിലും, സ്വാഭാവ രൂപീ
കരണംതിലും, ധാർമ്മികനിലവാരം വളർത്തിയെടുക്കി
ണ്ടതിലും അനുധാവിശ്വാസങ്ങളും അനാചാരങ്ങളും ഉയർ
വന്നു. ചെയ്യുന്നതിലും സുത്രി വിശാതങ്ങിൻറെ അവശ
യകൾ പരിഹരിക്കുന്നതിലും വായനാശീല. വളർത്തി
യെടുക്കുന്നതിലും....ഇങ്ങനെ നാനാരൂപകളിലും പത്ര
മാസികകൾ മഹത്തായ സേവനങ്ങളുണ്ട് ടിച്ചിട്ടുണ്ട്.

1987ൽ മല്ലിക്കയുന്ന വയസ്സുതികയുന്ന അൻമനാർ,
അരയ്യുണ്ടിൻറെ കാര്യത്തിൽ മാത്രമല്ല; പ്രവർത്തന ക്ഷമത
യിലും സേവന രൂപയിലും യുനീറ്റുനില്ലെന്ന ഒരു മാസിക
ഡാണ്ട്. നാനാപത്രം പ്രതിക്രൂല സാഹചര്യങ്ങളിൽ വിശ്വനിഷ്ഠ
പു, ദീർഘകംല്ല. രംഗത്തെനിന്ന മംഗാതെ പിടിച്ചുനിന്നു

സമാനമായ മരിറാരു മതപത്രം, ചുണ്ടിക്കാണിക്ക്ലേപ്പട്ട തയിലു ജനങ്ങളുടെ അഭിരച്ചപികരകൾ, അഭിലാശങ്ങൾക്കു മൊത്തം തരംതാഴെതെ, ഒരു തമിലു, പലപ്പോഴും അവരുടെ അഭിരച്ചപികരകൾ, അഭിലാശങ്ങൾക്കുമെതിരായും സ്വന്തം കാലിൽ വ്യാഴവട്ടങ്ങളതിൽവിച്ചു അഞ്ചമനാർ, ആ രംഗത്തെ രാറയാനുമാണ്. കേരള നാട്ടിവരുത്തൽ മജാഹി ദിനംറ മുഖപത്രമെന്നനിലകൾ, സംഘടനയുടെ ആദർശ ലക്ഷ്യപരിപാടികൾക്കുന്നുസ്വരൂപമായി താഹീഡിനന്തുല്പ മാറ്റ മാറ്റം, സ്വംഗ് ടിക്കന്നതിലും ഇന്ത്യമുകിക വിജ്ഞാനം, വളർത്തിയെടുക്കുന്നതിലും, കാലിക സംഖ്യാഭാസം ഇന്ത്യ മകുളിക്കുന്നതിൽ വിലയിരുത്തുന്നതിലും, അപേ ശബ്ദം ദണ്ഡം യമോച്ചിതം, പ്രതികരിക്കുന്നതിലും, മുസ്ലിം സാംസ്കാരിക പെത്യുക, തലമുറകൾ പകരുന്നതിലുമെല്ലാം അഞ്ചമനാർ മുന്നണിയിൽതന്നെ നിലക്കൊള്ളുന്നു.

പുരുഷജീവിതത്തിന്റെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ വിലയിരുത്തുന്നവാം മുപ്പത്തിമൂന്നു വയസ്സു്, പക്കതയും പാകതയും, കൈവന്ന യഥുനകാലമാണു്. പാളിച്ചുകളിൽ നിന്നും വീഴ്ചപകളിൽ നിന്നും മുകുതമായ പെഹുമുഖ പ്രവർത്തനങ്ങളുടെ വസന്തകാലം, സൗഖ്യരൂപം, സൗരംഗ്യമാത്തുചേരുന്ന ഇതു അനുശ്രദ്ധ കാലത്തിന്റെ സമാഖ്യാശമെന്ന നിലകൾ മിസ്ലിം സാംസ്കാരിക കേരളത്തിന്നും ഉപഹാരമായി അഞ്ചമനാർ നൽകുന്ന രണ്ടു വാടാമലരുകളാണു് രണ്ടു സുക്കുതികൾ, 'അത്തവറ്റുപുരുൾ, അഞ്ചു ഇസ് തിഗംസ്':

1982 മുതൽ അഞ്ചമനാറിൽ തന്നെ വണ്ണമാശം: പ്രസിദ്ധയികരിച്ച ലേവന പരമ്പരകളുടെ സമാഹരണമാണു് രണ്ടു കൃതികളും.. അത്യുാവശ്യമായ വില ഒരു

ഗതികളും പരിഷ്കരണങ്ങളും നടത്തിയിട്ടുണ്ടോ മാത്രം.

മുസ്ലിംകളുടെ വിശ്വാസവും പരലോക ജീവിത വിജയവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുന്ന പരമപ്രധാനങ്ങളായ വിഷയങ്ങളാണ് തബ്രൂദും ഇസ്തിഗാസയും. അതു കൊണ്ടു തന്നെ കേരളത്തിലെ മുസ്ലിം പണ്ഡിതൻമാർക്കും യിൽ നടന്ന ഏല്പാ വാദപ്രതിവാദങ്ങളുടെയും വണ്ഡമന്ദിര പ്രസംഗങ്ങളുടെയും പ്രധാന ഇതിവ്യത്വവും ആ രണ്ടു വിഷയങ്ങൾ തന്നൊരുക്കിയിരുന്നു. മാത്രമല്ല; മുസ്ലിം സാധാരണക്കാരും ഇതിൽ അദ്ദേഹ യററാം ജീജ്ഞാസുകളും തംപ്പരരൂപമായിരുന്നു.

ഈ രണ്ടു കൃതികളുടെയും കത്താവധു കേരള നദീപ തുറമുഖാവാഡിനീൻ ജനറൽ സിക്രട്ടറി കെ. പി. മഹാക്ഷേത്രവി സാഹിബും അവർക്കളാണ്. പാണ്ഡിത്യത്തിലും കാര്യങ്ങൾ നിഷ്പക്ഷങ്ങളായും വസ്തുനിഷ്പക്ഷമായും സമീപിക്കുന്നതിലും പൊതു സമ്മതനാണും ജനാബും കെ. പി. അതിനാൽ, ക്രന്മകർത്താവിനെ പരിപ്രയപ്പെട്ടുത്തി വള്ളുതും പറയുക അനാവശ്യം മാത്രമായിരിക്കും.

പക്ഷം ചാരി ഏന്തകിലും ഏങ്ങനെന്നെയക്കിലും പാണ്ടകുന്ന പ്രമാണം ശൈലിയല്ല; വിഷയത്തിന്റെ നാനാവശ്യം അവതരിപ്പിച്ചു തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം സത്യത്തിനുള്ളാൽ കൊടുക്കുന്ന പംന്തിയാണും വിഷയ വിശകലനത്തിൽ ഇതിൽ സ്വീകരിക്കേപ്പട്ടിരിക്കുന്നതും. പണ്ഡിതൻമാർക്കും പാമരിമാർക്കും ഒരുപോലെ ഉപകരണപ്പെട്ടുന്ന ഉത്തരകൃതികളാണും രണ്ടും. അതെ അവന്നും, ഇപക്ഷം

രജപ്പട്ടാനതിനു വളരെ പ്രധാനപ്പെട്ട ഒരു നിബന്ധന പാലിക്കപ്പേണ്ടതായുണ്ട്. വിഷയങ്ങളേക്കുറിച്ചു അംഗൂക്കുലങ്ങാ പത്രികകുലമേം ആയ മുൻതീരുമാനങ്ങളും നുമില്പാതെ സത്യം ഗ്രഹിക്കണമെന്ന ഏക ലക്ഷ്യം മാത്രമായിരിക്കണം. ഇതിന്റെ വായനകൾ പ്രേരകം. എങ്കിൽ, അല്ലാഹു അനുഗ്രഹിച്ചു ആ ലക്ഷ്യം വായനക്കാർക്ക് നേടാൻ കഴിയും—സംശയമില്ല.

പുസ്തകങ്ങളും ബന്ധനയിച്ചുള്ള മറ്റുകാരുടും വായനക്കാട്ടയിൽ സ്വയം അറിയാൻ കഴിയുന്നതുകൊണ്ട് ഈ പ്രസ്താവനയിൽ പരാമർശിക്കുന്നീല്ല. സാമ്പത്തികമായ യാതാരു പത്രികയോടു ചേരുമ്പോൾ, പുസ്തകങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാനുവദിച്ച ഗന്മക ത്രാവിനു.,

പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ സാമ്പത്തിക സഹായം നൽകി സഹായിച്ച 'ഇഹം'യാളത്തുറാസിൽ ഇസ്ലാമി' (കവേത്ത)നാം ഫർദ്ദാശമായ നദി രേഖപ്പട്ടത്തുനാം.

പരാമ്പര്യം കൂടികളിൽ 'തവസ്തുകൾ' എന്ന ആദ്യം ഗക്കാനും വായനക്കാരുടെ കയ്യിലിരിക്കുന്ന ഈ പ്രസ്തകം. കരുണാനിധിയായ അല്ലാഹു നമ്മുടെ എല്ലാ ദിനീപവ ത്രാവങ്ങളും. പത്രികയാർഹങ്ങളാണു സേവനങ്ങളാണു സ്വീകരിക്കുമാറാക്കു—ആമീൻ.

**മുസാ—വാണിജക്കി
പത്രാധിപർ, അഞ്ചമനാർ
മുജാഹിദ് സെൻറർ കോഴിക്കോട്—2.**

വിഷയങ്ങൾ

പേജ്:

ആമുഖം	9
ഓഫീസ്മായ ചർച്ച	11
വുർആൻ വ്യാഖ്യാനിഗന്മണ്ഡളിൽ	18
ഹാസ്യ വ്യാഖ്യാനിഗന്മണ്ഡളിൽ	20
ദുർവ്യാഖ്യാനങ്ങൾ—വേറെയും	33
ഹാസ്യകളുടെ വൈളിച്ചത്തിൽ	45
അന്യായങ്ങൾ തവസ്സുൽ	63
ചോദിക്കുന്നവരുടെ ഹിബ്രു	71
ആരാപണം—ആദംബിയുടെ പേരിലും	78
ഹിബ്രുകാണ്ഡുളിക്കു മരറാരു ഇടത്തേട്ട്	85
ഉസ്മാൻ (റ)വും ആവശ്യകാരന്മാരും	92
മാലിക്ക് (റ) വിശൻറ ഉപദേശം	100
അങ്ങങ്ങന്മാരും കുറെ തെളിവുകൾ	111
വജ്രിഗു മാനല്ലും മേൽപ്പുര തുളികല്ലും	117
അഞ്ചാംബിയുടെ ഇടത്തേട്ട്	125
മരറാരു സപപ്രനത്തിശ്ശൻറ കമ	138
സമാപനം	147
തെററുത്തിരുത്തി വായിക്കുക. (ശുഖിപ്പത്രം)	162

ആര്യവം

കേരള മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ പറക്കു അറിയപ്പെടുന്ന ഒരു അബ്ദി പദ്ധതി തവസ്സുൽ. കൊല്ലം ജായി അവർക്കിടയിൽ നടന്ന വക്കന്ന മതപരസംഗമങ്ങളിലും പത്ര-മാസികകളിലും പ്രസിദ്ധീയികരണങ്ങളിലും മെല്ലം ആവർത്തിച്ചു വിശദീകരിച്ചു വരുന്ന ഒരാശയവുമണ്ണത്രു. ഒട്ടരേ വാദപ്രതിവാദങ്ങളും വണ്ണധനമണ്ണധനങ്ങളും അതിന്റെ പേരിൽ അരബ്ബന്നറുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ തവസ്സുകളിനും സ്ഥാനവും പ്രാധാന്യവുമാണ് അതിന്റെ കാരണം.

‘തവസ്സുൽ ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ പ്രാർത്ഥനയും ആരംഭനയും അല്ലാഹു സ്പീകരിക്കുകയില്ല. നമസ്കാരം, സോംവാദം, ഹജ്ജ് തുടങ്ങിയ എല്ലാ ഇബാദത്തുകളിലും തവസ്സുൽ കൂടിയേ കഴിയു. തവസ്സുൽ നിശ്ചയിക്കുന്ന വർ ഇസ്ലാമിൽ നിന്നും തന്നെ പുറത്ത് പോകുന്നു....’ ഇം നിലകൾ ഒരു വലിയ വിഭാഗം പണ്ണധനിത്തിന്മാർ ശക്തിയായി വാണികനാണ്. അവരുടെ പ്രസംഗങ്ങളിലും പ്രസിദ്ധീയികരണങ്ങളിലും ഇം വാദം ആവർത്തിക്കുയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

‘തവസ്സുൽ, അതിന്റെ ശരിയായ അർത്ഥത്തിൽ നിന്നും ഉദ്ദേശ്യത്തിൽ നിന്നും എടുത്തുകൂടുന്ന പ്രക്രിയകൾ

என. தாங்கலமாயிட வெள்ளுலினீரை பேரில் பெறுவதை விஶபாஸவு (ஸிர்க்கு)மாயிட பெந்தயபூட்டுன பல ஆறாயங்களும் டுஸுலிங்காக்களைகளில் கடன்கூடானிட யாயிட்டுள்ளன. அப்பாவூவுமாயிட அடக்கமைனதின் பகுதி அகலவானானு ஹன்று காரணமாயிடத்தீர்கள்நு....' என்னிட்டென மரீான விளாக. பள்ளிடித்திமான் ஸ மர்த்துமிகன். ஹன்றென ஏதுகளைவ விஶபாஸவு. (தாங்கிழு) பெறுவதை விஶபாஸவு (ஸிர்க்க)மாயிட பெந்தயபூட்டு ஸுப்பிரயான விஷயங்களைத்தீர்களிட கையாளும் 'தவற்றுத்', ஹா பஶுபங்களுத்தில் தவற்று பின்கூரிட்டு நிஷ்பக்ஷவு. வஸுதூகினிஷுபுமாய எருபு பங்க. நகத்துக்காட்டு ஏதுதெய்கு. அதுவஶ்ரமாயிடத்தீர்களிட கையாளும். ஸத்யாவஸும் அளியானாக ஹிக்கூனவர்க்கு காரு. மந்திலாக்கூவாகு. யாமாக்கும்பூ, களைத்தான். அது ஸஹாயகமாவுக்கால் பெற்று.

இற பங்கதில் ஈடு. நிலக்குதீ அளிபொய் கொடுக்கு. வயாவுமானங்களுக்கு. வில கற்பிக்காவதற்கு. ஏற்குகொள்ளாது, ஏதை விஷயத்தகுரிப்பு. ஈடு நமாய பில அளிபொய்களுக்கு. அநமானங்களுக்கு. அந்த முள்ளவா. தட்டிஸுமாநத்தில் அதை வயாவுமானி காண்டு. கடியியு, அதைகொண்டு முஸுலிம் வேங்கு. முழுவது அ.கீகரிக்கையு, ஸ.ஶயனிவுத்திக்கையி அவல்.புக்குக்குயு. சென்று பெஸிலீய பிராம் நோ மாடுமங்கு இற பங்கத்தில் நா. அத்தாரமாகக்கூடுது முன்வியியைநூழுமில்லாதெ, ஈது. பிரஹிக்கான் கடியனமை தெழின்த மனத்தூடை இற பங்கத்தில் ஸஹகரிக்கூடுமென்று வாய்க்காரித்தின்று பிரதீக்ஷீ கூடுது. கார்கானியத்தை அல்லாது அதின் தற்பீவு நன்குமாராகத்து-அதுமீன்.

തവസ്തുസൂത്രി രാഷ്ട്രപരമായ പരിപ്പ്

(1) പരിശുദ്ധ വ്യാഖ്യാനിലെ പദഭാഷണം എന്ന്
വും ആശയവും വിവരിക്കുന്ന ഒരു വിശിഷ്ട നില
ഞബാനാം ഇമം രാഗിബിന്റെ 'അംഗീകൃഷ്ണദാതാ'.

(المفردات في غريب القرآن لراغب الاصفهانى توف ٥٠٢)

തവസ്തുസൂത്രി എന്ന പദഭാഷണിന്കു പ്രസ്തുത ഗ്രന്ഥത്തിൽ
നൽകിയ അർത്ഥമാം ഇത്തരം അംഗീകൃഷ്ണദാതാം:-

الوسيلة التوصل الى الشيء برغبة، وهي اخص من الوصيلة
لتضمنها لمعنى الرغبة... وحقيقة الوسيلة الى الله تعالى مراعاة
سبيله بالعلم والعبادة وتحري مكارم الشرعية : وهي كالقربة
(مفردات الراغب)

‘വസീഖത്തു എന്നാൽ, ആഗഹപുർഖും ഒരു വസ്തു വിലേക്കേത്തുകയെന്നാണ്’. ആഗഹപുർഖും’ എന്നു കൂടി അതിന്റെ’മമുള്ളതുകൊണ്ടു, ‘എത്തുക’യെന്ന മാത്രം. അർത്തുമമുള്ള ‘വസീഖ’യിൽ നിന്നു അതു പ്രത്യേകപ്പട്ടന്നു; അമുഖം പരിമിതപ്പട്ടന്നു. മത കാര്യങ്ങൾ പഠിക്കുകയും ആരാധനകൾ നടത്തുകയും ശരീരത്തിന്റെ ബഹുമതികൾ കാത്തുസുക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടു അല്ലെങ്കിലും വിലേക്കും’ അടക്കമുഖ്യവാദിള്ളി മാർഗ്ഗം, ശഖിപ്പു സുക്ഷ്മത പാലിക്കുകയെന്നതാണു ‘വസീഖ’യുടെ യഥമർത്തമും. അതു സാക്ഷിപ്പം എന്നതിനു തുല്യമാണ്.

(2) ഹജീസുകളിൽ വന്ന പദ്ധതികൾും അർത്ഥവും ഉദ്ദേശവും വിശദികരിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധ നിലംഞ്ചുവാണു ഇക്കാം ഇബ്നു നൂർ (ابن الاٰثیر) (۶۰۶ - ۵۴۴) ‘നീഹാദത്തു’ (نَاهِيَةً) എതിൽ ‘വസീഖ’ക്കു ഇങ്ങനെ അർത്തമാണ് നൽകുന്നു.

الوسيلة : هي في الاصل ما يتوصل به الى الشقيق ويتقرب به وجمعها وسائل ، يقال وصل اليه وسيلة وتوسل والمراد به في الحديث القرب الى الله تعالى وقيل هي الشفاعة يوم القيمة ، وقيل هي منزلة من منازل الجنة كذا جاء في الحديث — نهاية

‘വസീഖ എന്നാൽ, ഒരു വസ്തുവിലേക്കും ചെന്നുമെന്നും ആ വസ്തുവുമായി സഹിപ്പിക്കാനും ഉതകുന്ന കാര്യം എന്നാണ്’ വാക്കർത്തമാണ്. ബഹുവചനം ‘വസാ

ഇൽ'. 'വസല ഇലെഹാ', തവസ്സല എന്നിൽക്കേന്നു. പ്രയോഗങ്ങളുണ്ട്. ഹഡിസിൽ ഇം പദം കൊണ്ടുംഗശി കുന്നതു അല്ലാഹുവിന്മായുള്ള സാമീപ്യമാണ്. അന്തു ദിനത്തിൽ നബീ തിരുമെന്തിക്കുവിശ്വേപ്പട്ടന ശുപംഗ'യെന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു പദവിയെന്നു. അഡിപായപ്പട്ടനുണ്ട്.' (നിഹായത്ത്)

(3) പൊതുവായ നിലക്ക് അറബിയോഹത്തിലെ രാവാക്കുകളുടെ അർത്ഥവും ആശയവും മനസ്സിലും കണക്കിലും നിരാക്രഷപാദം അവലംബിക്കപ്പെട്ടുന്ന ഒരു പൊച്ചിന നിലാഭവാണ്. 'ഹെറൂദാബാദി'യുടെ അർത്ഥവാകുസ്. തവസ്സുലിഞ്ഞ അർത്ഥം. അതിൽ ഇങ്ങനെ പറയുന്നു.

الوسيلة والواصلة المنزلة عند الملك والدّرجة والقربة، وسل
إلى الله توسلا عمل عملاً تقرب به إليه كتوسّل (القاموس)

'വസില, വാസില' എന്നിവയുടെ പദം അർത്ഥമാണ്. രാജസനിധിയിലെ സ്ഥാനം, പദവി, അടക്കപ്പ് എന്നാക്കേയാണ്. എന്നാൽ, അതു അല്ലാഹുവിലേക്ക് ചേർത്തു പറയുന്നൊരു, അല്ലാഹുവിലേക്കുപ്പിക്കുന്ന വള്ള പണ്യകർമ്മവും ചെയ്തു എന്നു. അർത്ഥമാണ്. (വാകുസ്).

(4) പ്രസിദ്ധമായ കരിംരു ശാഖാനിഖണ്ഡവം എന്നും അമാലുദ്ദീൻ ഇബ്നു നുമാൻസുറുന്നിക്കിസുതിയുടെ 'വം സാനുതി അറബ്'. അതിൽ, തവസ്സുലിഞ്ഞ അതം. ഇങ്ങനെ നൽകുന്നു.

الرسيلة : المنزلة عند الملك والدرجة والقربة وتوسل فلان إليه برسيلة اذا تقرب اليه بعمل لسان العرب

‘வஸீலதெய்காங்கி ராஜஸ்காரியிலிருக்கும் நம்மா
வைகு பவவியைகு அடக்குப்புவைகு.. கரை வழி பெய்க்குத்தி
யைகும்பேந அல்லதுவிலேக்கடக்குத்தாகி அயால் அல்லது
விவிலேகி ‘வஸீல்’ பெய்தை ஏன்குபிரயுக்கு.’
(வீஸாங்குத் தொப்பு)

(5) இக்கல்பத்தைக் குடுதல்வை.. உபயோகிப்பு வரு
கு கரு அரிசி நிலங்கூவான்.. ‘அத்தமிழ்ஜில்’ மு
ஸ்லீக்குதிரு கரு கக்ஷியைகும்யை.. பெதைக்கவுன் ய
மென்குமில்லாத கரு கீஸ்த்ருக் பாதிரியான் அ
தின்கிருக்குத்தாவ.. தவழ்குலிங்கு முன்ஜிலிருக்கு நகீ
குகு அர்த்தம்மிதான்..

وسل يسل وسيلة ووسل وتوسل الى الله بعمل او وسيلة
عمل علا تقرب به اليه تعالى ، الوسيلة ايضا المنزلة عند

الملك والدرجة
(المتجدد)

‘வழக்கும்வைகு கொள்’ அல்லதுகிரு அடக்குப்புவைகு.. கொ
ள்கு அல்லதுவிலேகி தவழ்குக்கு செய்தை ஏன்குப்
நன்தாகி அவுக்கிலேக்கடக்குப்புக்குக்கு புளை கர்ம.. செ
ய்தை ஏன்குத்தம்.. வஸீலகி ராஜஸ்காரியிலே
ஸ்மாகு.. பவவி ஏன்கிணங்கையை.. அத்தம்முள்.’
(அத்தமுன்ஜில்).

(6) 'ഇമാം സമഖ്യാ' (۰ ۵۲۸ - الم توفى) യും
 'അസാസുൽ ബലാഗ്' അറിയപ്പെടുന്ന മററററു
 ഗന്മമംണം. അതിൽ തവസ്സുലിനെ നിർവ്വചിക്കു
 ന്നതാണെന്നെന്നാണ്:

تَوَسْلَتْ إِلَى اللَّهِ بِعَمَلٍ تَقْرِيبٍ (أساس البلاغة)

'വള്ള പവ്യതിയും ചെയ്തു താൻ അല്ലാഹുവിൽ
 തവസ്സുൽ ചെയ്തു എന്നാൽ താൻ അവനുമായി അ
 കുത്തു എന്നർത്ഥം'. (അസാസുൽ ബലാഗ്)

ഒറ്റവാക്കുകരംകു് അർത്ഥമവും ഉദ്ദേശവും നിർ
 ണ്ണയിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധങ്ങളായ അറബി നിലപാട്ടകളിലും,
 മത സംബന്ധങ്ങളായ സാങ്കേതിക പദ്ധതികളിലും അർ
 ത്ഥമവും ആശയവും വിവരിക്കുന്ന പ്രത്യേക ഗന്മ
 അളളിലും തവസ്സുൽ, വസില്: എന്നീ പദ്ധതികളിലും
 നൽകപ്പെട്ട അർത്ഥമവും ആശയവും എന്നാണെന്നു നാം
 മനസ്സിലാക്കി. അതായതും, സ്ഥാനം, പദ്ധതി, അട്ടപ്പ്
 എന്നാക്കെയാണു് തവസ്സുലിൻറെ ഭാഷാപരമായ അർ
 ത്ഥമം, അതു അല്ലാഹുവിക്കലേക്കു് ചേർത്തു പറയു
 സ്വാരം, അവനുമായി അട്ടപ്പിക്കുന്ന പുണ്യ കർക്കം
 ചെയ്തു എന്നാം.

ഇന്നീ നമ്മകു്, ഭാഷയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ
 തന്നെ മററാരു നിലകളും കുടി തവസ്സുലിനെക്കുറിച്ചു
 പറിക്കാം. എത്തു പദ്ധതിനും അർത്ഥമവും ആശയവും
 നിർണ്ണയിക്കുന്നും അതും കെംജിക്കുന്ന മുല ഭാഷം
 സാഹിത്യങ്ങളിൽ എത്തല്ലാം അർത്ഥമത്തിലും ആശയ
 തതിലും അതുപയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു് എന്നറിയുക

ആവശ്യമാണ്. അർത്ഥമത്തിനും ആശയത്തിനും പുറമെ ഓരോ പദ്മുഖക്കൊള്ളുന്ന സ്വപ്നിററിറ്റും വികാരവും കൂടി ഗഹിക്കാൻ അതും സഹായകമാക്കും. കാശം സാഹിത്യത്തിലെ കവിതാ വിഭാഗമാണ് സാധാരണ ഗതിയിൽ ഇതിനാശയിക്കുന്ന മുഖ്യ ഘടകം. വുർആൻ-ഹാഡിസുകളുടെ വ്യാഖ്യാനത്തിനുപോലും ഈ മാർഗ്ഗം അവലോപിച്ചുകാണാം.

(1) ഇസ്ലാമിന്റെ മുമ്പ് 'ജാഹിലിയും' കാലത്ത് ജീവിച്ചു മരിയു രൂപ വിശുദ്ധ കവിയാണ് 'അൻതരം': 'സബ്'ഉൽക്കുണ്ടുവും' എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രസിദ്ധ കവിതാസമാഹാരത്തിലെ രൂപ കവികൂടിയാണെന്നും. പിണ്ണങ്ങി നിൽക്കുന്ന തന്റെ കാമിനിയോടു അനുബന്ധം പറയുന്നു:

إِنَّ الرَّجَالَ لَهُمْ رِلَيْكَ وَسَيِّلَةٌ^۹

أَنْ يَأْخُذُوكَ تَكْتَلَى وَ تَخْضُبَى -

'നിന്നെ പ്രാഹിക്കാൻ വേണ്ടി പുറുഷൻമാർക്കു നിന്നും വേക്കു ഒടക്കപ്പെടുമുണ്ട്', അതുകൊണ്ടു അവർക്കുവേണ്ടി നിസ്തുരമയിട്ടുകയ്ക്കും. മെമലാബോധാനിയുകയുമെല്ലാക്കു ചെയ്യുക'. (ബിബാനു അൻതരം) അടക്കപ്പും, സമീപനം എന്ന അമ്മത്തിലാണ് ഈ കവിതാശകലത്തിൽ 'വസില'യെന്ന പദം ഉപയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു.

(2) പ്രസിദ്ധനായ മഹറാതകവിയാണ് 'ലബീഥ്'. അഭ്യഹത്തിന്റെ കവിതയിലും 'വസില' ഇരു അർത്ഥ നൽകി നിന്നും പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

وَلَمَّا رَأَيْتُ الْقَوْمَ لَا وَدَ فِيهِمْ -
وَقَدْ قَطَّعُوا كُلَّ النُّورِي وَالْوَسَائِلِ .

‘അഞ്ചാതയയിൽ ഒരു സുന്നമൊപ്പും അവശ്യങ്ങിക്കുന്ന ഷ്ടൈനും, സർവ്വ ബന്ധങ്ങളും അടക്കപ്പെട്ടും അവർ അറുത്തു മുറിച്ചു കളഞ്ഞതും എന്നിക്കേം ബോധ്യമായ സ്ഥലം.....’

(3) അബുത്താലിബിന്റെ ‘ലാകിയു’ എന്ന വിശ്വത കവിതാസമാഹാരത്തിലും അടക്കപ്പും, സാഹിപ്പും എന്ന അർത്ഥത്തിൽ തവല്ലുകൾ പ്രയോഗിച്ചുകാണാം.

أَرَى النَّاسَ لَا يَدْرُونَ مَا قَدْرُهُمْ
بَلِّيْ كُلُّ ذِي دِينٍ إِلَى اللَّهِ وَاسِّلُ

‘ഇന്നേം അവരുടെ പ്രഗാനത്തിന്റെ ശാരവം അർഹിക്കുന്ന വിധം മന്ത്രിലാക്കിയിട്ടിരുപ്പും എന്നിക്കേം തന്മനുനും. എന്നാൽ മതം അവഭംബിക്കുന്നവരെല്ലാം അപാഹൃവിന്റെ സാമൈപ്രയക്കിനായി പ്രയത്നിക്കുന്നു’.

ഈഞ്ഞെന, ‘വസിലും’, ‘തവല്ലുകൾ’ വാസിൽ, വസം ഇലും തുടങ്ങിയ എല്ലാ പ്രയോഗങ്ങളും അടക്കപ്പും, സാമൈപ്പും, അടക്കാനും സാമൈപ്പ്രയത്തിനുമുള്ള പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ എന്നി അർത്ഥങ്ങളിലാണും ഭാഷാസംശയിൽനിന്നും പ്രയോഗിച്ചതെന്നുകാണാം.

ഈനി നമ്മുടെ ഈ പഠനവുമായി കറുപ്പു മുഖ്യമായി കൂടിയേക്കും കടക്കാം.

வுருங்குள் வருவாயான டெக்மண்டுகளில்:

(1) டெக்மண்டு பள்ளித்துறையில் பரதை அடிக்கடி விடுவது கூடியது, அவற்றைப் பொருளாக விடுவது கூடியது. செய்யுள் ஏற்கு பிரைஸ்ட் வுருங்குள் வருவாயான டெக்மண்டு

(تفسير البيضاوى) (تفسير البيضاوى) (تفسير البيضاوى)
'தம் சீருந்த வெப்பங்கள்'. 'வஸீல்' கொட்டு வேலைக்கூடுதலானதானால் வெப்பங்கள் ஒன்றை விஶலைக்கிறீர்களே:

الوَسِيلَةُ مَا يَتَوَسَّلُونَ بِهِ إِلَى ثُوَابِهِ وَالَّتِيْ مِنْهُ فَعَلَ

الطاعات و ترك المعاصي (١٠ - ١٠٢)

'வஸீல் வெய்க்காது, அல்லது விட்டிகளைப் பிரதிபூல் வெளிக்காங்கு அவகுமாய்' அடக்கமாகாங்கு வேளி பூங்கள் கற்றுக்கொண்டு வெளிக்கிறார்கள் குரு குடும்பங்களிலிருந்து விரமிக்கிறார்கள். (வா: 10: வே: 120)

(2) وَابْتَغُوا رَاهِيَّةَ الْوَسِيلَةِ அவனிலேகல்
(அல்லது விடுவிக்கலேகல்) 'வஸீல்' காக்ஷிக்கூக் கூங்கு வுருங்குள் வாக்குத்திரீவீர வருவாயானத்தில் 'ஆலங் வெனி'யில் விவரிக்குமானால்:

الوَسِيلَةُ مَا يَقْرِبُكُمْ إِلَيْهِ مِنَ الطاعاتِ (جلالين)

'அல்லது விடுவிக்கலேகல்' அடக்கமுடிந்தாக்களா ஸ்த்ரீக்கற்றுக்கூங்கு வஸீல்' (ஆலங்கலெனி)

(3) വുർജ്ജുൻ വ്യാവ്യാന ശ്രീമദ്ഭാഗവത്തിൽ പറിഡവം പ്രാചീനം എന്നറിയപ്പെടുന്ന 'തഹുംസീറുത്രപബുരീ'

ഐഞ്ചുഫർ മുഹമ്മദ് ബൻ ജുബർ അൽ-തബ്രി (تفسیر الطبری)

തവസ്തുലിനേനക്കുറിച്ചു നടത്തിയ ദീർഘം (۰ ۳۱۰)
മായ പർച്ച അവസാനിപ്പിക്കുന്നതു ഇംഗ്ലീഷിൽ അടക്കമാക്കുന്നു.

(۶ - ۲۲۶) يعنى بالوسيلة القربة 'വസീല' കൊണ്ടു
വിവക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതു അടക്കപ്പമാക്കുന്നു'.

(4) സുപസിഖമായ മരിാരു വുർജ്ജുൻ വ്യാ
വ്യാന ശ്രീമദ്ഭാഗവത്തു 'തഹുംസീറു ഇബുനു കസീർ'.

(تفسیر ابن کثیر) اسحیل بن کثیر القرشی الدمشقی

സ്വഹാബി വര്യനായ ഇബുനു (۰ ۷۷۴) المتوفى
അഥിപാസു (۰), മുജാഹിദു, വത്തംബ; (۰) തുടങ്ങിയ
താബവിളക്കം തുടങ്ങിയവരെല്ലാം വസീലക്കു 'അടക്ക
പ്പം' എന്ന അത്മമാണു നഞ്ചകിയതെന്നു സ്ഥാപിച്ച
ശേഷം ഇബുനു കസീർ തദുസംബന്ധമായ പർച്ച
ഇങ്ങനെ ഉപസംഹരിക്കുന്നു:

هذا الذي قاله مؤلِّعُ الانْمَاءِ لَا خلاف بين المفسرين فيه (۰ - ۵۲)

'നേതാക്കളും ഇട എല്ലാ പണ്ഡിതന്മാരും തവസ്തു
ലിനും വസീലക്കും നഞ്ചകിയ അർത്ഥമത്തിൽ വുർജ്ജുൻ
വ്യാവ്യാനതാക്കാടിയിൽ യാത്രാരജിപായ വ്യത്യം
സവുമില്ല' (۰-۵۲).

ഹാഡിസു വ്യാഖ്യാനത്തുനാമങ്ങളിൽ

വസിലയുടെ അർത്ഥമാണ് അടക്കപ്പാഠം എന്നാണ്; വർക്കിൽ വ്യാഖ്യാനത്താക്കരിക്കാതെ അക്കാദമ്യാതിൽ അഡിപ്പായവ്യത്യാസമില്ല എന്ന ഇബ്രാഹിം(റ)ന്റെ പ്രസ്താവം വായനക്കാർ കണ്ണു. പ്രസിദ്ധമണ്ഡളം മുസുലിം ലോകം പൊതുവെ അംഗീകരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന പല തഹ്രസീറുകളിലെയും വാചകങ്ങളും നാം ഉദ്യരിച്ചു. തവസ്സൽ ചെയ്യുക; അല്ലെങ്കിൽ വസില തെടുക എന്നാൽ, അല്ലാഹുവിലേക്ക് അടക്കപ്പാഠം ആഗാഹിക്കുകയും അതിനുംവേണ്ടി പുണ്യ കർമ്മങ്ങൾ ചെയ്യുകയുംഥാണുദ്ദേശമെന്ന നാം മനസ്സിലെക്കുകയും ചെയ്യും. ഇന്നിനമുകൾ, ഇന്നു വിഷയത്തിൽ ഹാഡിസു ഗ്രന്ഥമണ്ഡല എന്നു പറയുന്നു എന്നു നോക്കാം.

(1) പ്രസിദ്ധ ഹാഡിസു പണ്ഡിതനും, സ്വഹി ഗൃഹി ബുദ്ധവാരിയുടെ വ്യാഖ്യാനത്താക്കളിൽ പ്രധാനിയു മായ ഇമാം ഇബ്രാഹിം അസുവല്ലാൻ (റ) ‘തവസ്സൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഇംഗ്ലീഷ് വിശകലനം ചെയ്യുന്നു’

والمراد بالوسيلة القرية اخرجه عبد الرزاق عن معاشر عن قتادة و اخرجه الطبرى من طريق اخرى عن قتادة ومن طريق

(فتح البارى ابن عباس) (فتح البارى) വസിലക്കാണു വിവക്ഷിക്കല്ലെടുന്നതു ‘അടക്കപ്പാഠം’മാക്കുന്നു. അബ്ദുൾ റസാക്കും. തപിബെറിയും. പല മംഗൾഡാഖിലുടെ അഭിനന്ദന റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നു. (ഫത്തുഹുർബാഠി. 8-398)

(2) സ്വഹിഹൃതി ബുദ്ധവാരിയുടെ നാനാ മഹിയു വ്യാഖ്യാനത്താവം ‘വസുതപ്ലാനി’യുടെ ‘ഇർശംദുസ്താരി’

ഒരു ശനിമാത്രില്ലും ഇതു അർത്ഥമാത്രിൽ തന്നെ തവ സ്ഥിരത്ത് നിർബ്ബഹിപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതിലെ വാചകം ഇതു ഒന്നയാണ്:

الوَسِيلَةُ إِلَى الْقُرْبَةِ كَمَا أَخْرَجَهُ عَبْدُ الرَّزْقَ عَنْ قَتَادَةَ (٧ - ٢٠٨)
‘അംഗീകൃതി റസംബ് വത്താംയിൽ നിന്നും ഉദ്ധരിക്കുന്നതു പോലെ, വസീലയുടെ ഉദ്ദേശം ‘അടക്കപ്പ്’ എന്നാകുന്നു.

(7-208)

അംഗീകൃതിയിലെ പദ്ധതികൾ അർത്ഥവും ആശയവും വിവരിക്കുന്ന പ്രധാന നിഖലങ്ങുകൾ, സാഹിത്യകൃതികളിലെ പ്രധാനങ്ങൾ, വുർജൻ-ഹദീസുകളിലെ പദ്ധതികൾ അർത്ഥവും ആശയവും വിശദീകരിക്കുന്ന പ്രത്യേക ശനിമാത്രം, പ്രസിദ്ധങ്ങളായ വുർജൻ, ഹദീസു വ്യാവ്യാനങ്ങൾ....ഇവയുടെയെല്ലാം അടിസ്ഥാനത്തിൽ നടത്തിയ തവസ്ഥയുൽ ട്രസിലകളെ കുറിച്ചുള്ള ഭാഷാപരമായ ചർച്ച ഇവിടെ അവസാനിക്കുകയാണ്. ‘അംഗീകഹവും പ്രതീക്ഷയും പുലർത്തിക്കാണാണു പുണ്യകർമ്മം ചെയ്യുന്ന അല്ലാഹുവുമായി അടക്കപ്പെടുണ്ടാകുക’-ഈതാണ് ഭാഷാപരമായും സാങ്കേതികമായും തവസ്ഥയിലിന്നിരിയും വസീലയുടെയും അർത്ഥമവും ആശയവും. ഇതാണു ടീർഖലമായ ഇതു ചർച്ചയിൽ നിന്നും ഒരു സത്യാനേപ്പിക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുക. ഇന്നീ നമ്മുകൾ മറ്റൊരു മേഖലയിലേക്കുകൂട്ടാം.

2

മനുഷ്യന്റെ തന്നെ സംരക്ഷകനുമായ അല്ലാഹുവിലേക്ക് അടക്കണ്ണവാനും അവൻ്നെ സുന്നഹിവും സാമീപ്യവും സന്പാദിക്കുവാനുമുള്ള മംഗ്ലം അവൻ്നെ പ്രവാചകൻ വിശദീകരിച്ചു തരികയും സ്വന്തം ജീവിതം മുഖ്യമായിച്ചു തരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ഒരു നിന്മമയക്കരിച്ചു അവിട്ടുന്ന കർഷ്ണിക്കാ തിരുന്നിട്ടില്ല; ഒരു തിന്മമയക്കരിച്ചു വിരേഖയിക്കാ തിരുന്നിട്ടുമില്ല. നമ്മുടെ പാംനവിഷയമായ തവറ്റുകളിൽനിന്നും ശരിയായ വിവക്ഷയെക്കരിച്ചും, പുണ്ണ്യകർമ്മ തൊഴി ചെയ്തുകൊണ്ടു അല്ലാഹുവിലേക്ക് അടക്കണ്ണവാനുള്ള കാര്യത്തെ പ്രവാചക വചനങ്ങളിൽനിന്നും തന്നെ നമ്മുകൾ മനസ്സും പാഠാക്കാം.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَّ : قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ أَنَّ اللَّهَ تَعَالَى قَالَ مَنْ عَادَ لِي وَلِيَا فَقَدْ أَذْنَتَهُ بِالْحَرْبِ وَمَا تَقْرَبُ

إلى عبدى بشىئ احب الى مما افترضته عليه ، وما زال عبدى يتقارب الى بالتوافق حتى أحبه فإذا أحبته فكانت سمعه الذى يسمع به وبصره الذى يبصر به ويده التى يبطش بها ورجله الذى يمشى بها وان سألنى لا عطينه وان

اسئلته ماذنى لا عينه (بخارى)

‘اَلْمُلْكُ لِلَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ’

‘നബീ (സ) പറഞ്ഞു. ഏൻറോ വലിയുംനാട്ടു (ഞാൻ മായിഞ്ചുത്തവനോട്) ആരോക്കില്ലു. ശത്രുത പുഡർ തനുകയാണെങ്കിൽ, അവനുമായി ഞാൻ യുഖം. പ്രവ്യം പിച്ചിരിക്കും ഞാനുമായി അടുക്കുന്നതിനു ഏൻറോ അടിമക്ക് ഞാൻ ഏററവും. ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതു ഞാൻ അവനുനിർബ്ബന്ധമാക്കി കർപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ അനുഷ്ടിക്കില്ലാക്കുന്നു. സുന്നത്തായ (ഐച്ചികമംഡി) കർമ്മങ്ങൾ മുഖേന ഏൻറോ അടിമ ഞാനുമായി അടുത്തു കൊണ്ടെയിരിക്കും. ഏതുന്നത്താളെക്കുന്നാൽ ഞാൻ അവ നെ സുന്നഹിച്ചാൽ അവൻ കുറക്കുന്ന കാര്യം, കാണ്ണുന്നകൾക്കും, പിടിക്കുന്ന കയ്യും, നടക്കുന്നകാലും ഏല്പിം. ഞാനായിത്തീരും. ഏനോട് ചോദിച്ചാൽ ഞാനവന്നുനൽകും; ഏന്നിൽ അദ്ദേശം. തെടിയാൽ ഞാനവന്നു അടയാളംകുകയും ചെയ്യും. (ബുഖാരി)

ഈ തിരുവചനത്തിൽ നിന്നു നണ്ടു കാര്യങ്ങൾ വ്യക്തമായി മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു; അടിമക്ക് അല്ലാഹുവിലേക്കുകാനുള്ള നോമത്തെ ഹാർഡ്, അല്ലാഹു ഒരു നിർബ്ബന്ധമാക്കി കർപ്പിച്ച കാര്യങ്ങൾ അനുഷ്ടിക്കുക ഏന്നതാണ്. അതായതു, കാരണം വ്യക്തിയും. കണിശമായി നിർബ്ബഹിക്കേണ്ണ നിർബ്ബന്ധ കർമ്മങ്ങൾ ഒ

ഴിച്ചു നിർത്തിക്കൊണ്ടു അല്ലാഹുവുമായി അടക്കാൻ സാധ്യമല്ല. അതോടൊപ്പ് നിർബന്ധമായി സുന്ന ത്രസ്കരകൂട്ടി അനുഷ്ടുടിക്കുകയാണെങ്കിൽ ആ ‘അടക്കപ്പ്’ കുടുതൽ സുഖാധിവും രൂഡമുളവുമായിരിക്കും.. അല്ലാഹുവിന്റെ ‘പലിയൂ’കാൻ അമവാ അല്ലാഹുവി നിന്നു സാക്ഷിപ്പം നേടുവാൻ ഇതല്ലാത്ത മുന്നാമത്തോട് മാർഗ്ഗവും ഇല്ല തന്നെ.

قال العوف : اتفق العلماء ممن يعتد بقوله إن هذا مجاز و كناية عن نصرة العبد و تأييده واعانته حتى كأنه سبحانه نزل نفسه من عبده منزلة الآلات التي يسْتعين بها . . . قال

وَالْاِتْحَادِيَّةِ زَعَمُوا اِنَّهُ عَلَى حَقِيقَتِهِ وَانَّ الْحَقَّ عِنْ الْعَبْدِ ۖ
٦٦ ۖ فَتْحُ الْبَارِى : ۲۴۴

പരിശുദ്ധ വുർആന്നിൽ റണ്ടു സംമലങ്ങളിലാണ് “വസിലത്ത്” എന്ന പദം പരയാഗിക്കപ്പെട്ടത്—“സുറ തത്തുൽ മാളിൽ”യിലെ മുപ്പത്തിഞ്ചുവാം സുക് “തത്തിലും”, സുറത്തുൽ ഇസ് “റഹിലെ അസ്പത്തിപ്പുശാം സുക് “തത്തിലും സുറത്തുൽ മാളിയിലെ സുക് “തം തുണാം”.

بِاَيْدِهَا الَّذِينَ آمَنُوا اَنْقَذُوا اَنَّهُ وَابْتَغُوا
إِلَيْهِ الرَّوْسَلَةَ وَجَاءُهُمْ وَافِي سَيِّلٍ اَنَّهُ لَعَلَّكُمْ
ۖ تُفْلِحُونَ ۖ

— ۳۵ —

‘വിശ്വസിച്ചവരെ, നിങ്ങൾ അല്ലെല്ലാവും സുക്ഷിക്കുക; അവൻറെ സാമീപ്യം ആഗഹിക്കുകയും അവൻറെ മാർഗ്ഗത്തിൽ സകരം നടത്തുകയും ചെയ്യുക. നിങ്ങൾ വിജയിക്കുന്നവരായെങ്കാം.. (അംഗമാളം: 35) സത്യവിശ്വാസികളുടെ ഇഹാത്തിലും പരത്തിലുകുഴുക്കു വിജയ തത്തിനു നിഭന്നമായി മുന്നു കാര്യങ്ങളംണാം ഈ വുർആന്നിൽ വാക്കുത്തിൽ ചുണ്ടിക്കാണിച്ചിരിക്കുന്നത്.

(1) അല്ലാഹുവിനെ സുക്ഷിക്കുക. (القوى) അല്ലാഹുവിൻറെ ക്രിപ്പനകരം കഴിവിൻറെ പരമംവധ്യാ അനുസരിക്കുകയും, അവൻ വിരോധിച്ച എല്ലംകാര്യങ്ങളിൽനിന്നും ഒഴിവത്തുനിൽക്കുകയും ചെയ്യുക—ഈതും എം ‘തവ’വാ’ എണ്ണെല്ലുപ്പേശിക്കപ്പെടുന്നത്.

اتقوا الله يقول أجيروا الله فيما أمركم ونهاكم بالطاعة له
في ذلك وحققوا إيمانكم وتصديقكم ربكم وبنسكم بالصالح من
أعمالكم - تفسير الماندة (ابن جرير الطبرى - ١٤٦ - ٦)

അല്ലാഹു വിശ്വാസിച്ച കാര്യങ്ങൾ വർഷം ജീക്കുകയാണ്
ഇന്ത്യക്കാണ്ഡപ്രശ്നിക്കുന്നതനു 'ഇവം നുകസാൻ' അല്ല
പ്രായരൂപങ്ങളുണ്ട്.

يقول تعالى امر عباده المؤمنين بتقواه وهي اذا قرنت بطااعة
كان المراد منها الا نكفا ف عن المحارم وترك المنهيات له
(ابن كثير ٢ - ٥٢)

(2) അല്ലാഹുവിശ്വാസം വസിപ തെക്കുക;
(التوسل الى الله) അല്ലാഹു കർശ്വിച്ചുതു. അവൻ ഇ
ഷ്വേപ്പക്കുന്നതുമായ പുണ്യകർമ്മങ്ങൾ അനുഷ്ടിച്ചു.
അവന്മായുള്ള അടക്കപ്പെട്ടവും സംമീപ്യവും സ്വാംഖ്യ
കയെന്നതാണ് ഇതിന്റെ വിവക്ഷണയാണ മെൽപ്പണ്ണത
അംഗു ഫുർഖുന്ന വ്യംവ്യാതാക്കളും സമർത്ഥമിക്കുന്നു.

١- ابن وائل ٢- عطاء ٣- السدى ٤- قتادة ٥- مجاهد
٦- الحسن ٧- ابن زيد ٨- عبد الله بن كثير
കുതലായവർ ഫലം വിശ്വാസം വസിപ തെക്കു
അമാണ് നൽകിട്ടുക്കിട്ടു എന്ന വ്യക്ത

ക്രാക്കിയീരിക്കുന്നു. അവരെ അർത്ഥം ആരഞ്ഞില്ലോ പറഞ്ഞതായി അഭ്രഹം ഉദ്ദരിച്ചിട്ടുണ്ട്. (6-146-147) മേൽ പ്രസ്താവിച്ച 8 വുർജ്ജുൻ വ്യാവധാനകളും മഹാപണ്ഡിതന്മാരുടെനിന്നും **الوسيلة القربة** അഥവാ **ابو عبد الله محمد بن أحد الانصارى** തന്നെയാണെന്നും.

القرطبى. (3-107ൽ ഉദ്ദരിച്ചിരുന്നു. വസിലയുടെ അർത്ഥം അടക്കപ്പും, സംമീപ്യം എന്നാണെന്ന നകാരുത്തിൽ വുർജ്ജുൻ വ്യാവധാനകരാക്കിടയിൽ യാതാരഭിപായ വ്യത്യാസവും കൂടുതലിൽ ഇംഗ്ലീഷ് കസീർ അവകാശപ്പെടുന്നു.

ومذا الذى قال مزلاء الآئمة لاختلاف بين المفسرين فيه
(ابن كثير ٢-٥٢)

ഈ 'മതത്തിന്റെ നേതാക്കരു വസിലക്കു' നൽകിയ ഈ അർത്ഥത്തിൽ വുർജ്ജുൻ വ്യാവധാനകരാക്കിടയിൽ യോ. താരഭിപായ വ്യത്യാസവുമില്ല.' (2-52) [പ്രസ്തുത ആയത്തിന്റെ വ്യാവധാനത്തിൽ തബറ്റുപുതി വസിലത്തു എന്നതിനെ സംബന്ധിച്ചു.

ابوالفضل شهاب الدين السيد محمد الالوسي المتوفى (١٢٧٠)

ബീർഹലമായി ഉപന്യസിച്ചിട്ടുണ്ട്. സർക്കർമ്മങ്ങൾക്കാണ്ടു സാമീപ്യം തേടുക എന്നതനെന്നയാണ് 'അഭ്രഹം. സ്ഥാപിച്ചിട്ടുള്ളത്. കുടുതൽ പഠിക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നവർ അതു വായിക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

(3) അല്പാഹൂവിണ്ണൻ മാർഗ്ഗശത്തിൽ സമർ, ചൊയ്യുക. (الجهاد في سبيل الله) അല്പാഹൂവിണ്ണൻ മതത്തോഡി (Din al-islam) സ്വന്തം ജീവിതത്തിൽ പങ്കാർത്ഥകയും തിരുത്തിവർക്കും ക്ഷേമിക്കുകയും അതു നിലവിൽ നിർത്തണമാവശ്യമായ ഏല്പി മാർഗ്ഗശഭ്യാസം അവലോഭിക്കുകയുമാണു ഒദ്ദേശമാർഗ്ഗശത്തിലെ സമരം. അപ്പോൾ, മെൻപുരണ്ട തും മുന്നകാര്യങ്ങളും പ്രവർത്തിപ്പാത്തിക്കും കൊണ്ടുവരുന്ന വിശ്വാസികൾക്കാണു ഇപ്പോൾ ലോകത്തും പരബ്രഹ്മത്തും വിജയം നേടാൻ കഴിയുക— ഇതാണു പ്രസ്തുത വംക്യത്തിലൂടെ പരിശുശ്രേഷ്ഠ വുർആൻവ്യക്തമാക്കുന്നത്.

“വസിലവത്ത്” എന്ന പദം പരിശുശ്രേഷ്ഠ വുർആന്റിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ട രണ്ടാമത്തെ സൗമലാ സുന്നത്തുൽ ഖാസ “വാഖലാബന്” അതിന്മേരുമാണ്:

قُلْ ادْعُوا الدَّيْنَ زَعْمَتُمْ مِّنْ دُونِهِ فَلَا
يَمْلِكُونَ كَشْفَ الظُّرُورِ عَنْكُمْ وَلَا تَحْتَوْيُنَّ
الشَّيْكَ الدَّيْنَ يَدْعُونَ يَقْبَلُونَ إِلَى رَبِّهِمْ
الْوَسِيلَةَ أَيْمَنُهُمْ أَقْرَبُ وَيَرْجُونَ رَحْمَةَ
وَيَخَافُونَ عَذَابَهُ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ كَانَ
مَحْذُورًا (الاسراء)

‘നബീ, പരാമുക-അവനെ (അല്ലാഹുവിനെ) കുടംതെ (സഹായികളാണോ) നിങ്ങൾ ജർജ്ജിക്കേന്നവരെ നി നാം വിളിച്ചു പൊർത്തമീക്കുക-നിങ്ങളിൽനിന്നും ബു ഷിക്കുക്കുകൾ ഇല്ലായുമെചയ്യുവാനേം, നീക്കും ചെയ്യുവാനോ അവക്ക് സാധ്യമല്ല. നിങ്ങൾ വിളിച്ചു പൊർത്തമീക്കുന്നവരുടെ കുടുതലിൽ അല്ലാഹുവിൽ എറിവും അ ടുതവർ തന്നെ, അവരുടെ രക്ഷിതാവിലേക്ക്’ (അല്ലാഹുവിലേക്ക്) സമീപ്യം ദാക്കുകയും അവൻറെ അ നുശ്ശഹം ആശഹരിക്കുകയും അവൻറെ ശിക്ഷയെ പ്രേട്യുകയും ചെയ്യുന്നു. നീക്കുറ രക്ഷിതാവിലേക്കു ശിക്ഷയാക്കു-ഈതു സുക്രഷിക്കേണ്ടതുതന്നെയാകുന്നു’. (അംഗ ഇസ്രാഇൽ)

ഈ സുക്തത്തിലും ‘വസീലത്തി’ എന്ന പദത്തിനു അടുപ്പം, സാമീപ്യം എന്ന അർത്ഥം തന്നെയാണു എല്ലാ വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കളും. നൽകിയിരിക്കുന്നതും, പ്രവാചകന്മാർ, സ്വാലിഹുകൾ, ഷലിയാക്കരാ രൂട്ട് ഞങ്ങിയ മൺമറഞ്ഞ പുണ്യാത്മകക്കലെ ഇടയാളിക്കാരാക്കി നിർത്തി, ആ പരാഡ്യ സ മായാശ്രംതമാ നടത്തിയ മക്കാ മുശ്രീകക്കളെ ആക്ഷ്യപരിക്കുകയും അവരുടെ വിശ്വാസരേത വണ്ണിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണു ഈ സുക്ത മെന്നതു പ്രത്യേകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. അവരെ വിളിച്ചു പ്രാത്മികരാത്രാകാണു നിങ്ങൾക്കും യാതൊരു പ്രയോ ജനവും ഉണ്ടാകുകയില്ല. എന്നെങ്കിലും സഹായം ചെയ്യാൻ അവർക്ക് സാധ്യവുമല്ല, അവർ അല്ലാഹുവിലേക്ക് സാമീപ്യവും അശാഹരിക്കേണ്ടവരും ശിക്ഷ യെ യേനു കഴിയുന്നവരുമാണ്-എന്നാലും മുശ്രീകക്കു കലെ അല്ലാഹു ഉണ്ടത്തുകയാണു. അല്ലാഹാഈ, ഈ സുക്രഷിതത്തിലെ ‘വസീലത്തി’നു ‘ഇടയാളി’ എന്ന

അത്മമോ, ആ നിവർക്കുള്ള ആശയമോ ഉണ്ടാകുന്ന പ്രശ്നമേ ഉൽക്കേഖിക്കുന്നില്ല.

മന്യഷ്യരിൽ, ജീനകളെ വിളിച്ചു സഹായം തെളിയിരുന്ന വിഭാഗമാണ് ഈ സുക്തത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടതെന്ന വ്യക്തവ്യംതാക്കളിൽ ചിലവർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു. സ്വഹീമുൽ ബുദ്ധംതിയിലെ ഒരു മാറ്റിസംശോധന അവർക്കു അതിനാധികം:- 'ഈ വിഭാഗം ജീനകളും സത്യവിശ്വാസം. സ്വരീകരിച്ചു. എന്നാൽ ഇക്കം രൂപം അറിയാതെ, മുന്ന് അവരെ വിളിച്ചു പൊർത്തമായി മുക്കുന്നവർ വീണ്ടും. അവരെ സഹായത്തിനുവേണ്ടി വിളിച്ചു പൊർത്തമിച്ചു. പക്ഷെ, ആ ജീനകളാകട്ടെ അരാധാകളിലും അല്ലാഹുവിശ്വാസി സാമീപ്യം. ആശ ഹിക്കുകയും. അനുഗ്രഹം. തെക്കുകയും. ശിക്ഷ യേപ്പട്ടുകയും. ചെയ്തു കഴിയുകയാണ്.' ഈംശോധന പ്രസ്തുത വ്യാവ്യാമപ്രകാരം. മെരിസുക്തത്തിൽ വിവരിക്കപ്പെടുന്ന ആശയം. ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ഇംബന്ധങ്ങൾ കസറിഡിൻറെ പരാമർശം ഇങ്ങനെയാണ്.

روى البخارى من حديث سليمان بن مهران - في قوله تعالى (أَتَئِكَ النَّذِينَ يَدْعُونَ...) قال ناس من الجن كأنّوا يعبدون فالسلموا وفي رواية كأن ناس من الإنس يعبدون ناسا من الجن فاسلم الجن وتمسّك مذلاء

(ابن كثير ٤٦ - ٣) بذنهم

ഈതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ഇംബന്ധം ജരീറുത്തപിബുരീ രേഖപ്പെടുത്തിയ അഭിപ്രായം ഇങ്ങനെയാണ്.

نزلت في نهر من العرب كانوا يبعدون نفرا من الجن فاسلم
 الجنّيون والانس الذين كانوا يبعدونهم لا يشعرون بالسلام
 فنزلت هذه الآية

‘ജീവകളെ ആരാധിച്ചു വന്നിരന്ന അവബീകളിൽ ഒരു
 വിഭാഗത്തക്കുറിച്ചാണ്’ ഈ സുകുത്തത്തിൽ പരാമർശി
 ക്കപ്പട്ടുന്നതു. എന്നാൽ, ജീവകൾ ഇസ്ലാമാകുക
 യും. അവരെ ആരാധിച്ചിരുന്നവർ അതു അറിയാതെ
 പോകുകയും ചെയ്യും. അപ്പാൾ ഈ വുർആൻ വാ
 ക്കും അവതരിച്ചു....’

ഇതയും വിവരിച്ചതിൽനിന്ന്, ‘സാമീപ്യം എന്ന
 അർത്ഥത്തിലാണ്’ റണ്ട് സമ്മലങ്ങളിലും. വസിലത്തു
 എന്ന പദം പരിശുദ്ധ വുർആനിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള
 തന്നെ കാണാം. വുർആൻ വ്യാവ്യാതാക്കളെല്ലാം അംഗ
 അത്മം. നൽകിക്കൊണ്ടുതന്നെയാണ് പ്രസ്തുത വുർ
 ആൻ പചനങ്ങൾ വ്യാവ്യാനിച്ചിട്ടുള്ളതും. വുർആൻ
 വ്യാവ്യാതാക്കളിൽ അബീപായ വ്യത്യാസമാണ്
 പ്രാത, അവരുടെ ‘ഇജുമാ’ കൂടിയാണെന്നു. ‘ഇബ്രൂ
 കസിർ രേഖപ്പട്ടത്തിയറുന്നു. കണ്ട് കഴിഞ്ഞു. ഈ
 ശരിയായ അത്മത്തിൽ, തവസ്സുൽ ഓരോ മുസ്ലീമിനും
 ആവശ്യമാണെന്നതിൽ ഇവിടെ ആർക്കും സംശയമില്ല;
 ആകുംഷപവമില്ല.

എന്നാൽ, തവസ്സുലിൻറെ ഈ ശരിയായ അത്മ
 തത്തിൽനിന്നും വളരെ വിഭിന്നമായ ഒരത്മമാണ് ഇവിടെ
 ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതൻമാർ-സമസ്ത കേരള ജി.
 ഇയുഞ്ഞുതുൽ ഉലമാ - അതിനു നൽകി വരുന്നതും. തവ

സ്ഥൂലിന അവർ നശ്കന്ന ‘ഇടയാളൻ’ എന്നോ, ‘രൂപം തിരിഞ്ഞു കാണുന ഭവാത്തുകളുന തടികളേ’ എന്ന ഉള്ള ആശയങ്ങൾിൽ പ്രസ്തുത പദം പുർബ പണ്ണിയി തന്മാരിലാരും വ്യാവ്യാനിച്ചു കാണുകയില്ല.

‘സമസ്ത കേരള ജംഗളുത്തുൽ ഉലമാ’ എന്നും അനന്തരാംഖു മുന്നും പ്രസിദ്ധീകരിച്ച ‘റൂപത്തി വഹി പിയു’ എന്ന ക്ഷേത്രിയിൽ വസിലാരും തവസ്ഥൂലിനും നശ്കിയ അത്മവും വ്യാവ്യാനവും അന്തേപടി ഇവിടെ ഉല്പരിക്കാം.

‘അലോല്യസ്ഥാനി: (രണ്ടാമത്തെ തെളിവ്)

بِ اِنْهَا الَّذِينَ آتَوْا اَنْقُوا اَنَّهُ وَابْتَغُوا اِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ:

(സത്യവിശ്വാസികളെ, അപാഹരുവിനു നിങ്ങൾ വഴി പ്രേക്ഷകയും അവന്നെക്കാളേളും എടക്കാളുനു നിങ്ങൾ തേടുകയും ചെയ്യാൻ വിന്നു)’ എന്നാണ് വസിലത്ത് വേണ്ട താണാനു ഇരു തിരുവ്വചന്തയാലും മനസ്സിലായില്ലോ. ഇന്നി വസിലത്തിനു പറി രണ്ടു വാക്കു പറയാം. വസിലത്തുകൾ, ‘അമല്യുകൾ’ മാത്രമാണെന്നും വഹി ഹാബികളും; രൂപം തിരിഞ്ഞു കാണുന ഭവാത്തുകൾ എന്ന തടികൾ മാത്രമാണെന്നും സുന്നിയാകളും. വാഡി കുന്നും. (റൂപത്തി വഹി ഹാബിയു പേജ്. 67)

അപ്പോൾ, ‘റൂപത്തി വഹി ഹാബിയു’ യിലെ സുന്നിയാകൾ ഇപ്പോൾ ഇരു വാദപ്രകാരം പുർബ്ബീകരായ എല്ലാ പുർബ്ബരും വ്യാവ്യാക്കാകളും ഹാബിസു പണ്ണിക്കിന്നുമാരും. ദാഡി കാരണമായെല്ലാം വഹി ഹാബികളാണെന്നും വരുന്നു. എന്നു കൊണ്ടുനാണ് വസിലത്തിനും പുണ്യക്രമങ്ങൾ എ

നാണും അവരെല്ലാം അതും പറഞ്ഞിരീക്കുന്നതും. തുടർവരുടെ വാചകങ്ങളില്ലെട വായനക്കാർ കണ്ടതാണും. മറിച്ചു; 'ഇടയാളൻ', രൂപം തിരിഞ്ഞു കാണുന്ന ഭവാന്തുകളെന്ന തടി' എന്നിങ്ങനെ സുന്നിയാക്കരാ പറയുന്ന അത്മം പുശ്രികരാറും നല്കിക്കാണുന്നമില്ല. എങ്കിൽ, തവസ്തുലിനെക്കരിച്ചും വസിലയെക്കരിച്ചുമില്ല പതിയ വാദം ആരുടെതാണെന്ന മനസ്സിലാക്കാം.

ദുർവ്വാവ്യാവഹനങ്ങൾ — വേരരയും

എന്നാൽ, വസിലയത്തു് എന്ന പദംപോലും പ്രയോഗിച്ചില്ലാണതു ചില വുർആൻ വചനങ്ങളും ഇടതേട്ട്. ന്യായികാശിശാഖാവേണ്ടി തല്പരകക്ഷികൾ ദുർവ്വാവ്യാവഹം. ചെയ്യുന്നു. അതിനൊരുപാഹരണമാണും സുറിയുൽ പവരിയിലെ എന്നത്തി സ്വതാം വചനം:-

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِّمَا
مَتَّهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلٍ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَىٰ
الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا
بِهِ فَلَمَّا نَهَى اللَّهُ عَنِ الْكُفَّارِ يَرِينَ

(۲-۷۹)

‘അവരുടെ കൈവശമുള്ളതിനെ (തൊരാത്തിനെ) സത്യപ്പെടുത്തുന്ന തൈഗനുമാം (വുർആൻ) അല്ലാഹുവിൽനിന്നു അവർക്കു വന്നപ്പോൾ-ഇതിനുമുമ്പും സത്യനിശ്ചയികൾക്കെതിരിൽ അവർ വിജയം തേടിയിരുന്നതുമാണും. അങ്ങിനെ അവരറിയുന്ന ആ സത്യം. അവർക്കു വന്നപ്പോൾ അതിനെ അവർ നിശ്ചയിച്ചുകൂട്ടണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു

അല്ലോഹുവിശ്വിന്റെ ശാപം ആ അവിശ്വാസികൾക്കുകൊന്ന്.’
(2-69)

‘താരാത്ത്’ കെകവശമണ്ണായിരുന്ന ജുതജനതയാണ് ഈ സുകുമാരത്തിലെ പരാമർശിതർ. അരബ്രോഡ്യൈൻ ഇനിക്കുന്ന അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദു (സ)നേക്കെ റിച്ചു മുസ്കുതനെന്ന അവർക്കു വിവരം ലഭിച്ചിരുന്ന തിരുമനോയുടെ ചില വിശേഷണങ്ങൾ താരാത്തിലുടെ അവർക്കു മനസ്സിലുാക്കാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ശത്രുക്കളുമായുള്ള ഏല്പാ സമരങ്ങളിലും തിരുമനോ വിജയം വരിക്കേണ്ണ അവർ ഗ്രഹിച്ചു. അതിനാൽ, അരബ്രോഡ്യൈൻ മുശറീക്കുകളുമായി സമരങ്ങളും ഏററുമുട്ടുകളുമുണ്ടാക്കുന്നപാശല്പാം, വരാനിരിക്കുന്ന ആ പ്രവാചകനോടെയും. നിന്നും, ഒരു നിംബളേ പരാജയപ്പെടുത്തുമെന്ന ജുതർ അരബ്രീകുകളെ ഭീഷണിപ്പെടുത്താറുണ്ടായിരുന്നു. ഏന്നിട്ടു അവസാനം അവർക്ക് പരിചിതനായ, അവർ പ്രതീകുഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആ പ്രവാചകൻ സമാഗ്രതനായപ്പോൾ, അദ്ദേഹത്തെ അവർ നിഷയിക്കുകയും അവിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്യുന്നതാണ് ഈ വൃത്താന്തത്തിനും ഉള്ളശവും ഉള്ളടക്കവും. പ്രസിദ്ധരംയ വൃത്താന്തത്തിനും വ്യാഖ്യാനങ്ങളും ഈ നിലക്കും അത്യവ്യാഖ്യാനിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇപ്പോൾ കസ്റ്റിൽ ഇന്ത്യനെ കാണാം.

من قبـل مجيئـ هـذا الرسـولـ بـهـذا الـكتـابـ كـانـوا يـتـصـرونـ
بـمـجيـئـهـ عـلـىـ اـعـدـائـهـ مـنـ الـمـشـرـكـينـ اـذـاـ قـاتـلـوـهـ يـقـولـونـ اـنـهـ سـيـعـثـ
بـنـبـىـ فـىـ آـخـرـ الزـمـانـ نـقـتـلـكـ مـعـهـ قـتـلـ عـادـوـارـمـ (ابـنـ كـثـيرـ ۱۲۴ـ ۱)

‘അന്ത്യപ്രവാചകൻ ബുർജുനുമായി വരുന്നതിനു മുമ്പ് ജുതർ മുശ്രിക്കുകളോടു പായുമായിരുന്നു. അ വസാന കാലത്ത് നിജോഗിക്കപ്പെടുന്ന പ്രവാചകനോ ടൊപ്പ്. നിന്മ ആദ്യത്തോടു ശാന്തിക്കുള്ള നശിപ്പിച്ചതുപോ’ ലെ ഞണ്ണഭക്തി. നിഞ്ഞങ്ങളും യുദ്ധം ചെയ്തു നശിപ്പിക്കാം തഹംസിരുന്നസഹി (1-65), ഒപ്പസാഖി (1-90), ക ശ്രാഹം (1-89) തുടങ്ങിയ തഹംസിരി ശന്മണഞ്ഞി ലെല്ലാം മെൽസുക്ക് തം ഇരു നിലക്കും വ്യാവ്യാനിച്ചിരി ക്കുന്നു. അതായതു, ഇഹംക്കു നബി (സ)യുടെ ആശുപി നശാതംകുറിച്ചു പൂർണ്ണവേദക്കാൻ മുമ്പു തന്നെ മനസ്സി ലാഖിയിരുന്നു, ആ പ്രവാചകനോടൊപ്പ്. നിന്മ സമരം മെരുയ്തു ശത്രുക്കളും ജീവിക്കാൻ അവർ കാഞ്ഞുനിൽക്കു കിയും. ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷേ, ആ പ്രവാചകൻ നിയു ക് തനായപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിൽ അവർ അവിശ്വസിക്കു കയാണു ചെയ്തതു.

എന്നാൽ, ഇടത്തേട്ടെത്ത ന്യായീകരിക്കാൻ വേണ്ടി ഒരു വിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാർ (സംസ്ഥാക്കാർ) ഇരു സ്വ കൂർത്തം ഇണ്ണനെ ഭർവ്വാവ്യാനം ചെയ്യുന്നു: ‘നബി (സ) നാ മുമ്പ് അംബവികളിൽ ജുതൽ. തമിൽ നടത്തിയ യു ഭണ്ണഭിൽ വിജയം. നേടാൻവേണ്ടി തിരുമെന്നിയെ ഇടയു, ഉന്നാക്കിനിർത്തി ജുതർ അപ്പാഹ്യവേടു പ്രാർത്ഥമാ കാരുണ്യായിരുന്നു. അംഗങ്ങനെ അവർ വിജയിക്കുകയും. ചെയ്തിരുന്നു. പക്ഷേ, തിരുമെന്നി നിയുക്ക് തനായപ്പോൾ അവർ അദ്ദേഹത്തിൽ അവിശ്വസിച്ചു.’ ഇതാണ ദ്രോഹസ്തുത ബുർജുനിന്നു വചനത്തിന്റെ താൽപര്യം. ഇരു ഭർവ്വാവ്യാനം. സമാരിപ്പട്ടുത്താൻവേണ്ടി ഹാക്കി. മുസാത്തലിക്കിൽ ഉദ്ദരിച്ച ഒരു ഭൂമ്പുലമായ ഹദിസ്സ അവർ കൂട്ടുപിടിക്കുകയും. ചെയ്യുന്നു. ഹദിസ്സ ഇതാണു:

عن عبد الله بن هارون بن عنترة عن أبيه عن سعد بن جبير عن ابن عباس (رضه) قال كانت يهود خيبر تقاتل خطفان فكاما التقوا هزمت يهود فعادت بهذا الدعاء اللهم إنا نسئلوك بحق محمد النبي الامي الذي وعدناك ان تخرجه لنا آخر الزمان الانصرتنا عليهم فكانوا اذا دعوا بهذا الدعاء هزموا خطفان فلما بعث الله النبي كفروا به فأنزل الله تعالى وَكَانُوا مِنْ قَبْلِ يَسْتَأْتِفُونَ عَلَيْهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الآية (المستدرك للحاكم كتاب التفسير)

‘வெவ்வெலை ஜுதன்மார் அவைகளிலே ‘ஹது ஹான்’ ஶொதவுமாயி யுவு செஜுக்கயூ பராஜ அபூக்கயூ செஜு. பின் ஜுதன்மார் ஹஜ என பொற்றுமீஜு துக்கவி. அல்லாஹுவே, அந்து காலில் நியோகிக்கமென் நீ என்னோடு வாஹுஹது செய் த நீ ரகுஷகங்கை மூகமுடு நவையெ ‘ஹவு’ கொள்ள என்ன நினோடு அபேக்ஷிக்குங்கு-என்னெலை ஸஹாயிகவான். அந்னென ஹு பொற்றுமாக்காள் ஸஹாயிகவான். ஹது ‘ஹான்’ ஶொதுதெத அவர் பராஜயபூக்குத்தி. ஹுங்கு அவஸாங் அது பவாபகன் நியூக்கங்கை ஹுவா அல்லேகத்தில் அவர் அவையைக்கூக்கயூ செய்து.....’.

ഇഹാം ഹാക്കിം ഒരു ഹാജീസു ഉദ്ബഹിക്കുകയോ സ്വപ്നഹിന്മാക്കുകയോ ചെയ്തതുകൊണ്ടു മാത്രം ആ ഹാജീസു സ്വപ്നികാര്യമാക്കണമെന്നില്ലെന്നാണു പണ്ടും ഡി തന്മാരുടെ നിഗമനം.. ഇഹാം നവവീ അദ്ദേഹത്തെക്കു റിച്ചു അഡിപായപ്പെടുന്നതു മുമ്പാം എന്നാണു. അതായത്, ആ വിഷയത്തിൽ അദ്ദേഹം അശ്വഭന്നാണു എന്നും. (التقریب) മാത്രമല്ല, ഈ ഹാജീസിൻറെ റിപ്പോർട്ടർമാരിൽ ‘അബ്ദുൽ രഹികബേം’നു ഹാരുനെ ‘കുറിച്ചു’ ‘പ്രിയവും ബലഹീനൻ’ എന്നും ‘സ്വയം ഹാജീസുക്ര നിർക്കിക്കുന്ന വ്യാഖ്യാനനാം ’ ‘തള്ളപ്പെടുത്തുവൻ’ എന്നും, ‘ജോഡാൻ’ എന്നും മറ്റും ഹാജീസു പണ്ടും ഡിതിന്മാർക്ക് വിശദമില്ലാക്കയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

قال الدارقطنى هما ضعيفان وقال احمد عبد الملك ضعيف،
 قال يحيى كذاب ، وقال ابو حاتم متروك ذاهم الحديث،
 وقال ابن حبان يضع الحديث ، وقال السعدي عبد الملك بن
 هارون دجال كذاب — لسان الميزان للعسقلاني (٤ - ٧٣)

അദ്ദേഹം, ഇത്തരംമാരുടു് ‘കളിക്കു ഹാജീസിൻറെ പിൻബല തത്തിലാണു’ മേരും പുറഞ്ഞാണു വാക്കും ദൃഢവ്യംവ്യം. ചെയ്തു ഇവർ ഇടങ്ങ്കുത്തിനു ന്യായീകരണം തെടുന്നതു്!

ഇഹാം ഹാക്കിം ഉദ്ബഹിച്ച പ്രസംഗത ഹാജീസു, അതിൻറെ റിപ്പോർട്ടിലെ ഇത്തരം തകരംരുകളുംനും മനസ്സിലാക്കാതെ ചിലർ ഫേം സുകുമരത്തിൻറെ വിവ

മനാന്തിൽ അതു എടുത്തു ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇമാം വുർ തനുബീ അക്കുട്ടാന്തിൽപ്പെടുന്നു. പക്കശേ, ഹാഡിസു കളിക്കാനും വ്യക്തമായനിപ്പക്ക് അതാരട്ടുവുഡു രിച്ചാല്പു. സ്പീകരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ഇതു ഹാഡി സിഖൻ റിപ്പോർട്ടുമായി ബന്ധപ്പെട്ട തകരാറുകളേക്കു റിച്ചിക്കു വിലയായതലാണ്. ചരിത്രപരമായി നോക്കിയാല്പു. അതിനു അടക്കമാനമില്ലെന്ന കാണാം. ഏതെന്ന നാൽ ഈ റിപ്പോർട്ടിൽ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ വൈഖരിലെ ജുതൻമാരും 'ഗതപ്രമാൻ' ശോതവും തയ്യാർ ചെയ്താലും ഒരു യൂദമേ ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഏക്കിൽ പിന്നെ, ഇങ്ങനെന്നെങ്ങനെ പാർത്തമനക്കവസ്ഥമുണ്ടാക്കുന്നുമില്ല ഇനി അമവാ ആ പാർത്തമന (തവസ്സുൽ) നടന്നവനു സകൽപിച്ചാൽതന്നെയും, പാർത്തമന നടത്തിയതു ആരായിതനെവന്നുകൂടി അശ്വപം ചിന്തിക്കേണ്ടതുണ്ട്. മുഹമ്മദുന്നബി (സ)യുടെ 'ഹവ' കൊണ്ടു ഇടതേടിയതു ജുതൻമാരാണെല്ലോ ഈ ഹാഡിസു പ്രകാരം? അപ്പോൾ, ജുതൻമാരെ പിൻപറിഡൻ മിസ്തി. കരക്കു വല്ല നിർദ്ദേശവുമുണ്ടോ? ഈ ഹാഡിസിൽ നെന്നും അങ്ങനെ വല്ല സുചനയുമുണ്ടോ? ഇല്ലെന്ന വളരെ വ്യക്തമാണ്. ഇനി, ഇടതേട്ടുകൊണ്ട ജുതക്കു യുഡു. ജയിക്കാൻ കഴിഞ്ഞ ഏന്നാണെങ്കിൽ നബി (സ) നടത്തിയ യുദ്ധങ്ങളിലെബാനില്ലും ശത്രുക്കരക്കെതിരെ യുദ്ധ വിജയത്തിനുവേണ്ടി ഇടതേട്ടത്തിൻ്റെ ഈ ഏഴു പ്രമാർഗ്ഗം. സ്പീകരിച്ചതായി കാണുന്നില്ല. തിരുമ്പു നിക്ഷേപം. വുലഹാള്ളിശിഡുകൾ നടത്തിയ പരശതം. യദി 'ധനങ്ങളിലെബാനില്ലും നബിയുടെ ഹവ'കൊണ്ടു ഇടതേടിയ ഒരു സംഭവവും റിപ്പോർട്ടുചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല. അപ്പോൾ, ഇടതേട്ടുകൊണ്ടു ഗുണം കീടിയാൽതന്നെയും അപ്പോൾ, ഇസ്ലാംകരക്കു അതു സ്പീകാരുമഛിന്നം. ജുതക്കു ഇസ്ലാംകരക്കു അതു സ്പീകാരുമഛിന്നം.

പ്രസ്തുത സ്വന്വാദായണ്ടിൽ മുസ്ലിംകൾക്ക് മാത്രം കരിഞ്ഞമാണെല്ലാ മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നത്. ചുരുക്കത്തിൽ പ്രസ്തുത വ്യർത്ഥാ വാക്യം വസില (ഇടത്തേട്ട്)ത്തിനു തെളിവായുംഡാക്കുന്നതിൽ പ്രഖ്യാം അള്ളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിലോ ചരിത്രത്തിന്റെ പാഠം ബലത്തിലോ സാധാരണ ബന്ധം വെളിച്ചുത്തിൽ തന്നെയുമോ യാതൊരു ന്യായീകരണവുമില്ല. ബുർ ആൻ വാക്യം ഓതിക്കേണ്ടപ്പുംചു. അതിന്റെ ആത്മവും ആശയവും അലങ്കാലപ്പെടുത്തി ദുർവ്വാവ്യാനം നടത്തുകയും, കളിക്കാഡിസ്കുകളുടെ മറപിടിച്ചു ആ ഭൂർ വ്യാവ്യാനം ന്യായീകരിക്കുകയും, അങ്ങനെ മുസ്ലിം ബഹുജനങ്ങളും അന്യവിശ്വാസത്തിൽ ഉറപ്പുംചു നിന്നു കയ്യുമാണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ വിഭാഗം പണ്ഡിതന്മാർ ചെയ്യുന്നതെന്ന പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല.

ഈ വിഷയത്തിൽ ദുർവ്വാവ്യാനത്തിന്നിരയായ മരിറാരു വുർജ്ജാ സുരിത്തുന്നിസാഹലെ തൊണ്ടിപ്പറിനാലോ. വചനം, അതിങ്ങനെയാണ്:

وَمَا أَرْسَانَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ
وَلَمَّا أَرْتُهُمْ أَذْظَلَّمُوا أَنْفُسَهُمْ جَاءُكُمْ فَتَسْتَغْفِرُو
اللَّهَ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْجَدُوا اللَّهَ

تَوَبَّا رَحِيمًا (٤ - ٩٤)

‘അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടെ അനുസരിക്കപ്പെടം നല്ലാതെ ഒരു പവാചകനേയും നാം നിയോഗിച്ചിട്ടില്ല. അവർ തങ്ങളോട് തന്നെ വല്ല അകമവും പ്രവർത്തി

ക്കുകയും അനന്തരം നിന്നെന സമീപിക്കുകയും; അല്ലാഹുവോട് മാസ്തു ചോദിക്കുകയും; എന്നിട്ട് പ്രവാചകന്നും അവർക്കുബേണ്ടി മാസ്തു ചോദിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ അല്ലാഹുവിനെ മാസ്തു സ്വീകരിക്കുന്നവനും ദയാലുവയുമായി അവർക്ക് കാണാൻ കഴിയും'.

അല്ലാഹുവിന്നീയും അവൻറെ ദൃതൻറീയും കല്പനകരം സ്വീകരിക്കാൻ സന്നദ്ധമാകാതെ, സേപ്രഡരക്കാരുമായി വിഡി വിലക്കകൾ നടത്തുന്ന അധിക്രമകാരികളെ സമീപിക്കുന്ന കപട വിശ്വാസികളാണ് ഈ വുർജുൻ വചനത്തിൽ പരാമർശിക്കപ്പെടുന്നത്. അതായത്, അല്ലാഹുവിനിയോഗിച്ച എല്ലാ പ്രവാചകരും നിരുപാധികം അന്നസത്രികപ്പെടുവരും അവരുടെ സമുദായം അതിന്നു കടപ്പെടുവരുമാണ്. അതു പ്രവാചകരീയും അവികുത്തെന്ന സമുദായത്തിന്നീരാണും നിലയും ഈകുത്തെന്ന, എന്നാൽ, ഈതിനെത്തിരിൽ ചില കപട വിശ്വാസികൾ പ്രവർത്തിക്കുകയുണ്ടായി, ആ തെററിൽനിന്നു മുതൽ രാകാൻ ഇനി അവർ എന്നു ചെയ്യുമെന്നാണ് ഈ സുകുത്തം വിവരിക്കുന്നത്. നബീ തിരുമനിയോട് അനുസരണക്കേടു കാണിയ്ക്കിന്നു ആദ്യം അവിട്ടുതെന്ന സമീപിക്കുക; അല്ലാഹുവിൻറെ കർപ്പന ധികരിച്ച തിനെ തുടർന്ന അല്ലാഹുവോട് മാസ്തുപേജിക്കുകയും, ആ മാസ്തു സ്വീകരിക്കാൻവേണ്ടി തിരുമനിയും അവർക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുക. ഈദേശനവും പ്രാംകുംബാം, വന്നുപോയ തെററിൽ യമാർത്തമായും ആത്മമാർത്തമായും അവർ വേദിക്കുന്നവേണ്ടും വരും. അവരുടെ പശ്ചാത്താപം സ്വീകാര്യങ്ങളാശ്യമായും തിരുന്ന. 'അല്ലാഹു മാസ്തു ചെയ്യുന്നവനും ദയാലുവയുമാണെന്ന് അവർക്ക് കാണാമെന്ന്' വാചകാദ്യം

ഇതാണു സുചിപ്പിക്കുന്നതു്. പുഠ്യകാല വുർആൻ വ്യാഖ്യാതാക്കേളില്ലാം ഈ നിലകാണു പ്രസ്തുത വചനം വ്യാഖ്യാനിച്ചതു്. ഉദാഹരണത്തിനു ഈബുന ജരിറ്റപ്പിബുനീയുടെ വാചകങ്ങൾ ഇവിടെ ഉല്പരിക്കാം.

قَوْلُهُ (وَلَوْ أَنْهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
 الآية) يعني بذلك جل ثنائه ولو ان هؤلاء المافقين الذين وصف صفتهم في هاتين الآيتين الذين اذا دعوا الى حكم الله وحكم رسوله صدوا صدودا اذ ظلموا انفسهم باكتسابهم ايها العظيم من الان في احتکامهم الى الطاغوت وصدودهم عن كتاب الله وسنة رسوله اذا دعوا اليها جاؤك يا محمد حين فعلوا ما فعلوا من مصيرهم الى الطاغوت راضين بحكمه دون حكمك جاؤك تائين نبيين فسألوا الله ان يصفح لهم عن عقوبة ذنبهم بتغتية عليهم وسأل لهم الله رسوله مثل ذلك وذلك معنى قوله تعالى (فَاسْتَغْفِرُوا اللهَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ الرَّسُولُ) ۝ - ۱۰۰ -

മുന്നു കിറങ്ങുളാണു ഈ വചനത്തിൽ കൂടുവിശ്വാസികളുടെ മെൽ പ്രമത്തിയിരിക്കുന്നതു്.

1 തങ്ങൾ അനുസരിക്കാം ബാധ്യസുമരം പ്രവാചകനു അവാൾ ധിക്കരിപ്പു.

2 തങ്ങളുമായി ബന്ധപ്പെട്ട ഒരു പ്രശ്നത്തിന്റെ പരിഹാരത്തിനു് അവർ പ്രവാചകനെ സമീപിച്ചില്ല.

(3) മാത്രമല്ല, പകരം ദേഹം കൊത്തു തീരുമാനം കാണുന്ന അധികാരിയെ വിധിക്രത്താവാക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ മുന്നു കുറഞ്ഞളിൽ നിന്നുള്ള വിമുക്തിക്കു് മുന്നു മാർഗ്ഗം തീരുമാനം അല്ലാഹു നിർദ്ദേശിക്കുന്നു.

1 നബി തിരുമെന്നിയെ അവഗണിച്ചു മററാരാളു സമീപിച്ചതിനുപകരം, അതിൽ ആത്മമാർത്തമായും വേദിച്ചു തിരുമെന്നിയെ സമീപിക്കുക.

2 നബി തിരുമെന്നിയോടു കാണിച്ച അവഗണന ഫലത്തിൽ അല്ലാഹുവെ ധികരിക്കുകയാണെല്ലാ, അതു കൊണ്ടു അല്ലാഹുവോടു മാപ്പേക്കുകയിക്കുക.

3 തന്നൊടുകാണിച്ച അവഗണന ക്ഷമിച്ചു നബി തിരുമെന്നിയും അവർക്കു് വേണ്ടി അല്ലാഹുവോടു മാപ്പുകയാണെന്നു.

ഈയയിൽ നബിയെ സമീപിക്കുകയെന്ന നാമത്തെ നിബന്ധന കൂടുതൽ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നു. എന്നു കൊണ്ടെന്നാൽ, അവർ ചെയ്ത കുറിത്തിന്റെ ആരംഭത്തെന്ന അതാണു്. മാത്രമല്ല, നബിതിരുമെന്നി അവക്കിടയിൽ ഉണ്ടായിരിക്കുന്നു അവിടുത്തെ അവർ അവഗണിച്ചിരിക്കുന്നതു്. തിരുമെന്നിയോടു കാണിച്ച വ്യക്തമായ ധിക്കാരവും അനുസരണക്കേടുകൂടുതെ അയ്യ. അതുകൊണ്ടും, നബി [സ] യെ സമീപിക്കുകയെന്നതു്, അവർ ചെയ്ത തെററിന്റെ നാംമത്തെ പരി

ഹാര മാർഗ്ഗശ്ശായി അല്ലാഹു ചുണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു. ഈ നിലക്കാണു ഈ കുറീതിൽ നബിയെ സഭിപ്പി ക്കുന്നതു. പാപഃമാചനവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടുന്നതു..

നബി (സ) യുടെ ജീവിത കാലത്തുതന്നെ, അപി ട്രെത്ത അന്നായികളിൽ ചിലരിൽ നിന്നെല്ലാം ചെറുതു. വല്പത്തുമായ പാപങ്ങൾ വന്നവശായിട്ടാണ്. എന്നാൽ, അവരുടെ പാപമോചനത്തിനു ആദ്യം നബിയെ സമാ പിക്കേ, എന്നിട്ടു നബി അവർക്കുവേണ്ടി മാപ്പേക്കി കൂടു എന്നീ നിബന്ധനകൾ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടതായി കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. അതെ അവസ്ഥം ഇവിടെ ഇങ്ങനെയൊരു നിബന്ധന നിശ്ചയിച്ചതിനു കാരണം, അവർ നബി തിരുമെന്നിയോട് ധിക്കാരം കാണിച്ച താണു; അതുവാ അവർ കാപട്ടു കാണിച്ചതാണ്.

എതായാലും, ഇതെല്ലാം നബി തിരുമെന്നിയുടെ ജീവിത കാലത്തുതന്നെ നടന്ന സംഭവങ്ങളാണെന്നത് പള്ളരെ വ്യക്തതാണു. പക്ഷേ, ഈ സംഭവവും ഇട തേട്ടാത്ത ന്യായീകരിക്കാൻ ഭൂർബ്ബാശ്വരാനും ചെയ്യുന്നു. അതായതു, നബി (സ) യുടെ വിജ്ഞാഗത്തിനാശംശവും അവിട്ടുതെ വബന്ധിതതിൽ ചെന്ന ചെയ്തുപോയ കുറിം തിരുമെന്നിയോട് എററു പറയുകയും തിരുമെ നിബി ഇടയാളാക്കി അല്ലാഹുഭവാടു മാപ്പേക്കണിക്കു കയ്യും ചെയ്യുക, അല്ലെങ്കിൽ നബി തിരുമെന്നിയോട് നോട്ടീതനന്ന പാപമാചനം തേട്ടക, ഇതും പ്രസ്തുത വുർഭന്തി വചനത്തിന്റെ പരിധിയിൽ ഉംപ്പെട്ടുമെന്നാണവരുടെ വാദം. വള്ളരെ ആരുപ്പുർണ്ണം പാരായണം ചെയ്യാല്ലെന്ന മന്ദിരവും ഇംഗ്ലീഷ് കാണാം.

إِنْ تَكْبِتُ عَلَى الْخَطَا غَيْرَ حَصْرٍ وَتَعْدَدُ
لَكَ آشْكُوْ فِيهِ يَا سَيِّدِي خَيْرَ النَّبِيِّ

‘പ്രവാഹകൾമാരിൽ ഫീറിവും ഉത്തമനായ നബിയും ഫീണ്ടിക്കണക്കാക്കവാൻനാ ഫീതയാണെന്നു തിട്ടപ്പെട്ടു തന്നാണോ കഴിയാതെത്തയും പാപങ്ങൾ ഞാൻ ചെയ്തു കൂട്ടിക്കുണ്ടു്. — ശാഖിനെക്കരിച്ചു് ആഞ്ചയോടാണു് ഞാൻ ആവലാക്കിപ്പെടുന്നതു്. സുപ്രസിദ്ധമായ ‘ബുദ്ധി’ യിലും ഇതുപോലെ ഒരു വരികാണോ..

يَا أَكْرَمَ الْخَلْقِ مَا لِي مِنْ الْوُدُّ يَهُ
سِيْدُ الْكَّوْنَاتِ حُلُولُ النَّحَادِثِ النَّعْظَمِ

‘கைகளைத்தாய் அங்பத்துக்கர அங்பத்திக்குமேயோர், அவர் யின்னினாகு கை பொபிக்கான், ஸ்பாஸ் டிக்கலீன் உதவ கனாய் நப்பியை, அவரிடுங்களூடு மலராயை கேட்டு. ஏற்காகவிடப் போன்’. பாப் பொருத்து கிடாக்கு. அங்பத்துக்கலீன்னினா கைப்பைப்படிக்குத்தாக்கு. நப்பி திடு மேனியை நோட்டுத்தனை விழித்து பெற்றுமிக்குந் தின்றி ரண்டுமாறு ரண்டுள்ளானிடு. பள்ளத்தாங்கு மறிச்சு மளி மரன்ற ஒலபியாகலேயை. ஸ்பாஸிஹின்னலேயை. நேரிடுத்தனை விழிக்குக்கயை. பாபமோபந்தினாகு. ரக்ஷக. அவரோடு நேரிடபேக்ஷிக்கக்கயை. செய்குந் ஹத்தரத்திலுத்தி படியுண்ணலை. ஶட்டுண்ணலை. முங்காஜாத்துக்கு ஜுமெல்லா. மேல் வழிநூல் வங்க. துர்வழாவழான். செய்த்தான் ஹவர் நூயிகரிக்கன்று. யமாத்து நடினி, ‘நூயிஹூவின்றி பேவம்வகங்கு. அவர்க்கு

വേണ്ടി അല്ലാഹുവോട് മാസ്പേക്ഷിക്കുകയാണെങ്കിൽ
 (وَأَنْتَ مُرْسُلٌ) എന്ന പ്രസംഗതു

വചനത്തിലെ വാക്യം തന്നെ ഈ ന്യായീകരണത്തെ
 വണ്ണിക്കുന്നു. നബി തിരുമെന്നി ജീവിപ്പിരിക്കുക
 യാണെങ്കിതനെന്നും പാപം പൊറുത്തു കൊടുക്കാനുള്ള
 അധികാരം. തിരുമെന്നിക്കില്ലെന്നും, മറിച്ച് തിരുമെന്നി
 അവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കാൻ അല്ലാഹുവോട്
 പ്രാർത്ഥമിക്കണമെന്നമാണ് ഈ വചനം വ്യക്തമാക്കു
 ന്നത്. പുരുഷത്തിൽ, പാപമോചനത്തിനും സഹായ
 ലഭ്യിക്കു. അല്ലാഹുവല്ലാത്ത പരോട്ട് പ്രാർത്ഥമിക്കു
 ന്നതിനും, അല്ലാഹുവിനും തന്ത്രാക്കച്ചിട്ടുണ്ടാളു
 ക്കാരെ നിർത്തുന്നതിനും. ഈ വുർആൻ വചനത്തിൽ
 യാതൊരു തെളിവും ന്യായീകരണവുമില്ല. എന്നു
 കാത്തമല്ല; അതു രണ്ടും അനവഭന്നിയമല്ല എന്നതിനാണു
 വ്യക്തമായും. അതിൽ സുചനയുള്ളതെന്ന കാണാം.

ഹാഡിസുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ.

വസീലത്തു എന്ന പദം പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ട രണ്ടു
 വുർആൻ വചനങ്ങളും, ആ പദം പ്രയോഗിക്കാതെ
 തന്നെ വസീലക്കു തെളിവാണെന്നു വാദിക്കാറുള്ള മറ്റൊരു
 രണ്ടു വുർആൻ വചനങ്ങളും, അതും കൊള്ളുന്ന
 അർത്ഥവും ആശയവും, വ്യാവ്യാനവുമാണ് ഇതുവരെ
 നാം വിവരിച്ചു പോന്നത്. ഈനി ഹാഡിസുകളിൽ,
 എത്തെല്ലാം അത്മത്തിലും ഉദ്ദേശത്തിലുമാണു പ്രസംഗത
 പദം പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടതെന്നും, ഹാഡിസു പണ്ണി
 തന്മാർ എത്തു നിലക്കു അതു വ്യാവ്യാനിച്ചു എന്നും
 പരിശോധിക്കാം.

ബാങ്കിനും, ഇവാകത്തിനും ഇകയിൽ സാധാരണ നടത്തിവരാറുള്ള പ്രാർത്ഥനയിൽ ‘വസീലത്ത്’ എന്ന പദയാഗികപ്പെട്ടതു എല്ലാവർക്കുകരിയാം. ജാബിൽ (ഒ) വിശ്വനിന്ന ബുദ്ധാരി [റ] ഉദ്ധരിച്ച പ്രാർത്ഥന ഇങ്ങനെന്നയാണ്.

اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلوة القائمة، آت محمدًا

الوسيلة والفضيلة وابعثه مقاما محمودا الذي وعدته

‘പുർണ്ണമായ ഈ വിളിയുടെയും നിഭന്നിന്നു വരുന്ന നമസ്കാരത്തിന്റെയും ഉടക്കസ്മനായ അല്ലെങ്കിലും പുരുഷ, മുഹമ്മദ് നബിക്കു് വസീലത്തു് ഫസീലത്തു് (അം ഉന്നത പദവിയു് എത്തു് നമാനവു്) നീ നൽകേണ്ണു, നീ അദ്ദേഹാശ്വത്തിന്നു വാഗ്ദാത്തം, ചെയ്ത സുതു ത്യർഹമായ സ്ഥാനത്ത് അദ്ദേഹത്തെ നിശ്ചയാഗിക്കുകയും, ചെയ്യുണ്ണുമേ’.

നബി തിരുമെന്നിക്കു് ‘വാസീലത്ത്’ എന്ന ഉന്നത പദവി നൽകാൻ നാം അല്ലാഹുവോകാണു് ഇവിടെ പ്രാർത്ഥനമിക്കുന്നതു്. അങ്ങനെ പ്രാർത്ഥനമിക്കണമെന്നാണു് നാം. കർണ്ണപുരികപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതു്. നബി തിരുമെന്നിയോടു നേരിട്ടോ, അല്ലെങ്കിൽ നബിയെ ഇടയാളാക്കി നിർണ്ണായോ ഉള്ള പ്രാർത്ഥനയുമല്ല ഈതു്. അതുപോലെ, ഈ പ്രാർത്ഥനയിലെ വസീലത്തിന്റെ അർത്ഥം എന്നതാണെന്നു് നബിതന്നെ വിശദീകരിച്ചു തരികയും, ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആ വിശദീകരണം ഇങ്ങനെന്നയാണു്:

عن عبد الله بن عمرو بن العاص رضه قال قال رسول الله
 صلعم اذا سمعت المؤذن فقلوا مثل ما يقول ثم صلوا على
 فانه من صللي على صلوة صلبي الله بها عشرا ثم سلوا على
 الوسيلة فانها منزلة في الجنة لا ينفع الا لعبد من عباد الله
 وارجوان اكون انا هو فمن سئل لي الوسيلة
 حللت عليه الشفاعة — مسلم

‘നിങ്ങൾ ബാക്ക് കേരക്കുന്നോരും, ബാക്ക് വിളിക്കുന്നവൻ
 പായുന്നതുപോലെതന്നെ നിങ്ങളും പരയുക തുടർന്നു
 എൻ്റെ മേൽ സ്വലാത്ത ചൊല്ലുക. (എനിക്കേ അനു
 ശ്രദ്ധിത്തിനായി പ്രാർത്ഥിക്കുക.) എന്തുകൊണ്ടോൻ്തെ
 എനിക്കേവേണ്ടി ഒരായ അനുശ്രദ്ധം പ്രാർത്ഥിച്ചുണ്ടി
 അ പ്രാർത്ഥിച്ചവനു പത്ത് അനുശ്രദ്ധം അല്ലെങ്കു
 ചെയ്തു കൊടുക്കണം. അനന്തരം ‘വസീലത്ത്’ എന്ന
 പദവി എനിക്കേ നൽകാൻവേണ്ടിയും നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥി
 കുക. സ്വർഗ്ഗത്തിലെ ഒരു പദവിയാണു വസീലത്ത്.
 അല്ലാഹുവിന്റെ അടിമകളിൽ ഒരാൾക്കു് മാത്രം ആർഹ
 പ്രേട്ട് പദവിയാണത്. അത്യു ഞാനായിരിക്കുവാൻ
 ഞാൻ ആശ്രദ്ധിക്കുന്നു. അതിനാൽ, എനിക്കേവേണ്ടി
 ആരക്കില്ലും വസീലത്തിനു പ്രാർത്ഥിക്കുകയാണെന്നു
 കീഴിൽ അവനു് എൻ്റെ ശുപാർശ ലഭിക്കുന്നതാണു്
 [മുസ്ലിം] വസീലത്തിന്റെ അർത്ഥവും ഉദ്ദേശവും
 എന്നാണെന്നു് നബീ തിരമേനി ഈ ഹദീസിൽ സംശയ
 ക്കുന്നിടക്കില്ലാത്തവിധി.

വ്യക്തക്കാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഇംഗ്ലീഷ് (०) വിശ്വർ തഹു്സീറിൽ (2-53) അതിങ്ങനെ വിവരിക്കുന്നു. ‘സ്പർഗ്ഗശത്തിലെ ഏറ്റവും ഉന്നതമായ പദ്ധതിയാണു് വസീലത്ത്’. അതു് നബി തിരുമേനിയുടെ സുമാനവും സ്പർഗ്ഗശത്തിലെ അവിടുത്ത വസതിയുമാണു്. അല്ലാഹുവിശ്വർ സീംഹാ സന്ദുക്കായി ഏറ്റവുംകടുത്ത സുമലവും അതുതനെ. ഇംഗ്ലീഷ് കസീറിശ്വർ വാചകം ഇങ്ങിനെയാണു്.

الوسيلة أيضا علم على أعلى منزلة في الجنة وهي منزلة رسول الله ﷺ وداره في الجنة وهي أقرب أمكنة الجنة إلى العرش.
ഇംഗ്ലീഷ് അസീറിശ്വർ നിംഫയതിൽ ഇങ്ങനെ ഉദ്ഘാടിക്കുന്നു.

والمراد به في الحديث القرب من الله تعالى وقيل هي الشفاعة يوم القيمة وقيل هي منزلة من مازل الجنة كذا جاء في الحديث

ഈ ഹാഡിസിൽ വന്ന വസീലകാണ്ഡുള്ളിക്കുന്നതു് അല്ലാഹുവുമായുള്ള സാമീപ്യമാണു്. അന്ത്യ നാളിലെ ശുപാർശയാണെതനും, സ്പർഗ്ഗശ പദ്ധതികളിലോനും എത്തനും. അഭിപ്രായങ്ങളുണ്ടോ. സ്പർഗ്ഗശത്തിലെ ഒരു പദ്ധതിയാണു് ഹാഡിസിൽ അതിശ്വർ താല്പര്യം. ‘ലിസാ നൃത അഡിബു്’ തുടങ്ങിയ ഭാഷാ ഗ്രന്ഥങ്ങളിലും ഇംഗ്ലീഷ് നിലകളുടെനു വസീലത്തു് വിശദീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടാണോ. ലിസാന്തു് അഡിബിലെ വാചകം ഇതാണു്: ഏതായാലും മേൽ ഹാഡിസിശ്വർ വെള്ളിച്ചത്തിൽ നടത്തിയ ഈ വിശദീകരണത്തിൽനിന്നും, ബാക്കിശ്വർ പ്രാർത്ഥനയിലെ ‘വസീലത്തി’ൽ ഇടത്തേട്ടത്തിനനുകൂലമായ ഒരു സുചന പോലുമിണ്ണുന്ന മനസ്സിലുക്കാവുന്നതാണു്.

വസീലത്തിനു ഇടത്തേട്ടും ഏന്ന അർത്ഥം സ്ഥാപിക്കാനും, ആ നിലകളു് അതു് ന്യായീകരിച്ചെടുക്കാനും.

താൽപര കക്ഷികൾ എടുത്തുഖരിക്കാറുള്ള ഒരു സംഭവമാണു് ഹാഃ അഖ്യാസുഖംനു അഖ്യാതിൽ മുത്തപ്പാലിബിനേക്കാണ്ടു ഹാഃ ഉമർ (റ) നടത്തിച്ച പ്രാർത്ഥന. സംഭവം ഇതാണു്:

عَنْ أَنْسٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ أَنَّ عَمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ كَانَ إِذَا قَطَعُوا
أَسْقَى بَالْعَبَاسَ بْنَ عَبْدِ الْمَطْلَبِ فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنَّا كَنَا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ
بِنَبِيِّنَا فَتَسْقِينَا وَإِنَّا نَتَوَسَّلُ إِلَيْكَ بِعِمَّ نَبِيِّنَا فَاسْقِنَا قَالَ
— (بخارى) فِيسْقُونَ

അന്നു് (റ) വിഞ്ഞിനീ നിവേദനം: ‘ഇന്ത്യംക്കു്
വരിച്ച ബാധിക്കുന്നോഃ. ഉമർ (റ) അഖ്യാസുഖംനു
അഖ്യാതിൽ മുത്തപ്പാലിബിനേക്കാണ്ടു മശക്കവേണ്ടി പ്രാർത്ഥി
പ്പിച്ചിരുന്നു. ഉമർ (റ) പറയും: അഖ്യാഹൃവേ ത്രണം,
ത്രാഞ്ചുടെ പ്രവാചകൻ മുഖവെന [നബിയൈക്കാണ്ടു
പ്രാർത്ഥന നടത്തിച്ചു] നിന്നിലേക്കു് സംഘീപ്യം തെറ
കയും അപ്പോൾ നീ ത്രണംക്കു് മശ വർഷിപ്പിച്ചു തരി
കയും ചെയ്തിരുന്നു. ഇപ്പോൾ ത്രാഞ്ചിതാ, ത്രാഞ്ചി
ഈടെ പ്രവാചകന്റെ പിതൃവ്യുമി മുഖവെന (അദ്ദേഹത്തെ
ക്കാണ്ടു പ്രാർത്ഥന നടത്തിച്ചു) നിന്നെ സമീപി
ക്കുന്നു. അതുകൊണ്ടു നീ ത്രണംക്കു് മശ വർഷി
പ്പിച്ചു തരേണമെ. അപ്പോൾ അവർക്കു് മശ വർഷിപ്പി
ക്കെപ്പടക്കയും ചെയ്യും’. [ബുഖാരി]

ഇവിടെ ഉമർ [റ] മശക്കു് വേണ്ടി [പ്രാർത്ഥിച്ചതാണു്
സംഭവം. അതു, നബി (സ) യുടെ പിതൃവ്യുമി അഖ്യാംസം

[g] മുവേന - അദ്ദേഹത്തെകാണ്ടു പ്രാർത്ഥന നടത്തിച്ചുകൊണ്ടായിരുന്നു. തിരുമെന്തി ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്ത് തിരുമെന്തിയെക്കാണ്ടു പ്രാർത്ഥനിപ്പിച്ചു. അവിടുത്ത വിയോഗ ശേഷം പിതൃവ്യുൻ അംബ്രാസിനെ കൊണ്ടു പ്രാർത്ഥന നടത്തിച്ചു. മുന്ന് കാര്യങ്ങളാണ് ഇവിടെ ശബ്ദിക്കാനുള്ളത്. ഒന്ന്: ആദ്യം നബി[സ] മുവേന പ്രാർത്ഥനയെന്നായിരുന്നു, രണ്ട്: ഇപ്പോൾ അംബ്രാസ് (g) മുവേന പ്രാർത്ഥന നടത്തിയ തന്ത്രങ്ങളെന്നാണ്, മൂന്ന്: വഹാത്തിനുശേഷം എന്തു കൊണ്ടു നബി മുവേന പ്രാർത്ഥനിപ്പിലുണ്ട്?

നബി മുവേന പ്രാർത്ഥനിക്കുക, അല്ലെങ്കിൽ നബിയെ കൊണ്ടു സംശീപ്യം തേടുക (نَوْسِلِ الْيَكِ بَبِينَا) എ നാൽ, നബിയോട് നേരിട്ട് മശക്ക്-വേണി പ്രാർത്ഥനിക്കു കയ്യാ നബിയെ ഇടയാളനാക്കുകയോ അല്ലെന്ന ഇം ഫി സിൽനിന്ന് വ്യക്തമാണ്. മശക്ക്-വേണി അംബ്രാസുവേണ്ട് പ്രാർത്ഥനിക്കാൻ നബി[സ] യോടാവശ്യപ്പെട്ടുകയും നബി (സ) പ്രാർത്ഥനിക്കുകയുണ്ടായതും. മശക്ക്-വേണിയുള്ള നമസ്കാരത്തിനുശേഷം ആയിരുന്നു ചില പ്ലാസ ഇം പ്രാർത്ഥന നടന്നിരുന്നതും. അത് സഹി ഹായ ഫിസുകളിൽ വന്നതുമാണ്. മറ്റ് ചിലപ്ലാസ ജുമാ:വുത്തുബയിൽ ജനയിരുന്ന നബി (സ) മശക്ക്-വേണി പ്രാർത്ഥനിപ്പിരുന്നതും. ബുബാരി, മുസ്ലിം തുടങ്ങിയവകുലരിലു പ്രബലമായ ഫിസുകളിൽ ഇരു വിശദമായി കാണാം. ഒരു വെള്ളിയാഴ്-പ ടിവസം തിരുമെന്തി വുത്തുബ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കു ഒരു ശാഖാ സാൻ ആവലാതിപ്പെട്ടു-പ്രവംചകര, സ്വത്തുകരം ഇഴുവൻ നശിപ്പും. വെള്ളത്തിനും വളരെ കഷാമം നേരിട്ട്

രിക്കനു, അതുകൊണ്ട് അവിടുന്ന നാഞ്ചലക്ക് വേണ്ടി അല്പാഹുവോട് പൊർത്തമിക്കുക. അഞ്ചൻ തിരുമെന്തി പ്രാർത്ഥമിക്കുകയും ഒരാഴ് ചക്കാലം. മഴ വർഷിക്കപ്പെട്ട കയ്യും ചെയ്തു. തുടർച്ചയായുണ്ടായ മഴ കാരണം വിഷമമനവേപ്പെട്ടപ്പോൾ, അട്ടഞ്ച വെള്ളിയാഴ് ച തിരുമേനി വുത്തും നടത്തിക്കാണ്ടിരിക്കുത്തനു ഒരായ ആവലാതി പറഞ്ഞു. പ്രവാചകരു, അതി വർഷം കൊണ്ടു വീടുകൾ തകരുകയും വഴി മുടങ്ങുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട്, ഈ കംിന വർഷം ശീവപാക്കാൻ അവിടുന്ന അല്പാഹുവോട് പ്രാർത്ഥമിക്കുക. തിരുമെന്തി പ്രാത്മിച്ചു: അല്പാഹുവേ, നെങ്ങളുടെ പരിസരങ്ങളിൽ-കുന്നകളിലും, മലയോരങ്ങളിലും വർഷിപ്പിക്കുക, ഇനിയും നെങ്ങളുടെ മേൽ വർഷിപ്പിക്കരുതേ....

ഈക്ക് വേണ്ടിയും അല്പാതെയും, നബി തിരുമെനിയെക്കാണ്ടു പ്രാർത്ഥമന നടത്തിക്കുകയും തിരുമെനി പ്രാർത്ഥമിക്കുകയും ചെയ്ത ധാരാളം സംഭവങ്ങൾ ഹദിസ്സുകളിൽ ഉദ്ധരിക്കപ്പെടുന്നുണ്ട്. ഈതെങ്ങുറിച്ചാണു ഉമർ (റ) ‘നെങ്ങൾ നിന്റെ പ്രവംചകനെ കൊണ്ടു ‘തവസ്സുൽ’ ചെയ്യുന്ന’ എന്ന പറഞ്ഞതിന്റെ വിവക്ഷ. മഴക്ക് വേണ്ടി നബിയോടു പ്രാർത്ഥമിക്കുന്നുവെന്നോ, നബിയെക്കാണ്ടു ഇടത്തെകുന്നു എന്നോ അല്ല. ആ നിലക്ക് ആഴും ഇത് വ്യാവ്യാനിച്ചിട്ടുമില്ല.

അല്പാസ്സ് [റ] ഇവേനു പ്രാർത്ഥമിച്ച, അല്പുക്കിൽ, അല്പാസി (റ) നെക്കാണ്ടു തവസ്സുൽ ചെയ്തു എന്നതാണ് “രണ്ടാമത്തെ പ്രശ്നം.. മഴക്ക് വേണ്ടി അല്പാസ് (റ) നെക്കാണ്ടു അല്പാഹുവിൽ പ്രാർത്ഥമന നടത്തിയും

എന്നാണു അതിന്റെ ഉദ്ദേശമെന്നു ഹിന്ദുകളിൽ നിന്നു തന്നെ മനസ്സിലാക്കാം. അബ്ദാസ് (റ) നടത്തിയ പ്രാർത്ഥന തന്നെ യമാത്മമായി റിംപ്പാർട്ട് ചെയ്യു പ്രേക്ഷിക്കുന്നു. ഇതായിരുന്നു ആ പ്രാർത്ഥന.

اللَّهُمَّ لَمْ يَنْزِلْ بِلَاءَ الْبَذْنَبِ، وَلَمْ يَكْشِفْ إِلَّا بِتُورَةٍ وَقَدْ
تَوَجَّهَ الْقَوْمُ بِى إِلَيْكَ لِمَكَانٍ مِنْ نَبِيِّكَ وَمَذْهَبِ إِيدِنَا إِلَيْكَ
بِالذَّنْبِ وَنَوَاصِنَا إِلَيْكَ بِالْتُورَةِ فَاسْقُنَا الْغَيْثَ - فَتْحُ الْبَارِى
٢-٨

‘അല്ലാഹുവേ, പാപം പ്രവർത്തിക്കുന്നതുകൊണ്ടും ആവശ്യ പരീക്ഷയും ഉണ്ടാകാറില്ല. പശ്ചാത്താപം കൊണ്ടും ആതിഥ്യാനിനു മോചനവുമുണ്ടാകാറില്ല. ഞാനും നിന്റെ പ്രവാചകനുമായുള്ള സ്ഥാന ബന്ധം പരിശാഖില്ലെങ്കിലും ആശങ്കയും എന്നെന്നുകൊണ്ടു നിന്നും പ്രാഥിക്കാം. തിരിഞ്ഞിരിക്കയാണോ. ഞങ്ങളിൽ പാപ പക്കിലമായ കൈകളോടും, പശ്ചാത്താപ ഭരിതമായ മുർഖാവുകു ഭൂമായി നിന്റെ നേരെ തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് ഞങ്ങൾക്കു മഴ വർഷപ്പിള്ളിച്ചു തന്റെനേരുമേ’ (പത്രഹൃസ്തം പാരി 2-8)

‘മഹാസിദ്ധമെങ്കൊണ്ടു അല്ലാഹുവോടു പ്രാർത്ഥി പ്പിക്കുക’ എന്നതാണോ ഈ സംഖ്യാളിലല്ലോ. കാണു പ്രേക്ഷക തവസ്സുണ്ട്. ഈ തവസ്സുണ്ട് മുസ്ലിം. ലോക തന്നാരും എതിർക്കുകയോ നിശ്ചയിക്കുകയോ ചെയ്യു നുമില്ല. ഈവിടെ അബ്ദാസ് (റ) നബി (സ) മോട്ടു പ്രാർത്ഥനിക്കുകയോ, നബിയെ ലുടയാളുന്നാക്കി നിത്തി അല്ലാഹുവോടു പ്രാർത്ഥനിക്കുകയോ അല്ല; അല്ലാഹു വോട്ടാണോ പ്രാർത്ഥനിക്കുന്നതു. അതുപോലെ, ജന

‘ 30 (ഉമർ അടക്കം) അബ്ദാസിനോടു പാർത്തമികക്കെ യോ അബ്ദാസിനെ ഇടയാളനാക്കി പാർത്തമിക്കുകയോ അപ്പ ചെയ്യുന്നതു-അബ്ദാസിനെക്കാണ്ട അബ്ദാഹുവിൽ പ്രാർത്തമന നടത്തിക്കുകയാണ്. ഹദീസിലെ വംചകൾക്ക് ഇൽ നിന്നുതന്നെ ഇതു വ്യക്തമാകുന്നു.

ശ്രദ്ധിക്കപ്പേണ്ണെ മുന്നാമത്തെ കാര്യം ഇതാണ്. നബീ തിരുമെനിയുടെ വിജയാശ്രേഷ്ഠം, തിരുമെനിയു തവസ്സുലാക്കി എന്തുകൊണ്ടു മഴക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്തി ചെയ്തിരുന്നു. നമ്മുടെ വിഷയവുമായി ഏററവും ബന്ധപ്പെട്ട മർക്കപ്പയാനമായ വശമാണിതു. എന്തുകൊണ്ടു നാൽ, ‘അബ്ദാഹുവിൻറെ ഒലിയാക്കളേയും പുണ്യാളി നാരെയും അവരുടെ ജീവിതകാലത്തും മരണശേഷവും നമ്മുടെ സഹായത്തിന്നു വിളിക്കാം. അവർക്കു നമ്മുടെ സഹായിക്കാൻ കഴിയും. മരണത്തിന്നു മുമ്പും ശേഷ വുമെല്ലാം, സപന്തം കഴിവുകൊണ്ടല്ല നമ്മുടെ പ്രാർത്തന അവർ കേരക്കൊന്നതും നമ്മുടെ സഹായിക്കൊന്നതും അബ്ദാഹു അവർക്കു നൽക ന കഴിവുകൊണ്ടാണ്’. ഈ പ്രമാണം ഉദ്ദരിച്ചാണ് മരിച്ചുവരെ നേരിട്ടും ഇടയാളനാക്കിയു മുള്ള പ്രാർത്തമന വസീലത്തിൻറെ പേരിൽ ഒരു വാ ഡോ. പണ്ഡിതന്മാർ ന്യായീകരിക്കൊന്നതു. കാരുമറി യാതെ മുസ്ലിം ബഹുജനങ്ങൾ അതിൽ വഞ്ചിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു!

നബീ തിരുമെനി (സ) ജീവിജ്ഞിരുന്ന കാലത്തും, മഴക്ക്-വേണ്ടിയുള്ള നമസ്കാരങ്ങളിൽ തിരുമെനിയു ഇമാമക്കി നിത്യക്രയും അബ്ദാഹുവോടു പ്രാർത്തമന നടത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. തിരുമെനിയുടെ മരണശേഷം, അവിടെയെന്ന ആട്ടത്ത കെട്ടംബംഗമായ അബ്ദാസ്

(r) നെ നബിക്കു് പകരം തെരഞ്ഞെടുക്കുന്നു. അങ്കേ ഹത്തകൊണ്ടു പ്രാത്മന നടത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഒലിയാക്കാക്കും പുണ്യാളിന്മാർക്കും മരണത്തിനു മുമ്പും ശേഷവും ഒരുപോലെ അല്പാഹു കഴിവു നൽകുകയും, ആ കഴിവുകൊണ്ടു അവർക്കു് നയ്യുടെ വിളിക്കൊക്കുവാനും നമ്മുണ്ടു കഴിയുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നെങ്കിൽ, സ്വഃട്ടികളിൽ അത്യുത്തമനം ഏറിവും വലിയ 'വലിയും' പുണ്യാളനുബാബക്കയോ തിരുന്ന നബി (സ) യെ അവിടുണ്ടു മരണശേഷം എന്നും കൊണ്ടു ഉം (r) വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥമിച്ചില്ല; അല്പാഹുവോടു പ്രാർത്ഥമിക്കബാൻ എന്തുകൊണ്ടു തിരുമെന്നിയോട് ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു്? ജീവിച്ചിരുന്ന അശ്വാസ് (r) വിനേക്കാരം ദിശഃട്ടായിരുന്നില്ല മരണശേഷവും തിരുക്കുന്നു? അപ്പോൾ, ഏതെങ്കിലുമുമാരു മഹാനെക്കാണ്ടു അല്പാഹുവോടു പ്രാർത്ഥമന നടത്തിക്കുന്നതും, അവരോടുനേരിട്ടു അവരെ ഇടയാളിരാക്കിയോ പ്രാത്മികനെന്നതും തന്മീലുള്ള അന്തരം വളരെ വ്യക്തമാണ്. ആദ്യത്തെ അനുവദനീയവും, രണ്ടും മൂന്നും നിഷ്പിശ്വസ്യമാണെന്നു ഇത് ഹദിസ്തിനിന്നു മനസ്സിലാക്കാം.

ഇടത്തേട്ടും ന്യായികരിക്കാൻ തന്മഹറ കക്ഷിക്കാം എടുത്തുമരിക്കുന്ന ഒരു ഹദിസാണ് അബുദുർഭാള് (r) വിൽനിന്നും ഇല്ലാം തുർമ്മുഖി ഉല്ലരിക്കുന്നത്. ഹദിസ് ഇതാണ്:

عَنْ أَبِي الدَّرْدَاءِ رَضِيَّاً قَالَ سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ أَبْغُونِي فِي ضَعْفَانِكُمْ فَإِنَّمَا تَرْزُقُونَ وَتُنْصَرُونَ بِضَعْفَانِكُمْ، — حَدِيثُ حَسْنٍ صَحِيحٍ (تَرْمِذِيٌّ ۱۰۲۳)

നബി (സ) പറഞ്ഞു: നിങ്ങളിൽ ദുർബ്ബുലർക്കിടയാലാണ് എന്ന നിങ്ങൾ അനേപിക്കേണ്ടത്. എന്നെതനാൽ, നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം നൽകപ്പെടുന്നതും, നിങ്ങൾക്ക് സഹായം ലഭിക്കേണ്ടതുമെല്ലാം ആ ദുർബ്ബുലർകാരണമാണ്’ (തുർമ്മുഖി 1-23)

ഈ വചനം ഇക്കാം ബുദ്ധാരിയും ഇക്കാം നസാහ്യം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നതിങ്ങനെന്നാണ്:

عَنْ مُصْبَعِ بْنِ سَعْدٍ رَضِيَّاً قَالَ رَأَى سَعْدٌ لَهُ نَضْلًا عَلَى
مِنْ دُونِهِ فَقَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ مَلِئْتُ زَرْفَوْنَ
وَنَصْرُونَ إِلَّا بِضَعْفِنَا كُمْ

‘സഞ്ചയ (സ) വിന്നു തന്നെക്കുറിച്ച്’ ഒരു മതിപ്പുണ്ടായിരുന്നു—തന്നിക്ക് മറ്റൊളവരേകാരം ദ്രോഹിച്ചതയുണ്ടാണ്. അതു മനസ്സിലാക്കി തിരുമെന്തി പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം നൽകപ്പെടുന്നതും, നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതും യഥാർത്ഥമായിൽ നിങ്ങളിലെ ദുർബ്ബുലർകാരണമായിട്ടുകുന്നു’ (ബുദ്ധാരി)

‘ദുർബ്ബുലർകാരണമായിട്ടുകുന്നു’ നിങ്ങൾക്ക് ആഹാരം നൽകപ്പെടുന്നതും സഹായം ലഭിക്കേണ്ടതും’ എന്നതിനും വിവക്ഷണയാണെന്നു ഇക്കാം ഉഖരിക്കുന്ന മാനസിൽ ഇങ്ങനെ വിശദീകരിക്കുന്നു:

قَالَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِنَّمَا تُنْصَرُ هَذِهِ الْأُمَّةُ بِضَعْفِهَا
بَدْعَوْاتِهِمْ وَصَلَاتِهِمْ وَأَخْلَاصِهِمْ

‘തിരുമേനി പറഞ്ഞു. ഈ സ്ഥാദായം സഹായിക്കപ്പെടുന്ന തു് അതിലെ ദുർഘ്ഗ്യലർ കാരണമാകുന്നു. അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകളും നമസ്കാരങ്ങളും ആത്മമാർത്ഥയു മൊക്കേക്കാണു്’. സഞ്ചയുഖം മാലിക്കു് (റ) വിഞ്ഞിനും ഇമാം അഹമദു് ഉദ്ദരിക്കുന്ന ഹാസിൽനിന്ന് പ്രസംഗത നബി വചനങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലം കൂടി ഗ്രഹിക്കാം.

قلت يا رسول الله، الرجل يكون حامية القوم ايكون سهلا
و سهم غيره سواء، قال ثلثات امك ابن ام سعد و هل ترزقون
و تنصرون الا بضعفائكم؟

‘സഞ്ചയുഖം മാലിക്കു് ചോദിച്ചു്: അല്ലത്തും പ്രവാചകരു, സമുദായ സംരക്ഷകരുടെ ഓഹരിയും അല്ലാത്തവരുടെ ഓഹരിയും ഒരുപോലെ തന്നെയോ? തിരുമേനി പറഞ്ഞു; ഉമ്മസഞ്ചിശ്ചരി മകനെ, നിശ്ചരി മാതാവിനു നഷ്ടം! നിംബരാക്ക ആഹാരം. നൽകപ്പെടുന്ന തു് സഹായം ലഭിക്കുന്നതുമെല്ലാം ആ ദുർഘ്ഗ്യലർ കാരണമായിട്ടാണു്’ (അഹമദു്)

ഇപ്പോൾ, ഈ എല്ലാ ഹാസ്യകളും ചെറിയു വംഡിക്കുംപബം നടന്ന കാര്യം എന്നാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു. സ്വന്തം ജീവൻ തുണ്ണവൽഗണിച്ചു് ശത്രുകളുമായി എററുമുട്ടുകയും, ധീരപരാക്രമങ്ങളിലുടെ വിജയം, വരിക്കുകയും അങ്ങനെ സമുദായത്തെ രക്ഷിക്കുകയും ചെയ്തു യോഗ്യാക്കാനും, യുദ്ധത്തിൽ പങ്കെടുക്കാൻ ശേഷിയില്ലാത്ത ദുർഘ്ഗ്യലൻമാർക്കും യുദ്ധസ്വത്തിൽ തുല്യംവകാശമാണോ’ എന്നു സഞ്ചയുഖം

മാലിക്ക് തിരുമേന്തിയോടൊപ്പിക്കുന്നു. ശ്രദ്ധാലു
കിരാക്ക് കൂടുതൽ ഓഹരികവകാശമുണ്ടെന്നാണ് ഈ
അനേപ്പണ്ടതിലെ സുചന. ഏതാനും പ്രബലരാ
തുട ശക്തിയും ധീരതയും കൊണ്ടു മാത്രമല്ല അല്ല.
വിജയിക്കേണ്ടതെന്നും, ദുർബ്ലവരുടെ പ്രാർത്ഥനകളും
ആര്ത്ഥമാർത്ഥമായ സഹകരണങ്ങളുംകൂടി അതിനു
കാരണമായിട്ടുണ്ടെന്നും. നബി (സ) അതിനു മറുപടി
പറയുന്നു. എല്ലാ വിജയങ്ങളും അടിസ്ഥാനമായ
അഡിഷൻവിശ്വിശ്വി സഹായം ദുർബ്ലവരുടെ പ്രാർത്ഥന
മുഖവേന്നയാണ് ഉണ്ടായതെന്നും അപ്പോൾ ഓഹരിയിൽ
എല്ലാവരും തുല്പരാണെന്നും ആരക്കും ആരക്കൊള്ളും
മെൻമ അവകാശപ്പെടാൻ അർഹതയില്ലെന്നും ആ മറു
പടിയിൽ വ്യക്തമാക്കിയിരിക്കുന്നു. ഇതു സംബ
ന്ധിച്ചുള്ള ഹാസ്യ പണ്ഡിതൻമാരുടെ വിശദിക
രണ്ടുകൂടി കാണുക.

قال ابن طالب : تأويل الحديث أنَّ الضعفاء أشدَّ أخلاصاً في الدُّعاء وأكثر حشوحاً في العبادات لخلاء قلوبهم عن التعلق بزخرف الدنيا . وقال المهلب اراد النَّبيَّ بذلك حضْ سعد على التواضع ونَفْيَ الزَّهُو على عَيْره وترك احتقار المسلمين في كل حاله - فتح الباري ٦ - ٨٨

‘പുഡയ്യൻജിൽ ഫൈഫിക ജീവിതത്തിൻറെ അലക്കാരങ്ങളുമായി പെന്നുംപുടാൻ അവസ്ഥരമില്ലാത്തതു കൊണ്ടും, ആരാധനകളിൽ കൂടുതൽ യേക്കുതിയും, പ്രാർത്ഥനകളിൽ കൂടുതൽ ആര്ത്ഥമാർത്ഥമായും ഉണ്ടോ

കുക സ്വാംവികമായും ഭർബ്രൂലരായ ജനവിജാഗത്തിലാണ്, ഇതണ്ണു ഈ ഹാസിസിൻറെ ഉള്ളടക്കമെന്നു 'ഇവിനുബാത്താൻ' അടിപ്പായപ്പെടുന്നു. കൂടുതൽ വിനയം കൈകെണ്ണാള്ളാൻ സഞ്ചയിപ്പുന്നു മാലിക്കെന പ്രപരിപ്പിക്കുകയും മറ്റുള്ളവരേക്കാരം തനിക്കും അർഹതയും ദശാസ്തയും ഉണ്ടെന്ന കരുത്തുന്നതും ഒരു മുസിവിമിനേഡി. നില്ലുംപ്പെടുത്തുന്നതും ഷാഖാക്കണ്ണം ആദ്ദേഹത്തെ ഉണ്ടത്തുകയുമാണു നബി തിരുമേനി അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിച്ചതെന്നു 'കുഹലിബു' അടിപ്പായപ്പെടുന്നു, (ഫത്തുഹ്രൂഡിവംരി 6-88)

'ദുർബ്രൂലൻ മുഖേനയാണു' നിങ്ങൾ സഹായിക്കല്ലെപ്പു ടുന്നതും നിങ്ങരാക്കോ ആഹാരം നൽകപ്പെടുന്നതും' എന്നതിൻറെ ഉദ്ദേശം ഹാസിസുകളിൽ നിന്നുത്തന്നെ സുതരം വ്യക്തമാണു, ഹാസി' പണ്ണധിതിന്മാർ അതുകൂടുതൽ വിശദികരിക്കുകയും ചെയ്തു. പക്ഷേ, ദുർബ്രൂലരെ പസിലയാക്കി ഇടതേടിയതുകൊണ്ടാണു നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുന്നതും ആഹാരം നൽകപ്പെടുന്നതുമേനാണു' അതിൻറെ ഉദ്ദേശമെന്നു ഇടതേട്ട് വാദികളായ പണ്ണധിതിന്മാർ ജൽപ്പിക്കുന്നു.

أَللَّهُمَّ انْصُرْ عَلَى الْأَعْدَاءِ بِحَقِّ عِبَادِكَ الْفَقِرَاءِ

'അല്ലാഹുവൈ നിൻറെ പരിഭ്രായ അടിമകളുടെ 'ഹബു' കൊണ്ടു ശത്രുക്കരംക്കെതിരിൽ നീ എങ്ങളെ സഹം യിക്കേണ്ണമേ' എന്നു നബി (സ) പ്രംത്മിക്കണ്ണുണ്ടായി കുറപ്പെൻ, എന്നാൽ ഹാസിസു ശന്തംമാറ്റിൽ രേഖപ്പെട്ട ടത്തല്ലെപ്പുട നബി (സ)യുടെ പ്രംശുമനകളിലേണ്ണിലും വല്ലതിനേയും മുന്തിർക്കാം തിരുമേനി ഇടതേട്ട് നേ

തതിയതായി കാണാൻ കഴിയുകയില്ല. അങ്ങനെന്നെങ്കിൽ നാണാകാൻ സാഖ്യതയുമില്ല. തിരുമെനിയുടെ മെൻ ഇവർ കെട്ടിച്ചുമക്കുന്ന വ്യക്തമായ രോദോപണമട്ടെ ഇതും.

ഇടത്തെട്ട്. ന്യായീകരിക്കാൻ തല്പര കക്ഷികളും പണ്ഡിതന്മാർ നടത്തുന്ന ഭൂർവ്വാവ്യാനത്തിനുള്ള മരിറായാഹരണമാണ് ഇബോന ഉമർ (റ) വീഥി നിന്നു ഇരം. ബുദ്ധവാരിയും ഇരം. മുസ്ലീമും ഉഖരിക്കുന്ന പ്രസിദ്ധമായ ഹജീസ്. അന്യായീകരാക്കുന്ന നബീ (സ) വിവരിച്ചുകൊടുത്ത ഒരു സംഭവമാണ് പ്രസ്തുത ഹജീസിലെ പ്രകയം. അതിന്റെ രഥന്ത്രപൂരുക്കുകൾ ഇതാണ്.

‘പണ്ട്, മലമുകളിലെ ഒരു ശുഹായിൽ സംഗതി പശാൽ മുന്നുപേര് അക്കപ്പെട്ടുപോയി; രാത്രി സമയം. മുകളിൽനിന്നുവും ഒരു വലിയ പാറകല്ലും പതിച്ചു ശുഹാമിബം പുറ്റല്ലോമായും. അടങ്കു. ഇനി, തന്ത്രം ചെയ്ത സർക്കർമ്മാർക്കും ‘വസീല’യാക്കാ അല്പാഹൃഡാട്ട് പ്രാർത്ഥിക്കലല്ലാതെ മരിറായ രക്ഷാ മാർഗ്ഗവുമില്ലോ’ അവർക്കും ബോധ്യമായി. അവ രിലോറാം പറഞ്ഞു.

അല്പാഹൃഡാവേ, വാർഡക്കു. പ്രാപിച്ച മാതംപാഠം ക്രിയായിരുന്നു എനിക്ക്. അവർക്കു നൽകിയശേഷ മല്ലാതെ എൻ്റെ കുടുംബങ്ങൾക്കും മുഗ്ദങ്ങൾക്കും ഞാൻ കെപ്പണ്ണം. നൽകിയിരുന്നില്ല. ഒരു ദിവസം എനിക്ക് വിനകിന്നു മരഞ്ഞടിക്കു തെടിവളരുമ്പു. പൊങ്കണ്ണി വന്നു. തിരിച്ചെത്തുംപാഡേക്കു. മാതാ പിതാക്കരും ഉറങ്ങിയിരുന്നു. എന്നാൽ, അവർക്കു

നൽകാതെ കുട്ടുംബത്തിനോ മുഗ്ദങ്ങൾക്കോ ആഹാരം നൽകുന്നതു ഞാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. വിശ്രാ വലഞ്ഞ കുട്ടികൾ ആഹാരത്തിനുവേണ്ടി എൻ്റെ കാൽക്കൽ കിടന്ന കരഞ്ഞു. എന്നിട്ടും മാതാപിതാക്കൾ ഉണ്ടു നാമുവരെ അവരുടെ കുംഖണ്വും (പാല്) കയ്യിൽ പിടിച്ചു ഞാൻ കാത്തിരുന്നു. അവർ എഴുന്നേറ്റു ആഹാരം കഴിച്ചുശേഷം മാത്രമാണു് ഞാൻ മററള്ളവക്ക് കുംഖണ്വും നൽകിയതു്. അല്പാഹുവേ, നിംബൻ പേരിൽ യെ കാംക്ഷിച്ചു മാത്രമാണു് ഞാന്നുണ്ടെന ചെയ്തതു്. അതുകൊണ്ടു് തുണ്ടളിപ്പാം അക്കപ്പെട്ട വിഷമത്തിൽ നിന്ന നീ തുണ്ടാക്കു് തുറസ്സു നൽകേണ്ണമെ. അപ്പാം ഗുഹാമുഖവത്തുനിന്നു് പാരകല്ലു് അല്ലോ നീങ്ങി ചെറിയ ഒരു തുറസ്സു കാണപ്പെട്ടു്.

അനന്തരം രണ്ടാമൻ പറഞ്ഞതു്:

അല്പാഹുവേ, എനിക്കൊരു പിതൃവ്യ പുത്രിയു നായിരുന്നു. എനിക്കേറെവും ഇഷ്ടപ്പെട്ട എൻ്റെ പേപമ അജനം. (അവിഹിതമായി) അവളെയൊന്നു പ്രാപിക്കാൻ ഞാൻ കംനമായി ആഗഹിച്ചു. പക്ഷം, അവരു കുട്ടാക്കിയില്ല. അങ്ങനെയൊരിക്കൽ കട്ടുത്ത കുംഖാമം ബാധിച്ചപ്പോം നുററിരുപതു സ്വർണ്ണ നാണ യത്തിൻമേൽ എൻ്റെ ആഗഹം. നിവർത്തതിക്കാംക്കനു് അവരു സമ്മതിച്ചു. ഞാന്ത് നൽകുകയും അവരു എനിക്കു് വഴങ്ങുകയും ചെയ്യു. അവസാന നിമിഷം അവരു പറഞ്ഞതു്: താങ്കൾ അല്പാഹുവിനെ സുകുംഖി ക്കുക, അവകാശമില്ലാതെ മുട്ടേപൊളിക്കരുതു്' അതു കേട്ട മാത്രയിൽ അവളെ സുപർശിക്കാതെ ഞാൻ തിരിച്ചു പോരികയും ചെയ്തു്. നൽകിയ സ്വർണ്ണ നാണയം

തിരിച്ചു വാങ്ങിയുമില്ല. അല്ലാഹുവെ, ഇതു എന്നും ചെയ്തു നിന്നീറ പ്രീതിയെ ആഗഹിച്ചു മാത്ര താണ്. അതുകൊണ്ട് ഇപ്പോൾ എങ്ങനെ അക്കപ്പേട്ട ഇപ്പോൾ വിഷമത്തിൽ എങ്ങനെക്കുറവും നൽകേണമെ'. അപ്പോൾ ഗുഹാമുഖം. ഒന്നുകൂട്ടി വിശാലമായി. എന്നാലും. അതിലുടെ അവർക്ക് പുറത്തു കടക്കാമായിതന്നില്ല.

മുന്നാമത്തെ ഒരു പറഞ്ഞു:

‘അല്ലാഹുവെ, എന്നു ചിലവരകൊണ്ട് കുലിക്കു പണിജെടുപ്പിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസം അവരിലേം രാഡ കുലി വാങ്ങാതെ എന്തേനോ പോയീ. ആ കുലി കൊണ്ട് എന്നൊരു സ്വന്തതു വാങ്ങി. അതു വർദ്ധിച്ച കൊണ്ടെങ്കിരുന്നു. കുലി കാലാത്തിന്നുശേഷം. അയാൾ തിരിച്ചു വന്നു. അന്നാമത്തെ കുലി ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഇതുകൂം ഒട്ടക്കണ്ണളും പശുകളും. ആടുകളും. അടിമകളും മൊക്കെ നിന്നീറ ആ കുലിയിൽപ്പെട്ടതാണെന്ന പറഞ്ഞ പ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹുവിന്നീറ അടിമകയി മനുഷ്യാ, നിങ്ങൾ എന്ന പരിഹാസിക്കുകയുണ്ടോ? എന്നും പറഞ്ഞു. അല്ല സുഹൃത്തേ, ഇത്തല്ലാം നിങ്ങളുടെ അന്നാമത്തെ കുലികൊണ്ട് എന്നു വർദ്ധിപ്പിച്ചതാണ്. ഇതെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് കൊണ്ടുപോകാം. അങ്ങനെ, അതെല്ലാം. അയാൾ കൊണ്ടുപോകുകയും. ചെയ്യുതു. അല്ലാഹുവെ, നിന്നീറ പ്രീതി ആഗഹിച്ചു മാത്രമാണ് എന്നിതു ചെയ്തതു്. അതുകൊണ്ട് എങ്ങളുടെ വിഷമത്തിൽ നിന്നു് പുർണ്ണമായ തുറന്നും തരു. അപ്പോൾ പാറക്കല്ലു് തീരെ നിങ്ങളുകയും. അവർ ഗുഹയിൽനിന്നു് ഒക്കുപ്പെടുകയും ചെയ്തു്.

ഈ സംഖ്യകമായി ബന്ധപ്പെട്ട മുന്നപേരും നടത്തിയ 'തവസ്സുൽ' എന്നായിരുന്നവെന്ന വ്യാഖ്യാനമാവശ്യമില്ലാത്തവിധിം എത്രയും വ്യക്തമാണ്. അവരിൽ ആരക്കെ പ്രാത്മനയില്ലും എത്രക്കുംലും വലിയുംനേയോ പുണ്യാളംനേയോ ഇടയാളംകിയില്ല. ആരക്കെയും ഹവും ജാഹും ബന്ധക്കെത്തും. കൊണ്ട് ഇടത്തെടിയുമില്ല. മറിച്ചു മംത്രാപിതാക്കാളാട് പുലത്തിയ അതിരററ സ്നേഹാ ദരണ്ഡര, സ്പന്നം ദേഹമുഖയെ നിഃഖലപ്പെടുത്തിയ ഒരു വകുക്കി, തന്നെക്കാരാ കഴിവു കുറഞ്ഞവരോട് കാണിച്ചു തുംഭാരുവും സുന്നഹാവും ഇതോക്കെയായിരുന്നു അവരുടെ പ്രാർത്ഥനകളിലെ 'വസില'കര. 'സർക്കർമ്മ ഒരു മുഖവെന്ന നിഃബന്ധാ അല്പാഹുവിലേക്ക്' സാമീപ്യം തെടുകു'യെന്ന പുർണ്ണരം വചനത്തിന്റെ വിവക്ഷയാണിത്. പ്രകടമായ മാത്രകയും.

അല്പാഹുവിന്റെ പ്രീതി സന്പാദിക്കുന്നതിനു പുറമെ, വിഷമങ്ങളിൽനിന്നു രക്ഷപ്പെടുവാനും ആരുഹണ്ണു സംബന്ധിക്കാനും. അവരവർ ചെയ്ത സർക്കർമ്മ ഒരു വസിലയാക്കി പ്രാർത്ഥമിക്കുകകൂടി ചെയ്യാമെന്ന ഈ ഹദിസിൽനിന്നു മനസ്സിലാക്കണം. അല്പാഹുവിന്റെ പ്രീതിമാത്രം ലക്ഷ്യംവെച്ചു നിർബ്ബന്ധങ്ങളും സൈനികങ്ങളുമായും സർക്കർമ്മാർക്കു അനുപാദിക്കുന്ന വർ അല്പാഹുവുമായി കൂടുതൽ കൂടുതൽ അടക്കത്തോക്കാണെന്നീരിക്കുന്നു. ആ അടക്കപ്പും ഇവർത്തിലും പരിത്തിലും അവനു രക്ഷയും മോക്ഷവുമാകുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് പുണ്യകർമ്മാർക്കു ചെയ്തു അല്പാഹുവിന്റെ സാമീപ്യം സന്പാദിക്കുക എന്ന സത്യവിശ്വാസികളാട്ട് അല്പാഹുവിന്റെ നിർദ്ദേശിച്ചത്. അതെ അവസരം, ഒലിയാക്കരെയും പുണ്യാളംമാരെയും ഇടയാളരംകിയാണ് കരെയും.

പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതെങ്കിൽ അതു അല്ലാഹുവിൽനിന്നു
അകല്പവാൻ കാരണമായിത്തീരുന്നു. എതായാലും
അബിയാക്കാ, എലിയാക്കാ, സ്വാലിഹുക്കാ മുതലാ
യവരെ വസീലയാക്കി ഇടത്തേടുന്നതിനു മേൽഹാസിൽ
യാതൊരു തെളിവുമില്ലെന്തു വളരെ വ്യക്തമാണ്.
ഉണ്ടെന്ന വരുത്തിത്തീർക്കുന്നതു് ദുർവ്വാവ്യാനത്തിലും
മാത്രമാണ്. പുർണ്ണകാലപണ്ഡിതന്മാരായും തന്നെ
ആ നിലക്കു് ഈ ഹദിസു വ്യാവ്യാനിച്ചിട്ടുമില്ല.

അംഗം യശസ്വി തവസ് സുൽ

അന്യനായ ഒരു മനഷ്യൻ, ഒരിക്കൽ നബി (സ) യെ
സമീപിച്ചു തനിക്കു് കഴുച്ചു ചുക്കുതി ലഭിക്കുവാൻ വേ
ണ്ടി അല്ലാഹുവോടു് പ്രാത്മികബന്ധമന്നാവശ്യപ്പെട്ട്. തി
രുമെനി പ്രാത്മികക്കുകയും, ആ പ്രാത്മനയുടെ ഫല
മായി അദ്ദേഹത്തിനു കാഴുച്ചു ചുക്കുകയും ചെയ്തു.

ഈ സംഖ്യ. 'ജാമിലു തുർമ്മുണി' (جامع الترمذى) യി
ലും (ബുവാരി, മുസുലിം ഷിഇുള്ള) മറ്റൊരു പില ഹദി
സു ഗ്രന്ഥമായില്ല. നിശ്വാസം. ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്.
തവസ്സും (ഇടത്തേട്ട്) നു ഇതൊരു വല്ലിയ തെളിവായി
തന്നെ കുക്കാക്കാ എടുത്തുമരിക്കുന്നതു് കാണാം.
അതിനാൽ. പ്രസ്തുത സംഖ്യ. 'ജാമിലു തുർമ്മുണി'യിൽ
വന്ന വംശക്ക്രമാശീർഘ വെളിച്ചത്തിൽതന്നെ നമുക്കാം
വിശകലനം നടത്താം.

عَنْ عُثْمَانَ بْنِ حَنْيفٍ رَضِيَ اللَّهُ تَعَالَى عَنْهُ أَنَّ رَجُلًا ضَرَبَ الرَّبْرَبَ الْبَصَرَ إِلَى
النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ ادْعُوا اللَّهَ أَنْ يَعْفُنِي قَالَ أَن
شَيْءٌ دُعُوتُ

وأن شئت صرت فهـو خـير لـك قـال فـادعـه فـاصـرـه أـن يـتوـضـأـ
فيـحـسـنـ وـضـوـعـهـ وـلـدـعـوـ بـهـذـاـ الدـعـاءـ اللـهـمـ اـسـتـلـكـ وـاتـوـجـهـ
هـلـيـكـ بـنـبـيـكـ مـحـمـدـ نـبـيـ الرـحـمـةـ اـنـيـ تـوـجـهـ بـكـ إـلـىـ رـبـيـ فـيـ
حـاجـتـيـ مـذـهـ لـتـقـضـيـ لـالـلـهـمـ فـشـفـعـهـ فـيـ (هـذـاـ حـدـيـثـ حـسـنـ)
صـحـيـحـ غـرـيـبـ لـأـنـعـرـفـهـ إـلـاـ مـنـ هـذـاـ الـوـحـدـ مـنـ حـدـيـثـ أـبـيـ جـعـفـرـ
وـهـوـ غـيـرـ الـخـطـمـيـ ١٩٢ـ ٢ـ تـرـمـذـيـ

“അനന്ത്യനായ ഒരു മനുഷ്യൻ നബി (സ) യെ സമീ
പരിപ്പ് തന്നീക്ക് സ്വാഭാവം നൽകാൻവേണ്ടി അല്ലാഹു
വിജോട് പ്രാർത്ഥമിക്കണമെന്നാവശ്യപ്പെട്ടു. തിരു
മെന്നി പറഞ്ഞു: നി അഞ്ചെന ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ
ഞാൻ പ്രാർത്ഥമിക്കാം. അമുഖം, നി ഉദ്ദേശിക്കുകയാണെങ്കിൽ
നിന്നു നിന്നുക്കു ക്ഷമിക്കുകയും ചെയ്യാം. അതാണു
നിന്നു ഉത്തരവും. അദ്ദേഹം പറഞ്ഞു: അല്ലാഹു
വോട് നിങ്ങൾ പ്രാർത്ഥിക്കുക. അപ്പോൾ തിരുമെന്നി
അപ്പുള്ളഭ്യന്താടു പറഞ്ഞു: നല്ല നിലക്ക് ഒരു ‘പുസ്തകം’
ഉണ്ടാക്കുകയും അനന്തരം ഇങ്ങെന പ്രാർത്ഥമിക്കുകയും
ചെയ്യുക: അല്ലാഹുവൈ, കാരുണ്യത്തിന്റെ കുതനായ
നിന്റെ പ്രവാചകൻ മുഹമ്മദ് നബിയെക്കാണു ഞാൻ
നിന്നോട് ചോദിക്കുകയും നിന്നുണ്ടെങ്കും തിരിയുകയും
ചെയ്യുന്നു. എൻ്റെ ഇതു ആഗ്രഹം നിർവ്വഹിച്ച തരം
വേണ്ടി അഞ്ചെയെക്കാണു ഞാൻ എൻ്റെ രക്തം തിരിയു
വേണ്ടു തിരിഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവൈ എന്നുക്ക്
വേണ്ടി നബി (സ) ചെയ്ത ശുപാർശ നി സ്വീകരി
ക്കുണ്ടോ’ (ഈ ഹജീസ് ഹസാനാ സ്മീഹാ ആയ

എക വ്യക്തിയിൽ നിന്നുംരിക്കപ്പെടുന്നു. അബുജ
ജാഹിർ എന്ന വ്യക്തിയിലുടെ മാത്രമെ ഈ ഹദീസു
നമുക്കരിയാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുള്ളൂ. എന്നാൽ ഈ അബുജ
ജാഹിർ ‘വരത്തി’-ാലു - തുർമ്മുണി, 2-197)

ഈ ഹദീസിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ട അനുധനായ കനു
ഷ്യൻറെ പ്രാർത്ഥനയും അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമുള്ള
തബ്രൂലും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ലെന്നു
വലിയ വിശദീകരണമാണമില്ലാതെ തന്നെ ചിന്തിച്ചാൽ
ആർക്കും മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. എന്നെന്നാൽ,
ഈവിടെ നബി [സ] യോടു പ്രാർത്ഥനക്കുവാൻ ആവ
ശ്രപ്പെടുകയാണു് അനുധനം ചെയ്യുന്നതു്-നബി [സ] യെ
ക്കാണ്ടു ഇടതേടുകയല്ല. അതായതു്, തനിക്കു് കാഴ്ച
ശക്തി ലഭിക്കാൻ വേണ്ടി അല്ലാഹുവോടു പ്രാർത്ഥിക്ക
ണമെന്നു നബി (സ) യോടാവശ്രപ്പെടുന്നു. അതു
പ്രകാരം നബി (സ) അനുധനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനക്കു
കയും ചെയ്യുന്നു. തനിക്കു്വേണ്ടിയുള്ള നബി [സ]
യുടെ പ്രാർത്ഥന സ്വീകരിക്കേണമെ എന്നു അന്യം.
അല്ലാഹുവോടു് പ്രാർത്ഥനക്കുന്നു. ‘നബിയെക്കാണ്ടു
ണാൻ നിന്നോന്നു് ചോദിക്കുന്നു്’ എന്നതിൻറെ ഉദ്ദേശം
നബിയുടെ പ്രാർത്ഥന മന മുഖ്യമാണു്. തിരുമെന്നിയുടെ വഹംത്തി
നുംശേഷമോ വിളിച്ചാൽ കേണക്കാണു ടുരത്തു നിന്നോ
ആയിരുന്നാലും. അതിനെ തുടർന്നു് തിരുമെന്നി അംഗ
ഹത്തിനുംവേണ്ടി പ്രാർത്ഥനക്കുകയും സ്വയം പ്രാർത്ഥന
ക്കാണുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥന അനുധനു പറിപ്പിച്ചു കൊട്ട
ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ആ പ്രാർത്ഥനയിൽ, ‘എനിക്കു്
വേണ്ടിയുള്ള തിരുമെന്നിയുടെ പ്രാർത്ഥനയും ശുപം

ശ്യും നീ സ്പീകരിക്കേണമെ' എന്ന അനുധാൻറെ പൊൻ തുമന വളരെ ശ്രദ്ധയാളം'. അനുധാനവേണ്ടി തിരുമനി പ്രാർത്ഥമിച്ചിരുന്നു എന്നു അതിൽനിന്നു തെളിയുന്നു! എതായാലും....ഇതാണാല്ലോ.സംഭവം? എങ്കിൽ ഇതിൽ എവിടെയംണു ഇടത്തെട്ടുമുണ്ടായതു?

1. നബി (സ) യോദ്ദു അന്നൻ നേരിട്ടു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നില്ല. അദ്ദേഹ ചെയ്യാൻ നബി [സ] അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിക്കുന്നമില്ല. തനിക്കുവേണ്ടി അല്ലാഹുവോടു പ്രാർത്ഥമിക്കും. എന്നു മാത്രമണം അനുധാൻ തിരുമനിയെയാടാവശ്യപ്പെടുന്നതു.

2. തനിക്കുവേണ്ടിയുള്ള നബി തിരുമനിയുടെ പ്രാർത്ഥമനയും ശുപാർശയും. സ്പീകരിക്കാൻ അല്ലാഹുവോടു വോടാണു അനുധാൻ പ്രാർത്ഥമിക്കുന്നതു. അദ്ദേഹ പ്രാർത്ഥമിക്കാനാണു തിരുമനി നിർദ്ദേശിച്ചതു.

3. നബി (സ)യോദ്ദു പ്രാർത്ഥമിച്ചില്ല എന്നു മാത്രമല്ല; അല്ലാഹുവോടുള്ള പ്രാർത്ഥമനയിൽ നബി (സ)യുടെ 'ഡബ്ലുവോ', 'ജാഹോ', ബർക്കതോ, ഭാരതത്വാദിപ്പുലാക്കുകയും ചെയ്തില്ല.

4. പ്രാർത്ഥമന സ്പീകരിക്കുവാൻ, തന്നെ ഇടയാളനാക്കുവാനല്ല, അതിനു യോഗ്യമാർഗ്ഗം സ്പീകരിക്കാനും. (വുസ്കു നന്നാക്കിയെടുക്കുകാൻ) അല്ലാഹുവോടു നേരിട്ടു പ്രാർത്ഥമിക്കുവാനുമാണു നബി (സ) അദ്ദേഹത്തെ ഉപദേശിച്ചതു.

5. നബി (സ) അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥമിച്ച പ്രാർത്ഥമന സ്പീകരിക്കുവാൻ അദ്ദേഹം അല്ലാഹുവിനോടു പ്രാർത്ഥമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നബി (സ) യെ ഇടയാളനാക്കുകയല്ല. നബിയെക്കാണു പ്രാർത്ഥിപ്പിക്കുകയാണുണ്ടായതു.

ഹദീസിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ട ഈ സംഭവത്തിൽ ഒരു വശത്തെക്കുറിച്ചും മുസ്ലിംകളിൽ ആർക്കും അഡി പ്രായ വ്യത്യാസമില്ല. ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുമില്ല. എന്തുകൊണ്ടോരും, നബി (സ) ജീവിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അവപിടുത്തതു കൊണ്ടും; തിരുമെമനിയുടെ വിയോഗത്തി നാശം. പിതൃവ്യനായ അഡ്വാസ് (റ)വിനെക്കാണ്ടും മശക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥമന നടത്തിച്ച സംഭവം ഈ പര പരയിൽ തന്നെ നാം എടുത്തുദ്ദേശ്യരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഒരാറി മററാരാംക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥമിക്കുന്നതോ പ്രാത്മിക്കൾ ആവശ്യപ്പെട്ടുന്നതോ വിരോധിക്കപ്പെട്ട കാര്യമല്ല. ആരും അഡിനെ എതിർക്കുന്നുമില്ല. തനിക്ക് വേണ്ടാ പ്രാത്മികഭാഗമെന്ന് നബി തിരുമെമനിപോലും. തന്നെ സമാധാനത്താടാവശ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അതനുസരിച്ചു, അഡ്വാസുവിക്കൽനിന്നുള്ള രക്ഷാപ്രയും. സമാധാനവും (സ്പലാത്തും സലാമും) നബി തിരുമെമനിക്കുണ്ടാകും വാനും, 'വസീലത്ത്', 'ഹസീലത്ത്' എന്നി ഉന്നത സ്ഥാനങ്ങളാണ് തിരുമെമനിക്ക് ലഭിക്കുവാനും ഇസ്ലാംകരം നടത്തിക്കാണിരിക്കുന്ന പ്രാർത്ഥമനകൾ ഇതിനുംവഹി രണ്ടാണ്ടാണ്. 'ഹജ്ജും', 'ഉംറ'യും നിർദ്ദൂഹിക്കാൻ പോകുന്ന ഉമർ(റ)വാച ഗാഥ പ്രാർത്ഥമനകളിൽ തന്നെയും. ഇങ്ങനെ പല സംഭവങ്ങളും ഹദീസു ഗന്മ ഒഴിം വിവരിക്കപ്പെട്ടുന്നു. അഡ്വാസ, മററാരാംക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥമിക്കലും. പ്രാർത്ഥമിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെടലും. കുറിക്കരായ ഇടത്തേട്ടമാകുന്നില്ല. അതു അഡി പ്രായവ്യത്യാസമുള്ള കാര്യവമല്ല. എക്കാണ്ട് അ സ്ഥാനം സംഭവം ഇതിന്റെ തെളിവാണ്. തർപ്പരക്കപ്പിക്കര പറയുന്നതുപോലെ ഇടത്തേട്ടത്തിനുള്ള തെളിവല്ല.

ഈ ഫറീസിൻറെ ചില റിപ്പോർട്ടുകളിൽ 'യാ മുഹമ്മദ്' (മുഹമ്മദ്....)എന്ന അന്യൻ നബി തിരു ശമനിയെ വിളിച്ചതായുണ്ട്. ഈതിൽ പിഡിച്ചുതുണ്ടി മരിച്ച മഹാത്മാക്കളെയും വിളിച്ചു പൊൻത്തമിക്കാം മെന്നും, ഈതു ഇടത്തേട്ടത്തിനു ഒരു തെളിവാണെന്നും ചിലർ വാദിക്കാറുണ്ട് പക്ഷം, നബി (സ) ജീവിച്ചിരിക്കേ അവിടുത്തെ സന്നിധിയിൽവെച്ചാണ് യാ മഹമ്മദ് (മുഹമ്മദ്) എന്ന അന്യൻ വിളിച്ചിരുന്നതെന്ന സത്യം അവർ വിസ്മരിച്ചുകളിയുന്നു. അബ്ദുക്കാറിൽ മന പൂർണ്ണം മറച്ചുവെക്കുന്നു. അരികെയുള്ളവർ, പ്രവാചകന്മാരും മഹാത്മാവോ, മുസ്ലിംപോലുമോ അബ്ദുക്കിൽക്കൊണ്ടും അവരെ വിളിക്കുകയും ആവശ്യങ്ങൾക്കും പറയുകയും, അതുപോലെ അവർ വിളിക്കരക്കുകയും ആവശ്യങ്ങൾക്കും നിർവ്വഹിച്ചുകൊടക്കുകയും ചെയ്യാമെ നന്തിൽ ആർക്കും അബിപ്രായവ്യത്യാസമാകുകയില്ല. ഈതല്ലാം നിത്യസംബന്ധങ്ങളാണ്. എക്കിൽപ്പിനെന്ന്, മരിച്ചവരെ വിളിക്കാമെന്നതിനും അവരോട് സഹായമാവശ്യപ്പെടാമെന്നതിനും അന്യൻ അംഗീകാരം മുഹമ്മദ്' വിളി ചെയ്യുകയുണ്ടായില്ല.

ഈ സംബന്ധത്താടനുബന്ധനാഡിച്ചു പ്രധാനപ്പെട്ട മററാറു കാര്യവും കൂടി മനസ്സിലാക്കേണ്ടതുണ്ട്. നബി (സ) യുടെ പ്രാതമ്മന്ത്രം മലമായി അന്യന്മാരും കാഴ്ച ലഭിച്ചതു തിരുമേനിയുടെ ഒരു 'കൂദാശിസത്താ' (അമാനുഷികസംഖ്യം) യി മാത്രമേ കരുതാൻ നിവൃത്തിയുള്ളതും മററുള്ള പർശ്ചം അനുകരിക്കാനും മാത്രം യാക്കാനും കഴിയുന്ന ഒരു സുന്നാത്തല്ല ഈമാം ബൈബി (റ) വിനെ പോലുള്ള ഫറീസു പണ്ഡിതൻമാർ ഈ സംഖ്യം ('പ്രവാചകത്പത്തിൻറെ ദ്രുഷ്ടിക്കാന്തങ്ങൾ'

(دلالل النبوة) എന അഖ്യായത്തിൽ ഉച്ചപ്പടക്കത്തിയതു അതുകെംണാം? ഇതു മുള്ളിസത്തിൽ പെട്ടതല്ല കാൽ അനുധനമാർ നബീ (സ) യെ കൊണ്ടു ഇടത്തോടിയാൽ അവരുടെ കംശപ തിരിച്ചു കിട്ടണമെല്ലോ? എ കാൽ മുസുലിംകളിൽ അനുധനമാർ അവഗണിക്കുമോ?

ഈ ഹാഡിസിനെക്കുറിച്ചു ഇതുവരെ നാം വിവരിച്ചു, അതിന്റെ ആശയപരമായ വിശകലനം എന നിലക്കാണ്. ഇനി അതിന്റെ 'സപിഹ'ഹത്തി' (സത്യാവസ്ഥ) നെക്കുറിച്ചുകൂടി അൽപ്പം വിവരിക്കേണ്ടിയുണ്ട്. റിക്കുന്നു. **ابو جعفر** 'അബുജുജാഹദർ' എന ഒരേ ഒരു വ്യക്തിയിൽ കൂടിക്കാത്തമാണ് ഈ ഹാഡിസുഖരിക്കെ പ്പെട്ടിനതെന്നും മരിറാറു വ്യക്തിയിൽ നിന്നും. ഇതു സംബന്ധിച്ചാരു വിവരം നടക്കു കിട്ടിയിട്ടില്ലെന്നും ഹാഡിസു നിവേദനം ചെയ്തത് തുറന്നുമാണ് (g) പറയുന്നു. 'അബുജുفر الرازി التمیی (ابو جعفر الرازی التمیی) മീമി'

‘അബുജുജാഹദറിൽ വത്തമീ’ (ابو جعفر الحتى) എന്ന ഒരു റണ്ടു അബുജുജാഹദറുമാരുണ്ടുണ്ട്. അവരിൽ, ഈ ഹാഡിസു നിവേദനം ചെയ്തതു അബുജുജാഹദറി റാസിത്തമീകിയാണെന്നും. ‘വത്തമീ’യില്ലെന്നും ഹാഡിസാ കൊപ്പും. തന്നെ തുറന്നുമാണ് മേഖലപ്പടക്കത്തുന്നുണ്ടുണ്ട്. [ഈ ബുന്നു ഹജറുൽ അസുവലാനിയുടെ ‘തഹാദിബുത്ത ഹദിബു’]. വാ: 12 പേ: 58] ശൈഖുൽ ഇസുലാം ഈ ബുന്നുതെത്തക്കിയുയുടെ അണിപായവും അതുനെന്നതുനാണും. (അതുവള്ളുല്ലുവൽവസിലപത്തു. ച.പ. 93) ഇതേത്തക്കുറിച്ചു ഇബുനഹിബ്രാൻ, നസാള്ലു (g)

തുടങ്ങിയ ഹാഡിസു പണ്ഡിതന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തുന്ന അഭിപ്രായം കാണുക.

كان ينفرد عن المشاهير بالمناكر لا تجوز الاحتجاج
ب الحديث إلا وافق الثقات، وقال النسائي ليس بالقوى، قال

أبو زرعة شيخ يهم كثيرا. (تهذيب التهذيب)

അതായത്, [പസ്തുത ഹാഡിസു നിവേദനം ചെയ്യു
'അബുജാഹറിഡിനാസിത്തമീമി' എന്ന റിപ്പോർട്ടർ,
പ്രസിദ്ധരായ മറുപ്പ് റിപ്പോർട്ടർമാരിൽനിന്നു് രാറ്റപ്പെട്ടു
മുൻകരായ ഹാഡിസുകൾ ഉദ്ദരിക്കുന്ന വ്യക്തിയും
തെളിവിന്കു സ്വീകരിക്കാൻ യോഗ്യതയില്ലാത്ത ദുർണ്ണ
നുമാക്കുന്നു. [തഹുംബീബുത്തഹുംബീബ്.]

'തുഗ്രഹംപത്തുൽ അഹംവദി' 45/282ലും, 'അസ്സുപി
യാനത്തു' 131ലും അതുപോലെ മറുപ്പ് പല ഹാഡിസു
ഗ്രനുമണ്ണഭാലിലും മേൽ ഉദ്ദരിയ്ക്കുന്ന അബുജാഹറുൽ റാ.
സിത്തമീമിയെ സംബന്ധിച്ച് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ട്. അ
ദ്രോഹം, 'ഇഷ്യസബുനാബീഇഷ്യസാ അബുജില്ലുംഹിബുന മാ
ഹാന്ന' (عيسى بن ابى عيسى عبد الله بن مامان) എന്ന പേരി
ലുംബു അറിയപ്പെടുന്നതും. ഇദ്രോഹം ഓർക്ക ശക്തി
മേംശപ്പെട്ട (سیئ الحفظ) വ്യക്തിയാണെന്നും. അതു
കൊണ്ട് അദ്രോഹത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ട് വിശ്വസനീയമ
ല്ലെന്നും ബഹുഭൂരിപക്ഷം ഹാഡിസു പണ്ഡിതന്മാരും
അഭിപ്രായപ്പെടുന്നും.

അബുജാവുദ്ദു, അഹമ്മദു, സൈഹബീ, ഹാകിം (റ) എന്നീ ഹദീസ്യ പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം ഇന്ത്യൻ ‘അബുജ അഹമ്മദിൽ വന്നുമീ’ ആരജണനാകന്നു. അരുളുഹം വിശ്രസ്തനാണു പക്ഷം, ഇതു അരുളുഹം തന്നെയാണെന്നു ഉറപ്പില്ലെല്ലോ.

എതായാലും അനുധാനി സംഭവം വിവരിക്കുന്ന ഈ ഹദീസ്, അതിന്റെ നിവേദനത്തിന്റെ വശത്തിലും അക്കാദിയാലും സ്വീകാര്യയോഗ്യമായ ഒരവസ്തു അതിനില്ലെന്നു കാണാവുന്നതാണ്. അമുഖ സ്വീകാര്യയോഗ്യമാണെന്നുവെച്ചാൽ തന്നെയും ഇടത്തേട്ടത്തിന്നു അതൊരിക്കലും തെളിവാക്കുന്നില്ല.

ഹോഡിക്കുന്നവരുടെ ഹവ്‌വ്

ഇടത്തേട്ടത്തിന്നു തെളിവായി തൽപരകക്ഷികളും ദുർഘടന രൂപ ഹദീസാണു അബുസ്ലഭിൽ വുദ്ദുരി (റ)വിൽനിന്നു ഇമം ഇബ്നുമാജി(റ)നിവേദനം ചെയ്യുന്നതും, പ്രസ്തുതഹദീസ്യ താഴെ ഉദ്ദ്യരിക്കുന്നു.

حدَّثَنَا مُحَمَّدُ بْنُ زَيْدٍ بْنُ أَبْرَاهِيمَ التَّمْسِرِيُّ، ثَنَا الْفَضْلُ بْنُ الْمُوْقَفِ أَبْوَ الْجَهِيمِ، ثَنَا فَضِيلُ بْنُ مَرْزُوقٍ عَنْ عَطِيَّةِ أَبِي سَعِيدِ الْخَدْرِيِّ رَضِيَّاَنِّهِ قَالَ قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ خَرَجَ رَجُلٌ مِّنْ بَيْتِهِ إِلَى الصَّلَوةِ فَقَالَ اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْتَلِكَ بِحَقِّ اسْتَائِلِينَ عَلَيْكَ وَبِحَقِّ مَشَائِدِي فَإِنِّي لَمْ أَخْرُجْ أَشْرَا وَلَا بَطْرَا وَلَا رِيَاءَ وَلَا سَمْمَةَ خَرَجْتُ أَتَقَاءَ سَخْطَكَ وَابْتَغَاءَ مَرْضَاتِكَ أَسْتَلِكَ إِنْ تَنْقِدْنِي

من النّار اغفرلني ذنبي اتّه لا يغفر لذنب الا انت الا وكل
الله به سبعين الف ملك يستغفرون له واقبل الله عزوجل بوجهه
حتى يفرغ من صلاته (ابن ماجه ج ١ ص ٢٦٢ باب المساجد

അബുസ്യൂസ്ല്ലാഹിൽ വ്യുദ്ധി [१] യിൽനിന്ന് നിവേ
ഡം. നബീ (സ) പറഞ്ഞു-ഉറാം നമസ്കാരത്തിനു
വേണ്ടി വീട്ടിൽനിന്ന് പുറപ്പെടുകയും ഈ നിലകം
പ്രാർത്ഥിക്കുകയുമാണെങ്കിൽ അവന്നുവേണ്ടി പൊറു
കലാം തെടുന്ന എഴുപതിനായിരും മലക്കുകളെ അ^ഈ
പ്ലാഹു രേമേഖിക്കുകയും നമസ്കാരത്തിൽ നിന്നു
അവൻ പിരിയുന്നതുവരെ അപ്ലാഹു അവന്നുനേരെ മിബം
തിരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. —‘അപ്ലാഹുവേ ചോദി
ക്കുന്നവർക്ക് നിന്നീരുമെല്ലുള്ള അവകാശംകൊണ്ടും
എൻ്റെ ഈ നടത്തത്തിന്നീരും അവകാശം കൊണ്ടും ഞാൻ
നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നു; അഹകാരത്താലോ ദുരിമാന
തതാലോ പേരിന്നും പെരുമക്കും വേണ്ടിയോ പുറപ്പെട്ട
തല്ലി ഞാൻ. നിന്നീരു കോപത്തെ, യേന്നും, നിന്നീരു
പ്രീതി ആഗഹിപ്പുമാണ്. നരകത്തിൽനിന്ന് നി
എന്ന രക്ഷിക്കുകയും എൻ്റെ പശപദ്ധതി പൊരുത്തു
തരികയും ചെയ്യുണ്ടെന്നു, നീയല്ലാതെ പാപം പൊറു
ക്കാൻ മറ്റായുമില്ല തന്നു.’

ഈ ഹാസിൽ ‘ചോദിക്കുന്നവരുടെ ഫവ്’ (അവ
കാശം) ‘എൻ്റെ നടത്തത്തിന്നീരു ഫവ്’ എന്നിങ്ങനെ
രണ്ട് ‘ഫവു’ കൂടി പ്രയോഗിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അതു
കൊണ്ടാണ് ഈന്ത്രടത്തിനു ഈ ഹാസി രൂ തെളി

വായി ഉദ്ദേശിക്കുന്നതോ. എന്നാൽ, ഈ ഹാഡിസിനെ സംബന്ധിച്ചു ഹാഡിസു പണ്ഡിതന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയ അഭിപ്രായങ്ങളും ആദ്യം പരിശോധിക്കാം.

തെളിവിന കൊള്ളാത്ത ബലഹീനം (ضعیف) എന്നാണെന്നു ഈ ഹാഡിസിനെ സംബന്ധിച്ചു അവരുടെ പൊതു അഭിപ്രായം. ഇതിന്റെ നിവേദന പരമ്പരയിൽ ‘അത്പരിയുത്തബുദ്ധനു സഹി ദിത്തംഹാ’ (عطية بن سعيد العوفي) എന്ന ഒരു റിപ്പോർട്ടറുണ്ട്. അദ്ദേഹത്തെക്കുറിച്ചു ഇതാം ഹാഡി, അഹമദദുഖബുദ്ധനുഹിന്ന, നസംഹി (r) തുടങ്ങിയവർ ബലഹീനനും (ضعیف) അഭിപ്രായ പ്പെടുന്നു. നിവേദക പരമ്പരകളിലെ റിപ്പോർട്ടർമാരുടെ മാറ്റി ഹാഡിസും യരിക്കുന്ന അനാഭിമതനായ ‘ശരിയാ’ വിശ്വാസിയാണ് അദ്ദേഹമെന്നാണ് ഇബ്നുജറുൽ അസുഖലാനി അഭിപ്രായപ്പെടുന്നതു.

قال الذَّمَبِي ضعيف، عن ابن عباس وابي سعيد وابن عمر،
 قال احمد : ضعيف الحديث ، قال النسائي : ضعيف قال ابن حجر : صدوق بخطقى كثيرا شيعى مدلسا قال أبو حاتم : في القلب من عطعية شيئا . قال البيهقى عطية العوفي لا يتحقق به .

قال المنذرى : عطية ضعيف الحديث كما في صياغة الانسان

ஸெல்வுக் குடும்பம் இவ்வாறு கொடுக்கிறது: (1) இந்த மனை சிறங்கங்களிலிருந்து இணையெண் பிரச்சாரத்திலிருந்து.

وهو ضعيف باجماع أهل العلم (الtosseel walawasilah ١٠٦)

حدَّثنا ابن مُتَّبِّعٌ ، ثنا الحُسْنُ بْنُ عَرْفَةَ . ثنا عَلِيُّ بْنُ ثَابِتٍ
الجُوَرِيُّ عَنْ الْوَزَاعِ بْنِ نَافِعِ الْمَقْبِلِيِّ عَنْ أَبِي سَلْمَةَ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ
عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ عَنْ بَلَالِ مَوْذُنٍ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ :
كَانَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا خَرَجَ إِلَى الْمَصْلَوةِ قَالَ بِسْمِ اللَّهِ أَمْتَ
بِاللَّهِ تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ لَا حُوْلَ وَلَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ الْحُمْدُ لِلَّهِ السَّائِلِينَ

عليك وبحق مخرجى هذا فارسى لم اخرج اشرأ ولا رباء ولا
سمعة خرجت ابتغاء مرضاتك واتقاء سخطك استلئك ان
تعينى من النّار وتدخلنى الجنة

‘നബി (സ) യുടെ ബാകുകാരനായ ബിലാസ് (റ) വിശ്വനിന്ന നിവേദനം: നബി (സ) നമസ്കാരത്തിന്ന് വേണ്ടി പുറപ്പെട്ടുനോരു ഇങ്ങനെ പ്രാർത്ഥിക്കണം സായിരുന്നു. അല്ലാഹുവിശ്വിസ്തി പേരിൽ, അല്ലാഹു വിൽ തൊൻ വിശ്വസിക്കുന്ന; അവകാൾ മെല്ലിക്കുന്ന; അല്ലാഹുവിശ്വകരാണല്ലാതെ യാത്രാരു ശക്തിയും കഴിവുമുണ്ട്. അല്ലാഹുവേ ചോദിക്കുന്നവർക്ക് നിശ്വി മേലുള്ള അവകാശംകൊണ്ടും എൻ്റെ ഇതു പുറപ്പെട്ടവി സ്ത്രീ അവകാശംകൊണ്ടും—എന്നുകൊണ്ടനാൽ, അഹാ ജാരജതാടയാ പേരിനാം പെരുമക്കും വേണ്ടിയും തൊൻ പുറപ്പെട്ടില്ല; നിശ്വി പ്രീതിയെ മോഹിച്ചും കോപത്തെ യെന്നാം തൊൻ പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്ന നരകത്തിൽനിന്ന് കുടുംബിക്കണമെന്നും സ്വർഗ്ഗം തത്തിൽ പ്രവേശിപ്പിക്കണമെന്നും തൊൻ നിരന്നാടപേ കുടുംബിക്കുന്നു.’

ഈ വിശ്വിസിനെക്കുറിച്ചു പ്രസിദ്ധ പണ്ഡിതൻ താൻകാർ രബപ്പെട്ടുത്തിയ അബീപായാംരു അവരുടെ വാചകങ്ങളിൽത്തന്നെ കാണുക.

الامام النووي:- هذا الحديث ضعيف تفرد به الوازع وهو
متفق على ضعفه وانه منكرا لحديث (الاذكار). قال ابن معين

واحد ليس بشفه وقال النسائي متروك وقال ابو حاثم: منكر الحديث، وقال البخاري: منكر الحديث وقال ابن عدنى:- احاديثها كلاما غير محفوظة وقال الدارقطنى والهيثى: ضعيف، وقال المحافظ هذا حديث واه كما في الصيانة.

‘ഇമാം നവവീ (റ):—ഈ ഹാഡിസു ഭൂർജ്ജുലമാണ്. ഇതിന്റെ പരമ്പരയിലെ ‘വാസിളു’ എന്ന വ്യക്തിയെ കണിക്കു അറുവുന്നതു നിയുടെ അഭിപ്രായം, ഈ ഹാഡിസിന്റെ ഉദ്ദാരണങ്ങൾ അഭ്യേഷം ഒരപ്പുട്ടിരിക്കുന്ന വെന്നും, അഭ്യേഷം പ്രലഹിനന്നാണെന്ന കാര്യത്തിൽ ഏകാഭിപ്രായമുണ്ടെന്നും. അസ്പരികാര്യനാണെന്നുമൊക്കെയാണ്. ബുവാരി, അബുഹാത്തം, നസാളു, ഹാകിം, തുടങ്ങിയവരും അഭ്യേഷം അസ്പരികാര്യനും നിർക്കിത ഹാഡിസുകളുടെയറിക്കേണ്ട വ്യക്തിയാണെന്നും. അഭിപ്രായം യെടുട്ടുണ്ട്.

അപ്പോൾ, ഈ ഹാഡിസ് ഏതു പരമ്പര വിൽക്കുടിവന്നാലും സ്പരികാര്യയോഗ്യമാക്കുകയില്ലെന്നും, തെളിവിനു കൊള്ളുകയില്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു.

ഈനി, ഈ ഹാഡിസു കുററമരിതും സ്പരികാര്യയോഗ്യമാണെന്നും വന്നാൽത്തന്നെയും ഇടത്തേട്ടത്തിനും ഇതൊരു തെളിവാകുകയില്ല. എന്തുകൊണ്ടുണ്ടോ, രണ്ടു ക്ഷര്യങ്ങൾ മുൻനിർത്തിയാണും ഈ രണ്ടു പരസ്യകളിലും വന്ന റിപ്പോർട്ടിലും അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നവർക്കും അല്ലാഹുവിലും അവകാശം (ഹബ്) ഇവിടെ ‘പോദിക്കുന്ന ഹുവിലും അവകാശം (ഹബ്)

പരു'ടെ കുട്ടിൽ ഇം ചോദിക്കുന്നവനും ഉംപുട്ടു മല്ലോ? എന്നാൽ, എന്നാം ചോദിക്കുന്നവർക്ക് അല്ലാഹു വില്ലള്ള ഫവ്. എന്നാട് ഫയറിക്കുന്നവർക്ക് എന്ന് ഉത്തരം ചെയ്യാമെനും അല്ലാഹു നൽകിയ വാഗ്ദാനം മാണതു. (البقرة ۱۷۲-۱۷۳) നാ ഒരു എന്ന എന്നാട് ചോദിക്കുക, എന്ന് നിംബാൽ ഉത്തരം, ചെയ്യാമെനും സത്യവിശ്വാസികളെ, അല്ലാഹു അറിയി പ്രിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, ഇം വാഗ്ദാനം തന്റെ മല്ലള്ള സത്യവിശ്വാസികളുടെ അവകാശം (ഫവ്) എന്ന നിലക്കു തന്നെ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

وَكَانَ حَوْلًا عَلَيْهِ أَصْرُ الْمُؤْمِنِينَ (الرُّوم)

‘സത്യവിശ്വാസികളെ സഹായിക്കണം നമ്മുടെ മല്ലള്ള’ ഫവ് (ബാഖ്യത) ആകുന്നു. അപ്പോൾ, അല്ലാഹുവോട് പ്രാർത്ഥിക്കുവാൻ സർക്കർമ്മാളിനും ഉത്തരം ചെയ്യു കുണ്ടന് അല്ലാഹുവിശ്വാസിരാഡു വാഗ്ദാനത്തു (ഫവ്) മാറാം ഇ പിണ്ട തവസ്സുലാക്കുന്നതു. രണ്ടാക്കുതു കൂട്ടും പാളിയീ ലേക്ക് താൻ നടന്നപോക്കുവാനു പുണ്യ കർമ്മാളിനും അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചു പ്രതിഫലമാണ് തന്റെ അവ കാർമ്മക്കുന്ന നിലക്ക് തവസ്സുലാക്കുന്നതു. യീന്തു തന്നാക്കു കെടുതിയുടും കുട്ടിയാണ് താൻ ഇ കർമ്മാണിനു പാര്ക്കുവാൻ തന്റെ തവസ്സുലാക്കുന്നതു. അല്ലാഹുവിശ്വാസിരാഡു പ്രതിനിധിയും രക്ഷയ്ക്കു മാത്രമാണ് ഇതുകൊണ്ടുള്ള തന്റെ ലക്ഷ്യം മെന്നു. അവൻ എടുത്തു പറയുകയും ചെയ്യുന്നു. ശ്രദ്ധ രണ്ട് സർക്കർമ്മാദാളം തവസ്സുലാക്കി ഉന്നയിക്കുന്നതു, എക്കിൽ, സർക്കർമ്മാദാളം തവസ്സുലാക്കി അല്ലാഹുവോട് പ്രാത്മകങ്ങാതിനു ഇപ്പിടക്കാരും വിരോധിക്കുന്നിട്ടുണ്ട്.

ഗുഹാവാസികൾ നടത്തിയ തവള്ളുല്പും, അവർക്ക് ഉത്തരം കിട്ടിയ സംഭവവും നാം മുമ്പ് ഉദ്ദേശിച്ചതു മാണ്. നമ്മുക്കണിപ്പായ വ്യത്യാസമുള്ളതും. നാം കംന മായി നിരോധിക്കേണ്ടതും മരിച്ച മഹാത്മാക്കളെ ഈട യാളരാക്കി നിർത്തി അവർ മുഖേന അല്പാഹൃദാലും പ്രാർത്ഥമിക്കേണ്ടിനെന്നാണ്. എന്നാൽ ആ നില കളേളും തവള്ളുൽ അനുവദനിയമാണെന്നതിനും ഈ ഹദിസു-ഈ തു ഹദിസാണെനും സംശയിച്ചാലും, ഒരു തെളിവാകുന്നില്ല.

ശ്രദ്ധപണം—ആദം നബിയുടെ പ്രതിഭവം

മനുഷ്യ വംശത്തിന്റെ ആദ്യ പിതാവും മാതാവും മായ ആദം (അ) മം ഹദ്ദൂഅ" (റ) യും സ്വർഗ്ഗത്തിൽ താകസിക്കാൻ പോകുന്ന സമയം, അല്പാഹൃദാലും അവരുടു പറഞ്ഞാറും യഥമഷ്ടം തിനം കൂടിച്ചും. നിങ്ങളിവിടെ കഴിഞ്ഞതുകൊള്ളുക; പക്ഷേ, ഈ മരത്തെ നിങ്ങൾ സമീപിക്കുവോലും, ചെയ്യരുതോ. സമീപിക്കുകയാണെങ്കിൽ നിങ്ങൾ അക്കമികളിൽപ്പെട്ടു പോകും. എന്നാൽ പിശാചിന്റെ ദുർഭാഗ്യങ്ങളിൽപ്പെട്ട്, അവർ വിലക്കപ്പെട്ട മരത്തിന്റെ പഴം കേൾച്ചും. അതോടെ, അല്പാഹൃദാലുവിന്റെ കർപ്പന ലംഘിച്ചു എന്ന നിലക്ക് അവർ കുറിക്കാറും. അക്കമികളുമായി. പിശുദ്ധ വുർഖുനിനിൽ പല സംമലങ്ങളില്ലും. ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞ ഇം സംഭവം മുസ്ലിംകൾക്ക് മുഴുവൻ അറിയാവുന്നതാണ്. അതുപോലെ, ചെയ്തു പോയ തെറ്റു പൊറുത്തു കിട്ടാൻ, അല്പാഹൃദാലും അഭ്യന്തരം നിർദ്ദേശിച്ചു-കൊടുത്ത പരിഹാര മാർഗ്ഗവും പരിശുദ്ധയ വുർഖുനിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

فَتَلَقَّى آدَمُ مِنْ رَبِّهِ كَلِمَاتٍ فِي نَّبَابٍ عَلَيْهِ رَبَّهُ
مُوَالِتَوَّابُ الرَّحِيمُ (القرة)

‘ആരം തന്റെ രക്കഷിതാവിൽ നിന്നു ചീല വചനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു (പശുചാത്തപിളപ്പാൾ) ആ പശുചാത്താപം അല്ലോഹു സ്വീകരിച്ചു. തീർച്ചയായും അവൻ പശുചാത്താപം സ്വീകരിക്കുവനും കരുണാ നിഡിയുമാകുന്നു’. (അൽബൈബി:)

അല്ലോഹുവിൽ നിന്നു ചീല വചനങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചു പശുചാത്തപികകെ വഴി ആരമ്മിൻറെ പാപം പൊറുകപ്പെട്ടു എന്നും വുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു. ആ വചനങ്ങൾ എന്തെങ്കിൽനാംവന്നു. വുർആൻതന്നെ വ്യക്തമാക്കുന്നു.

رَبَّنَا ظَلَمْنَا إِنَّا لَنَا وَإِنْ لَّمْ تَعْفِرْ لَنَا وَلَرْحَمْنَا
لَنَكُونَنَا مِنَ الْخَاسِرِينَ (الاعراف)

‘ഞങ്ങളുടെ നാമാ, ഞങ്ങൾ ഞങ്ങളോടുതന്നെ അകമം പ്രവർത്തിപ്പിരിക്കും. നീ ഞങ്ങൾക്കും പൊറുത്തു തരികയും ഞങ്ങളോടും കരുണ കാണിക്കേയും ചെയ്യും നീല്ലുകും, തീർച്ചയായും. ഞങ്ങൾ നഷ്ടകാരിൽ പ്പെട്ടുകതന്നെ ചെയ്യും’ (അഞ്ചുറാഹ്) ഇതായിരുന്നു ആ വചനങ്ങൾ. അല്ലോഹു പറിപ്പിച്ചു കൊടുക്കേയും ആരം (അ) എററു പറയുകയും ചെയ്ത തും വചനങ്ങൾ മുല്ലമാണ് ആരമ്മിൻറെ പാപം പൊറുകപ്പെട്ടതും. വിശദീകരണം ആവശ്യമില്ലാത്ത വിധം വുർആൻ അതു വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടോ.

തെറു ചെയ്തു പോകുക മനുഷ്യ സഹജമാണോ, അങ്ങനെ സംഭവിക്കുന്ന തെറുകൾ പൊറുപ്പിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗം. തെറു സമർത്ഥപ്പും വെദിപ്പും അല്ലാഹുവോടു അനീക്കു പൊർത്തമിക്കുകയാണെന്നായുള്ള ഒരു പാഠം ഈ സംഭവം കുറവെന്ന അല്ലാഹു മനുഷ്യനു ചുണ്ടിക്കാട്ടുകയാണ്. എന്നാൽ, ആദം (അ) സ്ത്രീ പാപപും ഇടത്തേട്ടപ്പും [തവസ്സുൽ] തക്കിൽ യാതൊരു ബന്ധം വ്യുമില്ലെന്ന, അതു സംബന്ധിച്ചു വന്ന മേലും ദിച്ചില്ല ബുർജാൻ വചനങ്ങളിൽ ഗിന്ന മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

എന്നാൽ, ഒരു സംശയത്തിനും പഴുതില്ലാത്തവിധി പരിശുദ്ധ വുർജാന്തരിൽ വളരെ വ്യക്തതമായി വിവരിച്ച ഈ സംഭവം ദുർബ്യാവാനം ചെയ്യുകയും ഇടത്തേട്ടത്തിനു തെളിവായി ചുണ്ടിക്കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അതിനു വേണ്ടി ഒരു കളിക്കമെ പടച്ചുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ‘അന്തു പ്രവാചകനായ മഹാ മഹത്യ നബീ [സ] സ്ത്രീ ‘ഹവ’ കൊണ്ട് ഇട തെടിയതു കൊണ്ടാണതെ ആദം (അ) സ്ത്രീ പാപം പൊറുക്കപ്പെട്ടതു’. ഹദീസിൻറെ രൂപവ്യൂഹാവവും നൽകിയാണ് പ്രസംഗുത കമ അവതരിപ്പിക്കുന്നതു.

حدثنا ابو سعيد عمر بن محمد بن منصور العدل ثنا ابو الحسن محمد بن اسحق بن ابراهيم الخطاطلى ، ثنا ابو الحارث عبدالله بن مسلم الفهري ، ثنا اسماعيل بن مسلمة ، ابنا عبد الرحمن بن زيد بن اسلم عن ابيه عن جده عن عمر بن الخطاب (رضه) قال قال

رسول الله صلى الله عليه وسلم لما قترف آدم الخطية قال يا رب
 بحق محمد لامعفترت لي فقال الله يا آدم وكيف عرفت محمد
 ولم أخلقه قال يا رب لا ندك لما خلقة تبني يدك دنفخت في
 من روحك رفعت رأسى فرأيت على قوائم العرش مكتوب لا إله
 إلا الله محمد رسول الله فلما نكلم تضفت إلى اسمك إلا أحب
 الخلق إليك فقال الله صدقتك يا آدم إنه لاحب الخلق إلى أدعني
 بحقه فقد غفرت لك ولو لا محمد ما خلقتك (هذا حديث صحيح
 لا اسناد وهو أول حديث ذكرته لعبد الرحمن بن زيد بن أسلم
 في هذا الكتاب (الحاكم ٦١٥-٦٢)

‘നബീ (സ) പറഞ്ഞതായി ഉമർ (റ) വിൽ നിന്ന
 ഹാക്കിം ഉല്ലരിക്കുന്നു. ആദം (അം) പാപം ചെയ്തപ്പോൾ
 പറഞ്ഞു; എൻ്റെ രക്ഷാപ്രിതാവേ, മഹാക്ഷേത്ര നബീ
 യുടെ ഹബ്രക്കാണ്ടു എൻ്റെ നിന്മോട് ചോദിക്കുന്നു—
 നി എന്നിക്കു പോറ്റു തരിക്കുന്ന വേണാ! അപ്പോൾ
 അപ്പാഹു പറഞ്ഞു; ആദമേ, നി എന്നുണ്ടെനെ മഹാക്ഷേത്ര
 കരിച്ചു മനസ്സിലാക്കി എന്നവെന്ന സ്വപ്നം ചീഞ്ഞിട്ടു കൂടി
 യില്ലെല്ലാ? ആദം പറഞ്ഞു; നാമാ നി എന്നു നിന്റെ
 കൈളാൻ സ്വപ്നം കിടക്കയും, എന്നിൽ നിന്റെ ജീവ
 നിൽ നിന്നു ഉണ്ടുകയും ചെയ്തപ്പോൾ, എൻ്റെ തല
 യുണ്ടത്തി മേലോട്ടു നോക്കി. അപ്പോൾ, നിന്റെ
 സി.ഹാസനത്തിന്റെ കാല്പുകളിൽ നിന്റെ തിരുനാട്

തേതാടോപ്പം മഹമ്മദിന്റെ പേരും ചേർത്തെഴുത്തപ്പെട്ടതു കണ്ണു. (ﷺ مُحَمَّدُ رَسُولُ اللَّهِ لَهُ أَلَّا) അതിൽ നിന്നും, സൃഷ്ടികളിൽ നിന്നുക്കേരിവും പ്രീയപ്പെട്ടവൻ മുഹമ്മദാണ് ഞാൻ എന്നും മനസ്സിലാക്കി. അല്ലാഹു പറഞ്ഞു: ആദ്ദേഹം, സത്യമാണ് നീ പറഞ്ഞതു്. മഹമ്മദു എന്നീ കേരിവും ഇഷ്ടപ്പെട്ടവൻ തന്നെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദകാണ്ണു നീ എന്നോടു പൊർത്തമിക്കുക. ഞാൻ നിന്നും പൊറുത്തു തരിക്കുതന്നെ ചെയ്യും. മഹമ്മദു ണായിരുന്നില്ലോ, ഞാൻ നിന്നുതന്നെ സൃഷ്ടികളും മായിരുന്നില്ലോ. [ഹാക്കിം]

ആദം (അ) ചെയ്ത പാപം അല്ലാഹു പൊറുത്തു കൊടുത്ത സംഭവത്തെക്കരിച്ചുള്ള പരിശുദ്ധ വുംആദുന്നിന്റെ വിശദീകരണത്തിനു കടക വിജയമാണു്, കേവലം ആരു ദേഹം ഭാവനാ സ്വഷ്ടിയായ ഇം കമ്മയനു ഒറ്റ നോട്ട് താഴിൽ തന്നെ ആർക്കേഡ് കാണാം. അതുകൊണ്ടു തന്നെ ഇതു മിബ വിലക്ക തള്ളിപ്പെട്ടാൻ അർഹമാണു്. ഒരു ഹാഡിസിന്റെ റിപ്പോർട്ടർമാർ എത്തയും പരിശുദ്ധരും സത്യസന്ധയങ്ങമായിരാനാൽപോലും, അതിലെ ആശയം വുംആദുന്നിന്റെ വ്യക്തമായ പ്രസ്താവനക്കെതിരായി വരുമ്പോൾ ആ ഹാഡിസു തള്ളിക്കളയണമെന്ന കാര്യത്തിൽ മുസുല്ലിം പണ്ഡിതന്മാർക്കിടയിൽ അഭിപ്രായ വ്യത്യാസമില്ല. ഇന്നി, റിപ്പോർട്ടർമാർ അറിയപ്പെടാത്തവരും അവിശ്വസനീയരുമാണെങ്കിൽ അതു ഹാഡിസു എന്ന പേരിനുപോലും അർഹമാക്കുകയുമില്ല.

എന്നാൽ, ഉകർ (റ) വിൽ നിന്നും ഹാക്കിം ഉദ്ദരിച്ച മെൽ ഹാഡിസിന്റെ റിപ്പോർട്ടർമാരിൽ മിക്കവയും വിശ്വാസങ്ങാഗ്രം പ്ലാറ്റ്‌ഫോംും, ഇതാരു കെട്ടു കമ്മയാണെന്നും

ഹാഡിസു പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. സ്വപ്നി ഹാണ്ഡനു ഹാകി. അവകാശപ്പെട്ടുന്നശൈലേഖിലും ഇതി കുറി റിപ്പോർട്ടർമാരിൽ പലരും അഭ്യാഗ്യരംഭനു ഹാകി. തന്നെ മറ്റു സംഭരണങ്ങളിൽ പ്രസ്താവിക്കുന്നതാണ്. റിപ്പോർട്ടർമാരിലോരാളായ ‘അബുദുറഹ്‌മാനുബുന്നു ഒന്സദി’നെ ബലഹീനമെന്നും. കൂടുതൽ ഹാഡി

സു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്ന ആളാണെന്നും **المدخل** എന്ന ശ്രദ്ധ മാത്രതിൽ ഹാകി. പറയുന്നു. എക്കിൽ പിനെ, ഇത് സ്വപ്നഹാണ്ഡനു ഹാക്കിക്കിണ്ടിരി അവകാശവാദ തന്നിനും. നിലനിൽപ്പിലൂതാവുന്നു. മാത്രമല്ല; ഈ ഹാഡിസു സ്വപ്നഹാണ്ഡനു അബുപ്രായപ്പെട്ടതിണ്ടിരി പേരിൽ ഹാഡിസു പണ്ഡിതന്മാർ ഹാക്കിക്കിനെ കററ പ്പെട്ടുതുകയും വികർശിക്കുകയും ചെയ്തിരീക്കുന്നു.

ഈമാം ‘ഭഹബി’ പറയുന്നതു ഈ ഹാഡിസു ആരോ കൈട്ടിയണാക്കിയതും, അതിലെ ഒരു റിപ്പോർട്ടർ-അബുദുർഹാഡു റഹ്‌മാനുബുന്നു സെസദു-അത്യന്തം ബലഹീനനാണുന്നമാണു.

بل هو موضع و عبد الرحمن واه - التعليق على الحاكم (٢-٧٥)

ഈമാം അഹമദുബുന്നു ഹി പത്ത്, അബുസുർഹാഡ്, അബുഹാത്തി, നസാഹ്ത, ഭാറവുത്തുനീ (റ) തുടങ്ങിയ ഹാഡിസ് ശാസ്ത്ര വിശാരദ്ധയാരെല്ലാം ഇതിലെ അബുദുർഹാഡു റഹ്‌മാനനാണ റിപ്പോർട്ടറും ‘ബലഹീനനാക്കി തള്ളിക്കുള്ളിരിക്കും’, ആശയപരമായി പരിശുദ്ധ വുർ ആണിരി വിവരണാത്തിനു വിരുദ്ധവും, അതുകൊണ്ടു തന്നെ തള്ളിപ്പെടാനുഹാവുമായ ഈ ഹാഡിസു, സന്ദർഭിണ്ടി

അടക്കിസുമാനാത്തില്ലും അസ്വീകാര്യവും കളിക്കുമ്പാണെന്ന പനിരിക്കേണ്ടും

ആഡ. നബീ (അ) കൻറ പാപമേംപനവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തി നിർക്കുകയെപ്പെട്ട കളിക്കുകൾ ഇനിയുമുണ്ടു് യാരുംളും. ഉദംഭരണത്തിനു ഇബ്നു അല്ലോസു (റ) വിൽ നിന്നും ക്രിക്കറ്റും ഒരു കളിക്കു ഇംഡനു കാണാം:

عن ابن عباس (رضي) قال سأله النبي صلعم عن الكلمات التي تلقاها آدم من ربه قال سأله بحق محمد وعلى وفاطمة والحسن والحسين الا تبت على قتيبة عليه. (صيانت الانسان نقلاب عن الدرر الشذية)

‘പാപ മോചനത്തിനാവേണ്ടി അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു ആഡം ഏറ്റെടുത്ത വചനഭേദതാണെന്നു ഇബ്നു അല്ലോസു (റ) നബീ (സ) യേംബനേപശിച്ചു. തിരുമേനി പറഞ്ഞു: മുഹമ്മദ് അലൈ, ഹാത്തിമ, ഹസൻ, ഹുസൈൻ എന്നിവരുടെ ഹബ് കോൺ എൻറ പാപം. നി പൊറുക്കാതെ പററുകയില്ലെന്നു ആഡം. അല്ലാഹുവും പൊട്ടു പറയുകയും അഭ്യന്തര അല്ലാഹു ആഡമിനു പൊറുത്തുകൂടുക്കയും ചെയ്തും’ ഇതം. പാറുവു തന്നീ (الام الدارقطنى) ഇം ഹബിസു അംറൂബുന സംബന്ധിതാം (عمر بن ثابت) ലുടെ മാത്രമേ യാഥീളിക്കളുംവെന്നും. അദ്ദേഹത്തെ സംബന്ധിച്ചു കളിക്കുകൾ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്ന വ്യക്തിയാണെന്നു ഇബ്നു ഹി

ബാൻ (اب حبان) പ്രസംഗാവാലുടീടുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞിരാക്കുന്നു.

یعنی: لا ثقه ولا مذمون. ابن حبان: يبروي الموضّعات.
ابن معين ليس بشيئ - النسائي: متروك الحديث ابر دارد:
رافضي - البخاري ليس بالقوى عند هم.

ഈ ഹാഡിസിന്റെ നിർക്കാതാകരം 'ശിയാകളും സൊന്മു പ്രത്യേകം പറയേണ്ടതില്ല'. ശിയാകളും കൂടു. ഇസുലാമിന്റെ കാഠിന ശത്രുകളും ജുതൻമാർ ജു. നൽകിയ പാർട്ടിയും.

എതായാലും, മുഹമ്മദു നബീ(സ)ന്റെ ഹാഡിസുകൾ എം ഇടതേടിയതിനാലും ആദ്ദീന്നിന്റെ പാഠം. പൊറുക്കാപ്പെട്ടതെന്ന കമ ആരുടേന്നു ഭാവനാ സ്ഫുച്ചിക്കാണും, വുർജ്ജനിന്റെ വിവരണത്തിനു വിരുദ്ധമാണും, ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു. എങ്കിൽ, 'രൂപം തിരിഞ്ഞു കാണുന്ന ഭവാത്തുകളുണ്ടെന്നതിനുള്ള' കൊണ്ടുള്ള ഇടതേട്ടണ്ടിനു മാത്രമല്ല; ഹാഡിസുകൾക്കും ജാഹിരും കൊണ്ടുള്ള മററുമുള്ള ഇടതേട്ടണ്ടകൾ. അടിസുമാനമില്ലെന്ന ശ്രദ്ധിക്കാവുന്നതാംകൂനു.

'ഹാഡിസുള്ള ഭവാത്തു ഇടതേട്ടു'.

നബീ (സ) ന്റെ പോറുക്കയും. അലി (റ) വിജീറു പോറുക്കയുമായ ഫാത്തിമാ മരിച്ചപ്പോൾ തിരുമേനി (സ), അവരുടെ വബറിൽ കിടക്കുന്നും, തന്റെയും.

പുരുഷികരയ മറ്റു പ്രവാചകരുടേയും ഹബ്രോകാണ്ട് ഇടതേക്കുകയും ചെയ്തതായി മററാമു കമ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നു:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكَ (رَضِيَّ) قَالَ لَمَّا مَاتَتْ فَاطِمَةُ بْنَتُ أَسْدٍ بْنِ
عَشَّامَ أَمَّا عَلَىٰ (رَضِيَّ) دُعَا أَسَمَّةُ بْنُ زَيْدٍ وَابْنًا لِيَوْبَ الْأَنْصَارِيِّ
وَعُمَرَ بْنَ الْخَطَّابِ وَغَلَّا مَا أَسْوَدَ يَحْفَرُونَ فَلَمَّا فَرَغْ دَخَلَ
رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاضْطَجَعَ فِيهِ فَقَالَ : اللَّهُ الَّذِي
يَعْلَمُ وَيَعْلَمُ وَهُوَ حَقٌّ لَا يَمُوتُ أَعْفُرُ لَامْمَىٰ فَاطِمَةُ بْنَتُ أَسْدٍ
وَلِفَنْهَا حِجَّتَهَا وَوَسَعَ مَدْخَلَهَا بِحَقِّ نَبِيِّكَ وَالْأَنْبِيَاءِ الَّذِينَ مِنْ
قَبْلِ فَانِّكَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ (الطَّبَرَانِيُّ)

‘അനന്തബുദ്ധി മാലിക്’ (സി) വിൽ നിന്നു നിവേദനം ആലി (സി) വിൻറ മാതാവും അസഭിൻറ മകളുമായ ഫംത്തിമി: മരണപ്പെട്ടപ്പോൾ, നബി (സി) ഉസാമതയിലും ബുദ്ധി ബാബു അയ്യുബിൽ അശീസാരി, ഉമരും ബുദ്ധി വത്തംബു, കരുതൽ കെട്ടി ബാലൻ എന്നു പരെ വിളിപ്പു വബർ കഴിക്കാൻ കർപ്പിച്ചു. ‘വബർ’ പുരത്തിയായപ്പോൾ തിരുമേനി (സി) അതിലിറിഡി ചെരിഞ്ഞു കിടന്നകംണ്ടു ഇണ്ടനെ പൊർത്തമിച്ചു. ജീവിപ്പിക്കുകയും മരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവനാണ് അലൂംഹു. അവൻ രഹികലും മരിക്കാത്ത, എന്നം ജീവി ത്രിരിക്കുന്നവനാകുന്നു. എൻറ മംതാവും, അസഭിൻറ മകൾ ഫംത്തിമികൾ നീ പൊറുത്തു കൊടുക്കേണ്ണെന്നു.

അവർക്കേ "നീ തെളിവു" ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുകയും, അവരുടെ ഇത് പ്രവേശന സ്ഥലം (വബർ) വിശാലപ്പെട്ടു തന്നുകയും ചെയ്യണമെ—നിന്മിന്ന് നബിയുടെ ഹബ് കൊണ്ടും പുർണ്ണികരായ നബിമാരുടെ ഹബ് കൊണ്ടും". (ത്രബ് റാനി)

ഈ സംഭവത്തിൽ, നബി (സ) തന്മീറ ഹബും പുർണ്ണികരായ നബിമാരുടെ ഹബും തവസ്സുലാക്കി പ്രാർത്ഥിച്ചുവെന്നതിലാണ് ഇടത്തേട്ട് വാദികൾ തെളിവു കണ്ട പിടിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ ഹദീസിന്മീറ സ്പീകാരു യേം ഗൃഹ പരിശോധിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് ചില കാര്യങ്ങൾ വിശദമാക്കേണ്ടതു അത്യാവശ്യമാണെന്ന് ഭാസ്മം.

മതത്തിൽ നബി (സ) ചെയ്യുകാണിച്ച കാര്യങ്ങൾ സുന്നതയും മുസ്ലിംകൾ അണകരിക്കാൻ ബന്ധപ്പെട്ടു മാത്രക്കളുമാണോ? ഈ സംഭവവും നബി (സ)യുടെ പര്യയും മാത്രക്കയുമായിട്ടാണ്. തന്നുറക്കക്കുംഡികൾ എടുത്തുഖരിക്കുന്നതും. എക്കിൽ, ഓരോ മയ്യിൽത്തിനും വേണ്ടി, അവയാട വബറുകളിൽ കിടന്ന. നബിമാരുടെ ഹബ് കൊണ്ടും ഇടത്തേടുന്ന സ്വന്പനായി. എന്തുകൊണ്ടും നടപ്പിൽ വന്നില്ല. അമവാ ഇടത്തേട്ടക്കാർ, നബി (സ) യുടെ ഈ സുന്നത്തു എന്തുകൊണ്ടും നടപ്പിൽ കൊണ്ടും വാസനാില്ല? മറിച്ചു, വബറിന്മീറ പുരുത്തിൽനാം 'തിരുവിൻ' ഓതുന്ന സ്വന്പനായമാണ് അവരും സ്പീകരിപ്പുകൊണ്ടുന്നത്. അതുപോലെ, 'കത്തപ്പുര' കെട്ടിയും കെട്ടാതെയും വബറുകൾക്കും മേലെയും മയ്യിൽത്തിന്മീറ വിടകളിലുമിതന്നു വർണ്ണിക്കുന്ന ഓതി അതിന്മീറ ബന്ധങ്ങളും മരിച്ചവർക്കും, പ്രതിഫലം സ്വന്നം പോകരുവേംക്കും. ഹബ് യാ (ഭാഗം) ചെയ്യുന്ന സ്വന്പനായി. നിലനിർത്തംിൽ

വാഴി പിടിക്കുന്നവർ എന്തുകൊണ്ട് ഈ 'തവസ്സുൽ മാതൃക' അവഗണിച്ചുകളിയുന്നു? അപ്പോൾ പ്രവർത്തിയിൽ കൊണ്ടുവരാൻ മാതൃകയാക്കാനും പററാത്ത ഒരു സംഭവമാണു് ഈ ഹദിസിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടതെന്നു് ഈ തെട്ടുകരിക്കുതന്നു അബീപായമുണ്ടെന്നു വരുന്നു. പകു്പ്പേ, ഹബു് കൊണ്ടുള്ള ഇടതെട്ടുത്തിനു മാത്രം ഈ സംഭവം അവർ തെളിവായുമെന്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു! ഒരു സംഭവം വിവരിച്ചു വന്നു; ഒരേ റിപ്പോർട്ടിലും ടെ വന്ന ഒരു ഹദിസിന്റെ ഒരുംഗം. മാത്രം മാതൃകയാക്ക കയ്യും. ബാക്കിംഗം. തള്ളിക്കളുള്ളകയ്യമാണു് അവർ ചെയ്യുന്നതോ്! എന്തുമാത്രം വിചിത്രം?

നബി (സ) യെ പോറി വളർത്തീയ മഹതി, അലി (റ) വിന്റെ മാതാവു്; വുരേശി കടംബത്തിലെ പ്രമുഖനായ അസദിന്റെ പുത്രി.... എന്നീ നിലകളിലെല്ലാം പ്രശസ്തിയാർജ്ജിച്ച ഒരു വീര വനിതയുടെ മയ്യിൽത്തു് സംസ്കരണ ചടങ്ങിൽ ധരംഭം. സ്വഹാബി വരുന്നാർ സംഖ്യന്മാരു്. അസാധാരണമായി നബി (സ) അവിടെ വല്ലതും ചെയ്തിരുന്നുകളിൽ അതൊരിക്കലും. ഒരെപ്പെട്ട റിപ്പോർട്ടായി വരാകയ ലു. മാത്രമല്ല; താനീ ചെയ്യുന്ന അസാധാരണ സംഭവം. അനുകരിക്കപ്പെട്ടാവത്തല്ലോ നബി (സ) പിണ്ഡാധിച്ചതായും കാണപ്പെടുന്നീല്ല. എങ്കിൽ, തിരുമോറി കാണിപ്പ് ഈ മാതൃക സ്വഹാബത്തും, തുടർന്ന താബൈളുകളും. സലഹ്യസ്ഥ്യാലിഹീനങ്ങളുശേഷം. അനുകരിക്കുന്നതായിരുന്നു. മയ്യിൽത്തു് സംസ്കരണ മുറകളിൽ ഒരു സുന്നതായി പണ്ഡിതന്മാർ കാണുന്നതായിരുന്നു. മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ അഞ്ചെന്നബന്ധാദ സംസ്ഥായം നടപ്പിൽ വരികയും ചെയ്യേണ്ടതായിരുന്നു.

പക്ക് ഷേഷം ഒന്നുകൂടായില്ല. ഒററപ്പേട്ട കരേയൊരു സംശയമായി ആത്മ നിലനിൽക്കേണ്ടും.

ഈനി നമ്മക്ക ഈ ഹാഡിസിന്റെ സ്പീകാറ്റ് യോഗ്യത കൂടി പരിശോധിക്കാം.

ഈമാം വഹാസമീ (റ) ഹാഡിസ് വിജ്ഞാനീയത്തിലെ
പ്രസിദ്ധമായ മജുമ മുസ്ലീംവാള്ളം (مجمع الزوائد) 9-00
വാള്ളം 607-00 പേജിൽ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടും:

رواہ الطبرانی فی الکبیر والا وسط وفیہ روح من صلاح
ووثقہ ابن حبان والحاکم وفیہ ضعف وبقیة رجال الصَّحیح
‘എമാം തപബെറാനി, തന്റെ ‘അംഗീകാരി’ലും ‘അംഗീകാരി’ലും ഹാഡിസ് ഉദ്ദരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ റിപ്പോർട്ട് കു ചെയ്തവരിൽ ‘റഹ്യബെറുന്നു സ്വലാഹ’ എന്നു രാളിക്കുണ്ട്. ഈബെറുന്നു ഹാക്കിട്ടും ഹാഡേഹത്തെ ബലപ്പെടുത്തിട്ടുണ്ട്. പക്ക് ഷേഷം, അഭ്യേഷം. ബലഹീന നാണ്’. മറ്റൊരു റിപ്പോർട്ട് മാർക്ക് യോഗ്യരാകുന്നു’.

ഹാഡിസു ശാസ്ത്രത്തിൽ, നിരാക്കരിച്ചപോൾ അംഗീകാരി കു പ്രസ്തുതയുണ്ട് ഒരു വിശിഷ്ട ഗന്മകാണും ഈമാം അഹാഡിസി (میزان الاعتدال) (Mizan al-’Adl) അതിൽ പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ട് കു പ്രസ്തുതയുണ്ട് ഇതിനും അഭിജ്ഞാനിക്കുന്നു.

ضَوْفَهُ ابْنُ عَدْيٍ، ‘റഹ്യബെറുന്നു സ്വലാഹ’ എന്ന പ്രസ്തുത റിപ്പോർട്ട് ബലഹീനനായി ഈമാം അഭിജ്ഞാനിക്കുന്നു.

وقال ابن يونس رويت عنه منا كير ، وقال ضعيف في الحديث
 (التوسل و انواعه ٩٩)

‘മുൻകറായ (അജ്ഞാതമായ) ധാരാളം ഹദീസുകൾ നിഃവെ
 ദനം ചെങ്കു വ്യക്തിയാണു് പരസ്യത റിപ്പോർട്ടർ. ഹദീസു
 ഡാരിക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ അഭ്യർത്ഥം ദുർബലനാണെന്നു
 ‘ഖ്ലാബ് നുയുനുസു അണിപായപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.’ പ്ര
 സ്ത്രീത റിപ്പോർട്ടർക്കു ചുറ്റുവുത്തുനിയും ഇതെ
 അണിപായ. തന്നെ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

ആകയാൽ, തന്നേറയും ഇതര പ്രവാചകൻമാരുടെയും
 ഹബ് കെരണ്ണകു തവസ്സുകൾ ചെയ്തുവെന്നു കണ്ണിക്കേണ
 ഈ ഹദീസു തെളിവിന്നു കൊള്ളുകയില്ലെന്നും, അബ്ദീ
 കുറ്റമാണെന്നും. ഹദീസ് ശാസ്ത്രത്തിലെ പ്രമുഖരിൽ
 പലരും അണിപായപ്പെട്ടുണ്ട്. അതുകൊണ്ടുതന്നെയാണു്,
 പ്രസ്തുത ഹദീസിൽ വിവരിക്കപ്പെട്ടതുപകാരമുള്ള
 നബിവര്യ(വബറിൽ ഇറങ്ങിക്കിടന്നു, പ്രവാചകമാരുടെ
 ഹബ് തവസ്സുലാക്കി മയ്യിത്തിനുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കേണ
 സ്വന്പനായും) മിസ്‌ലിംകൾക്കും ഒരുക്കാലത്തും. നട
 പ്രിലാകാതിരുന്നതും. എന്നിട്ടും, തവസ്സുലിനു തെളി
 വായി ഈ സംഖ്യം താഴപ്പുരുഷരുമായി
 കൂടുകയാണു്!

ഇടതേട്ടത്തിനു തെളിവായി എടുത്തു കണ്ണിക്കേണ
 മറ്റൊരു ഹദീസ് അബ്ദീ ഉമംമയിൽനിന്നുംഡാരിക്കുന്നു.

قال كان رسول الله صلى الله عليه وسلم اذا اصبح واذا امسى
 دعا بهذا الدعاء اللهم انت احق من ذكرها حق من عبد اسألك

نور وجهك الذي اشرقت له السّموات والأرض وبكل
حق هو لك وبحق السائلين عليك

‘നബി (സ) പ്രഭാതത്തിലും പ്രഭാസത്തിലും ഇന്ത
നെ പുംഗമിശാംഗംശായിതന്നു—അല്ലാഹുവേ, ആരാ
ധിക്കല്ലപ്പുന്നവരിലും, അന്നസുമരിക്കല്ലപ്പുന്നവരിലും
എറാവും അശ്വന്നായും അംഗകാശിയും എഡിയുകാരം. ആകാ
ശങ്ങളും മുമിയും പ്രകാശിച്ച നിശ്ചിന്ന മുഖം തിരിഞ്ഞ
പ്രകാശവും നിന്നു് സ്വന്നമായുള്ള എല്ലാ അംഗകാശവും
കൊണ്ടും, മോദിക്കുന്നവർക്കു നിശ്ചിന്ന മേലുള്ള അംഗ
കാശം കൊണ്ടും എന്ന് നിന്നൊക്കു മോദിക്കുന്നു....’

ഈ ഫെഡിസിനെക്കുറിച്ചുള്ള വൈജ്ഞാനികൾ എന്നതുമീ, തന്റെ മജുമ ഉസ്സുവാളും (جمع الزوابع) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ പറയുന്നു.

رواية الطبراني وفيه فضالة بن جعير وهو ضعيف مجمع

علي ضعفه (١٠ - ١١٧)

இல்ல ஹலீஸு தபவீரானி உஸ்ரிச்சிட்டுள்ளது. பாகை, அதின்றி நிவாக பரப்பாறயில் ஹஸாலத்துவை “நூஜி வெபர்” என்ற ஒரு வழக்கியெல். அதேவோ வெலவரினால் என். அதில் எல்லா ஹலீஸு பளையின்மானம் எழுஷெல் பிக்கையு. செயல் திரிகளே. ’ (10-117) மாறுமலை, அடி சுமாநாலைகளை ஹலீஸுக்கழுவுறிகளை அடுத்து அதின்றி ரிபேர்க்குக்கூட கரிக்கல். ஸ்ரீகங்கரமலையேன் ‘ஹஸுநூ ஹிபூநூ’. ஹஸுநூ அடியூ. அடிப்பதை வெப்பத்துறை.

അപ്പോൾ, റബ്ബ് കൊണ്ടു. ജാഹ് കൊണ്ടുമുള്ള ഇടത്തെടുത്തിനു തന്നെയും സ്പീകാറ്റുഫോറ്മായ ഒരു തെളിവും തിരുപ്പര കക്ക്‌ഷികൾക്ക് ഉദ്ഘരിക്കാനില്ലെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്നു.

ഉസ്താസ് (സി)വും അവഗ്രഹണരഹിതവും

உண்ண (ஒ) விளை ரெள காலத்து, எரால அம்பு ஹதெத ஸமிபிக்கையு. தள்ள அநுவஶு. நிவுத்தி க்கையு. செய்த ஸ.வே. ரிபோர்ட் செய்திப்பட்டுள்ள. இடதேட்டு வாடிக்கா பொக்கிக்கொள்கின்ற ஏழு ஹதீஸங்கள்.

فانطلق الرجل فصنع ذلك ثم اتى بعد عثمان بن عفان فجاء
 البواب فأخذ بيده فادخله على عثمان فاجلسه معه على الطنفسة
 وقال انظر ما كانت لك من حاجة فذكر حاجته فقضاها له ثم
 ان الرجل خرج من عنده فاق عثمان بن حنيف فقال جراك
 الله خيرا ما كان ينظر الى حاجتي ولا يلتفت الى حتى كلمته في
 فقال عثمان بن حنيف ما كلامته ولكن سمعت رسول الله صلى الله
 عليه وسلم يقول وجاءه ضرير وشكى اليه ذهاب بصره فقال له
 النبي صلى الله عليه وسلم او ت慈悲 فقال له يا رسول الله اس
 لي قائد وقد شق على فقال انت المبصّرة فتوضا ثم صل ركعتين
 ثم قل اللهم اني اسألك واتوجه اليك بنبيك محمد نبى
 الرحمة يا محمد اني اتوجه الى ربى فيجل لي عن بصرى اللهم
 فشفعه في وشفعنى في نفسي قال عثمان بن حنيف فوالله طال
 بنا الحديث حتى دخل علينا الرجل كانه لم يكن ضرقط .

‘ଓରାଠ, ତଳେଗଲେଇବୁରୁ ପଶାଙ୍କ ପରିହାରିବ୍ୟୁ
 କିଟ୍କାଳିବେଳେ ଉପାଦ୍ରିବ୍ୟୁଙ୍କ ଆହାର (ଗ) ବିଳେ
 ବିଳେ ବିଳେ ସମ୍ମିଳିକଳେ ଯୁଣନେଇ. ଫ୍ରାଙ୍କ,
 ଉପାଦ୍ରିବ୍ୟୁଙ୍କ ଆହାର ଆହେତୁତିଙ୍କ ନେଇ ତିରି
 ଗରୁ ଗୋକଳାକର୍ଣ୍ଣ ଆହୁରାଜ୍ଞିତ ଆନୁଵଶ୍ୟ ଶେଖିକଳାକର୍ଣ୍ଣ

ചെയ്തില്ല. അങ്ങനെ അദ്ദേഹം ഉസ്മാനുബെന്നു
 ഹനീഫ് (റ) വിനെ കാണുകയും അകാര്യം ആവലാൽ
 പ്രേക്ഷകയും ചെയ്തു. തുടർന്നും, ഉസ്മാനുബെന്നു
 ഹനീഫ് അദ്ദേഹത്തെ ഇങ്ങനെ ഉപദേശിച്ചു: നീ 'വസ്തു'
 എടുത്തു പള്ളിയിൽപ്പോയി രണ്ടു റക്കാത്ത് നമസ്ക
 രിച്ചു ഇങ്ങനെ പ്രാത്മികക്കെ-അല്പാഹൃദയ, ഞാനിൽ
 നിന്നോടു ചോദിക്കും. കരുണായുടെ പ്രവാചകനായ
 തൊള്ളുടെ മുഹമ്മദ് നബിയെക്കാണു് ഞാൻ നിനെ
 അടിമുഖികരിക്കുന്നു. ഓ, മുഹമ്മദ്, എൻ്റെ രക്കഷി
 താവ് എൻ്റെ ആവശ്യം നിർവ്വഹിച്ചു തരാൻവേണ്ടി
 അങ്ങയെക്കാണു് എൻ്റെ രക്കഷിതാവിനെ ഞാൻ അഭി
 മുഖികരിക്കും. അനന്തരം നിൻ്റെ ആവശ്യം പറയുക.
 എന്നിട്ടു താൻ പോയിക്കോള്ളു; ഞാനും കൂടു വരാം.
 ഹദീസു റിപ്പോർട്ടർ പറയുന്നു; അങ്ങനെ അദ്ദേഹം
 പോകുകയും പറഞ്ഞത്തു പ്രകാരമൊക്കെ ചെയ്യുകയും
 ചെയ്തു. തുടർന്നും അദ്ദേഹം ഉസ്മാനുബെന്നും അഹം
 എൻ്റെ അടുക്കലേപക്ക് വന്നു. അപ്പോൾ വാതിൽ കാവൽ
 ക്കാരൻ വരികയും അദ്ദേഹത്തെ കൈ പിടിച്ചു അക
 തേക്കു കൊണ്ടു പോകുകയും ചെയ്തു. ഉസ്മാനു
 ബെന്നും അഹാനെൻ്റെ അടുക്കലേപത്തിയപ്പോൾ, അദ്ദേഹം
 അയാളെ തണ്ടിരം ചാപ്പം വിരിപ്പിലിരുത്തുകയും ആവ
 ശ്യം ചോദിച്ചു മനസ്സിലാക്കുകയും അതു നിർവ്വഹിച്ചു
 കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. എല്ലാം കഴിഞ്ഞു, അദ്ദേഹം
 പുറത്ത് കടക്കുകയും, ഉസ്മാനുബെന്നു ഹനീഫിനെ
 സമീപിച്ചു 'അല്പാഹൃദയ നിഃബന്ധക' നിന്മ പ്രഭാന്ന
 ചെയ്തു' എന്ന പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, തംകാര എൻ്റെ
 കാര്യത്തിൽ വലിപ്പയുമായി സംസാരിക്കുന്നുവരെ
 അദ്ദേഹം എൻ്റെ കാര്യം ശ്രദ്ധിക്കുകയോ എൻ്റെ നേര
 തിരിഞ്ഞു നോക്കുകയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല എന്ന പറയു

കയും ചെയ്തു. ഇതു കേട്ടു, ഉസ്മാന്യബുന്നു ഫനിപ്പ് പറഞ്ഞു; നിങ്ങൾ വിവാരിക്കേണ്ടതുപോലെ, നിങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ വലിപ്പിയുമായി സംസാരിച്ചിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടെല്ലാം നിങ്ങൾക്ക് കംര്യം സംശയിച്ചത്) പക്ഷപ്പേൾ, നബി (സ) യിൽ നിന്നു എണ്ണ കെട്ടിരുന്നതിരുച്ചമനിയുടെ അടക്കക്കും അന്യാധനയും ഒരാൾ വരികയും തന്റെ കാഴ്ച ശക്തി നഷ്ടപ്പെട്ടതിനെ കണിച്ചു ആവലാതിപ്പെട്ടുകയും ചെയ്തു. അപ്പോൾ സഹനം കൊള്ളാൻ തിരുമെന്നി അദ്ദേഹത്തെ ഉപഭോഗിച്ചു. അയാൾ പറഞ്ഞതു എൻ്റെ കൈ പിടിച്ചു എന്ന നയിക്കാണം ആരക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് എന്നിക്കുവളരെ വിഷമുണ്ട്. അപ്പോൾ നന്നായി 'വുസു' ഉണ്ടാക്കി രണ്ടു റക്കാരാത്രു സമസ്കരിച്ചു മേൽ പറഞ്ഞ പ്രകാരം പ്രാർത്ഥനക്കാൻ തിരുമെന്നി അദ്ദേഹത്തെ ഉപഭോഗിച്ചു. അങ്ങനെന്ന ദീർഘമായ ത്രണഭള്ളുടെ സംസാരം അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പ് തന്നെ യാത്രാരു വിഷമവുമില്ലാത്തവനായി അയാൾ ത്രണഭള്ളുടെ അടക്കത്തോക്ക് കടന്ന വരികയുണ്ടായി'.

ഈ ഫാസിസിൽ വിവരിക്കേണ്ട സംഖ്യകളെ പ്രധാന ഭാഗമായ നബി തിരുമെന്നിയെ മുൻ നിർത്തിയിരുത്തി അന്യാധനി പ്രാർത്ഥനയെക്കരിച്ചു നാം വിശദിക്കരിച്ചു കഴിഞ്ഞതാണ്. ഇപ്പോൾ ഈ സംഖ്യകളുടെ നായക കാര്യങ്ങളുടെ കരിച്ചു ചിലതെല്ലാം മനസ്സിലംകേണ്ടിയിരിന്നുണ്ട്.

1. നബി (സ) അന്യാധന പഠിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ആവശ്യം സാധിപ്പിച്ചു കൊടുക്കുകയും ചെയ്തതു പ്രാർത്ഥന—അതിന്റെ സ്വീകാര്യത അംഗീകാരിച്ചാൽ തന്നായും—ആർക്കം എത്തു കാര്യത്തിലും യുദ്ധം

ഷ"ട. വിനിയോഗിക്കാനുള്ളതാണെങ്കിൽ, അതു സഹാ ബന്ധത്തിനിടയിൽ പരക്കെ പ്രചാരത്തിൽ വരുകയും പോതുവിൽ അറിയപ്പെടുകയും ചെയ്യണ്ടതായിരുന്നില്ലോ? എന്നാൽ, അനുഭവിക്കുന്ന സംഭവം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്ത ഉസ്മാനുബുന്നു ഹനീഫം തന്നെയാണും ഈ ഹദീസും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്തതു് കാണുന്നതു്. എന്നും വെച്ചാൽ, സഹാബത്തിൽ—മററാറും ഇതറിയുകയോ നിവേദനം നടത്തുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. അപ്പോൾ, 'ഈ അതുള്ളത പ്രാർത്ഥന'യിട റിപ്പോർട്ടിൽ ഉസ്മാനുബുന്നു ഹനീഫ ഭാരപ്പെട്ടിരിക്കുകയാണു്. 'ഒരു സ്വഹാബിയിട റിപ്പോർട്ട് സ്വീകാര്യയോഗ്യമല്ല' എന്ന തല്ലി ഇവിടെ പറയും. എത്രയും പ്രധാനവും അത്രുതി സിദ്ധിയുള്ളിട്ടുള്ള ഒരു പ്രാർത്ഥന എന്നുകൊണ്ടു മററാറും അറിയംതെ പോയി എന്നതാണു്. വാസ്തവത്തിൽ, നിമിഷങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഉത്തരം കീടുന്ന ഈ പ്രാർത്ഥന സ്വാംവികമായും ധാരാളം പേര് പഠിക്കുകയും ഉപയോഗത്തിൽ വരുത്തുകയും ചെയ്യണ്ടതായിരുന്നില്ലോ?

2. സകടമുണ്ടത്തിക്കാൻ പല പ്രാവശ്യം തന്നെ സമീപിച്ച ഒരാളെ തിരിഞ്ഞതു നോക്കുകയോ, അയാളുടെ ആവശ്യം എന്നാണെന്നേപ്പാൾക്കുകയോ ചെയ്യാൻ മാത്രം വലീഫി: ഉസ്മാൻ (റ)വും; അതുപോലെ, അദ്ദേഹത്തെ കുറിച്ചുള്ള ഗുരുതരമായ ഈ ആരോപണം അപ്പടി വിശ്വസിക്കാൻ മാത്രം മറ്റു സ്വഹാബത്തും മുതിർന്ന ഒരു ചുറുറുപാടു ആ റബ്തത്തിൽ സംജ്ഞാനമായിരുന്നോ? അല്ലാഹുവിശ്വിക്കുന്ന മലക്കുടു പോലും ലജ്ജിക്കുമെന്നു തിരുമെന്നീ വിശേഷപ്പെട്ടുപറഞ്ഞ ഉസ്മാൻ (റ)വിനെ കുറിച്ചു് ആ നിലക്കു് വിശ്വസിക്കാൻ യഥാർത്ഥത്തിൽ നമുക്കു് തന്നെ സംഭാവനക്കുന്നേം?

3. വലീഹമാ ഉസുമാൻ (റ) അത്തരമൊരു നടപടി സ്വീകരിച്ചു എന്നതനെന്ന സങ്കൽപ്പിച്ചാലും അതു കണ്ണും ലാക്കിയ ഉസുമാനുംപും ഹനീഹും (റ) പ്രസുത്യുത ആവശ്യകമാരനെ വലീഹയുടെ അടക്കാലേക്ക് കൂട്ടി കൊണ്ടുപോകുകയും ആവശ്യം സാധിച്ചുകൊടുക്കുകയുമായിരുന്നില്ല ചെങ്ങണിയിരുന്നതു്? അമുഖം, ആർക്കും തുറകാൻ കഴിയുന്നതു ഒരു പടിവന്തിലായിരുന്നാ വലീഹമാ ഉസുമാൻ (റ)വിശ്വർ സന്നിധി?

4. ഉസുമാനുംപും ഹനീഹും (റ) ‘ആവശ്യകാര’ എന്തു വുസു ഉണ്ടാകണമും നമസുകരിക്കാനും നബി തിരുമെന്നിയെ മുൻനിർത്തി അല്പാഹുവോടു പൊർത്തമി കുവാനും ഉപശാഖക്കുരുപ്പാം, അതിൻ്റെ ചരിത്രവും പ്രാധാന്യവും അതുകൊണ്ടുണ്ടാകുന്ന നേട്വുകമണം പറയുന്നില്ല. യഥാർത്ഥമത്തിൽ ‘ഇത്’ എൻ്റെ വകയ ട്രേഡം നബി തിരുമെന്നിയിൽനിന്നും താൻ കണ്ടു കെട്ടും പറിച്ചതാണെന്നും ഉണ്ടിത്തിക്കൊണ്ടായിരുന്ന ആഗ്രഹം സിഖിക്കുള്ള ഇം കുറുക്കുവഴി ഉപദേശിച്ചു കൊടുക്കേണിയിൽനിന്നും. സ്വാഭാവികതയും അതാണും. എക്കിൽ ‘ആവശ്യകാര’നു അതിൽ ആത്മമാർത്ഥമതയും കെതിയും കുടുതലുണ്ടാകുകയും ചെയ്തിരുന്ന പക്കശേ, ഇവിടെ, എല്ലാം കഴിഞ്ഞു. അവസാനം നന്ദി പറയാൻ വന്ന സമയത്താണും ‘അതിൻ്റെ പുർബ്ബചരിതം വിവരിച്ചു കൊടുക്കുന്നതു്’

5. ഉസുമാനുംപും ഹനീഹും പറിപ്പിച്ച പ്രംതമായുടെ ഫലം കൊണ്ടല്ല താൻ കരയും സംബന്ധം അല്ലോ. വലീഹയോടു് ശുപാർശമെയ്തതുകൊണ്ടാണെന്നും ‘ആവശ്യകാരൻ’ തന്റെഖാർക്കംണം അതു കംട കാമരയി. ഇങ്ങനെ, ആകെക്കുട്ടി നോക്കേയാണും, എന്നും

ക്കണ്ണേം ചില പത്രീകരിക്കുകൾ ഈ റിപ്പോർട്ടിലുണ്ടെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. മാത്രമല്ല; തണ്ണെളുടെ ആവശ്യങ്ങളും സാർത്തിക്കാൻ, ഒരു വിധകാർക്കെന്നും സമീപിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു 'ചക്രവർത്തിയായി ചിത്രീകരിച്ചു ഉണ്ടാൻ (റ)വിനെ താടിച്ചു കാണിക്കാനെള്ളു ശിയാക്കളുടെ കുറത കൈകളിൽ ഇതിന്റെ പിന്നിലുണ്ടെന്ന് വ്യക്തമാക്കുന്നു. ജുതനായിരുന്ന അബൈദ്യല്ലാ ഹിബൈനു സബഹുന്റെ അനുയായികൾ, ഉസ്മാൻ (റ)ന്റെ പേരിലായിരുന്ന ഏറ്റവും വ്യാഖ്യിക. ആരോപണങ്ങൾ പ്രചരിപ്പിച്ചിരുന്നതും ശുഭഗതിക്കാരായ മുസ്ലിംകളിലേണ്ണവിഭാഗത്തെ അദ്ദേഹത്തിനെതിരിൽ തിരിച്ചു വിട്ടതും. ഉസ്മാൻ (റ) വിന്റെ വധത്തിലാണ് അതവസാനിച്ചതും. വധത്തിനുശേഷവും ഉസ്മാൻ (റ)വിനോടുള്ള അവരുടെ പക അവസാനിച്ചിരുന്നില്ല.

6. അന്നധനു കാഴ്ച തിരിച്ചു കിട്ടിയ പ്രാത്മക യാണാല്ലോ ഈ സംഭവത്തിലേയും അടിസ്ഥാന തെളിവ്. പക്ഷേ അന്നധനുവേണ്ടി നബീ (സ) പ്രാർത്ഥമിക്കുകയും, ആ പ്രാർത്ഥമന തന്റെ കാര്യത്തിൽ ശുപാർശ യായി സ്വീകരിക്കാൻ അന്നധനു. പ്രാർത്ഥമിക്കുകയുണ്ടായി, ഇവിടെ നബീ (സ) യുടെ പ്രാർത്ഥമനയുണ്ടായില്ല. ഉണ്ണായതായി അവകാശപ്പെടുത്തുന്നുമില്ല. ഉസ്മാനുബൈനു ഹനീഫ് ഇരതാനും അറിയാത്ത ആളുമല്ല, എങ്കിൽ, ആ പ്രാർത്ഥമനയിലെ കാതലായ വശം ഇതിൽ നഷ്ടപ്പെടുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇനി, ഈ ഹദീസിന്റെ നിവേദക പരമ്പരയെക്കും റിപ്പോർട്ടി പരിശോധിക്കാം.

നിവേദക പരമ്പരയിൽപ്പെട്ട 'ശബീബൈബുനു സംശാരി' എന്ന വ്യക്തി കരുതിക്കുട്ടിയല്ലെങ്കിലും അബൈ

കുഞ്ഞരാ നിവേദനം ചെയ്യുന്ന ആളുണ്ടാനോണു് ഹദ്ദീസു്
ശാസ്ത്ര പണ്ഡിതന്മാരുടെ അഭിപ്രായം.. അപഹമ
ദിംബം അഭിയു് തന്റെ 'കാമിൽ' എന്ന ഗ്രന്ഥത്താണ്
ഇങ്ങനെ രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെന്നു് **القائدة الحليلة في التوسل والوسيلة**
അംഗീകാരം ദിംബം ഉഖരിക്കുന്നു.

شیب بن سعید الجبّطی ابو سعید البصری التمّمی حدث
عنه ابن وهب بالمناکیر (۹۶)

അതായതു് ശൈഖും ബുദ്ധി സഖ്യാം സഖ്യാം മന്ദിരായ
(അംഗീകാരം ദിംബം രിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെടുന്ന
ഒരു പ്രത്യയള്ളൂ ഒറപ്പെട്ട സംഖ്യാം ഉഖരിക്കുന്ന സത്യ
വാനാണു് അയാളുന്ന ഇമാം ഹദ്ദീസു് രേഖപ്പെടുത്തുന്നു.

(شیب بن سعید صدوق يغرب) (شیب بن سعید صدوق يغرب)
എന്ന പ്രയോഗം നിലവാരം കുറഞ്ഞ രിപ്പോർട്ടർമാരു
പുറിയേ പ്രയോഗിക്കയുള്ളൂ.

സാക്ഷികവും പ്രധാനങ്ങളുമായ മുന്നു നാലു
കാരണങ്ങളാൽ, ഈ ഹദ്ദീസു് ശരിയാകാൻ സാധ്യതയില്ലെന്ന ഹദ്ദീസു് പണ്ഡിതന്മാർ അഭിപ്രായപ്പെടുന്നു.

1. കുടുതൽ വിശ്വസ്യമരും സത്യസന്ധ്യരും
യോഗ്യരുമായ രിപ്പോർട്ടർമാർ ഉഖരിച്ച ഹദ്ദീസുകരംകണ്ണ്
വിരുദ്ധമായ ഈ ഹദ്ദീസു് ഒറപ്പെട്ട രിപ്പോർട്ടർമാരാണു്
നിവേദനം ചെയ്യുന്നതു്.

2. പ്രബലതാം പ്രമുഖരുമായ ഹദ്ദീസു് രിപ്പോർട്ടർ
മാരണ്ണാം വീട്ടുകൂടണ്ണ കമ രിപ്പോർട്ടുചെയ്ത ഒരേ

അംഗം, ഓർമ്മ ശക്ക് തി കരണ്ട വ്യക്തിയാണെന്നും വ്യക്തമായിരിക്കുന്നു.

3. സംഭവത്തിന്റെ വിവരങ്ങൾ രീതിയും വാചക ഒഴുവും പല തരത്തിൽ വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

4. ഇതിന്റെ റിപ്പോർട്ട്. മുൻകരായ ഹാസ്യക തുഡിയിക്കുന്ന വ്യക്തിയാണെന്നു തെളിഞ്ഞതിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ ഇടത്തേട്ടത്തിന്നു സ്ഥാപിച്ചിരാൻ. നാശകാണോ തെളിവായി സ്വീകരിക്കാനോ ഇവ ഹാസ്യ ഫോറുമ്പാ തായി തീർന്നിരിക്കുന്നു.

മാവീക" (o) വിശദം ഉപഭോഗം

അല്ലോഹു പിന്നു. അവൻറെ അടീക്കരണക്കുമീറ്റ യിൽ കഥയു വർത്തിക്കുന്ന സ്ഥാപിക്കുന്നതിനും താഴെപര കക്ഷികൾ എക്കുത്തു കാണിക്കുന്ന ഒരു തെളിവാണ് ഇതും മഹിക്കേ (o), വലിപ്പം മനസ്സുറി (o) നു നാശകി ചെയ്യു പരിശീലനപ്പെടുന്ന ഉപഭോഗം. വാസി ഇങ്ങനു

الشافى بتعريف حقوق المصطفى (القاضى عياض)
എന്ന (മനുമതത്തിൽ) (വാ: 2, പേ: 30) ആ സാഹി. ഇങ്ങനു ചൊ ചീപരിക്കുന്നു:

حدَّثَنَا القاضى أبو عبد الله محمد بن عبد الرحمن الأشعري،
وابو القاسم بن بقى الحاكم وغيره احدهم فيما اجازوا نية قالوا
اخبرنا العباس احمد بن عمر بن داهث، حدَّثَنَا ابو الحسن على
بن فهر، حدَّثَنَا ابو بكر محمد بن احمد بن الفرج ، ثنا ابوالحسن

عبد الله بن المنتاب، ثنا يعقوب بن اسحاق بن اسرائيل ، ثنا ابن حميد قال : ناظر ابو جعفر امير المؤمنين مالكا في مسجد رسول الله. صلى الله عليه وسلم فقال لا تترقبوا اصْنُوْا اتَّكُمْ فَتُوقَنْ صَوْتِ النَّبِيِّ (٢ - ٩٤) ومدح قوما فقال إنَّ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ أَصْنُوْا اتَّهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ ... (٣ - ٩٤) وذم قوما فقال إنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجَّرَاتِ ... (٤ - ٩٤) وان حرمته ميتا كحرمه حيتا فاستكان لها ابو جعفر فقال يا ابا عبد الله استقبل القبلة وادعوا ، ام استقبل رسول الله فقال يا ابا عبد الله استقبل القبلة وادعوا ، ووسيلة ابيك آدم عليه السلام الى الله يوم القيمة بل استقبله واستشفع به فيشفعك الله قال الله تعالى ولتو آتَهُمْ إِذْ ظَلَّمُوا آنفُسَهُمْ جَاءُوكَ وَاسْتَغْفِرُوا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرَ لَهُمْ الرَّسُولُ لَوْ جَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَّحِيمًا (٤ - ٤) (٦٤ - ٤)

‘ஹුවු’ගු භාමිඹු ඉඩරිකුගුන: ගැඩි (ස)යිං පැඹුඩියින් බෙජු බලැඩා මේසුර් (१)වු හුමා මාලුක් (१)වු තකින් ගු බාඩුපතිවාද. ගැඩි ආපුවාද මාලුක් (१) පැඩෙනු: පැවත්පක්සිර ගැඩු තෙක්කාද ගැඩි ආපුවාද ගැඩු ‘මෙයුරින්තරුත්’. (වුරුණුන්)

അല്പാഹൃവിന്റെ റസുലിന്റെ സന്നിധിയിൽ ബുച്ചു ശബ്ദം താഴുത്തുനവർ....എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒരു വിഭാഗത്തെ അല്പാഹൃ പ്രശ്നസ്ഥിക്കുകയും; അതുപോലെ, മുറികരക്കു പുറത്തുനിന്നു താങ്കളെ വിളിക്കുന്നവർ... എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ഒരു വിഭാഗത്തെ അല്പാഹൃ അധിക്കപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. എങ്കിൽ, ജീവി പ്രിരിക്കുന്നോഴുള്ള എല്ലാ ആഭരവകളും മരണശേഷവും നബി തിരുമെനിക്കുണ്ട്. ഇതു കേട്ടപ്പോൾ വലീഹ ശാന്തനായി. എന്നിട്ടു അഞ്ചോ. പോരിച്ചു: അല്പാഹൃ അബ്ദം അബ്ദം ദില്ലാ, ഞാൻ വിബുദ്ധക്കു നേരെ തിരി ഞതാണോ പാർത്തിക്കേണ്ടതു്, അല്പുക്കിൽ നബി (സ) തിലേക്കു നേരെ തിരിഞ്ഞതാണോ? മാലിക് (റ) പറഞ്ഞു: താങ്കളുന്നിനു നബി തിരുമെനിയിൽ നിന്നു മുവു. തിരിച്ചു കളയണോ? വിയാമത്തുനാളിൽ താങ്കളുടെയും താങ്കളുടെ പിതാവു് ആം (അ) നേരിയും അല്പാഹൃവി ലേക്കുള്ള 'വസീല'യാണു് നബി(സ). അതുകൊണ്ട്, തർക്കര തിരുമെനിയിലേക്കു് തിരിഞ്ഞതു തിരുമെനിയെ കെടിണ്ട അല്പാഹൃവിലേക്കു് ശുപാർശ ഫത്തുക. എങ്കിൽ, താങ്കരക്കു് വേണിയുള്ളതു തിരുമെനിയുടെ ശുപാർശ അല്പാഹൃ സപീകരിക്കുന്നതാകുന്നു. അല്പാഹൃ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്—അവർ തണ്ണേളാട്ടു തന്നെ അക്കമം പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ട് താങ്കളെ (നബിയെ) സമീപിക്കുകയും, അല്പാഹൃ വോടു് പെറ്റുകലേണെ തെടുകയും, റസുലും അവക്കു പെറ്റുകലേണെ തെടുകയുമുണ്ടാക്കിൽ, അല്പാഹൃവിനെ പെറ്റുകലുന്നവനും ദയാലുവുമായി അവർക്കുണ്ടതുനാകുന്നു.

തവസ്സുലിനു തെളിവായി എടുത്തു കാണിക്കുന്ന ഇം സംഭവം ആശയപരമായിതന്നെ സംശയാസ്ഥാപകമാണ്.

ണ്ണന് ഗ്രഹിക്കാൻ പ്രയാസമില്ല. ഈ സംഭവത്തി നേരി പശുചാത്തലവും പ്രതിപാദന രീതിയുമെല്ലാം എന്നോടു ഒരു ഭൂരൂപ്പേശങ്കരിന്നവേണ്ടി കരുതിക്കൂട്ടി കെട്ടി ആമച്ചതാണെന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും.

1. ഇമാം മാലിക്ക് (റ) വും വലീഹാ മൻസുർ (അബുജ അഹ്മദ്) (റ)വും തമ്മിൽ നടന്ന വാദപ്രതി വാദത്തിനേരി ഒരു റിപ്പോർട്ടാണിത്. പക്ഷപ്പേശ, ഏതു വിഷയത്തെക്കരിച്ചായിരുന്നു വാദപ്രതിവാദമെന്നതിനു ഒരു സുചനപ്പോലും ഇതിലില്ല. കൂടംതെ വാദ പ്രതിവാദത്തിൽ ഇരു വിഭാഗവും റാഗാക്കാകുമണ്ണം, തുല്യ നിലയിലായിരിക്കും. സംസാരം, ഇമാം മാലിക്ക് (റ) തെളിവുകൾ ഉദ്ദരിക്കുകയും, വലീഹാ മൻസുർ (റ) ചോദിക്കുകയും, ചെയ്യാനതായാണ് ഈവിടെ കാണുന്നത്.

2. ഇമാം രഹിക്ക് (റ) നെജപാലേതനെ പണ്ഡി തന്നും പ്രഗത്യമെതിയുമായിരുന്ന വലീഹാ മൻസുർ (റ) വും. ഒരാൾ വാജ്ഞാന രംഗത്തും അപരം രണ്ട് രംഗത്തും. പ്രവർത്തിക്കുകയായിരുന്നുവെന്നു മാത്രം. അപ്പോൾ മൻസുറിനേരി ശബ്ദം പരിധിവിട്ടു അതുകൂടി ആശാലായിപ്പോയെങ്കിൽ മാലിക്ക് (റ) വിന്ന അക്കാദ്യം വലീഹയെ ഉണ്ടത്തുകയോ സുചന നൽകുകയോ മാത്രം. ചെയ്യുന്നതാൽ കതിയായിരുന്നു. അതിനു പകരം, പഴിക്ക് വഴി മുന്നു നാലു വുർആനും വചനങ്ങൾ ഓതി കേരളപ്പിച്ചു ഒരു വലിയ പ്രസംഗംതന്നെ നടത്തണം ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല.

3. വിബുദ്ധക്ക് നേരെ തിരിഞ്ഞോ, നബീ തിരി മേറിക്ക് നേരെ തിരിഞ്ഞോ, തോൻ നടത്തണംമുള്ള എന്ന് വലീഹ അനേപജിച്ച പാർത്തമന, നബീ തിരിമെനിക്കു

വേണ്ടിയുള്ളതോ അതോ തന്നീക്കു വേണ്ടിയുള്ളതോ എന്ന് വ്യക്തമാക്കപ്പെടുന്നില്ല നബി(സ)വിന്ന വേണ്ടിയുള്ളതോണക്കാൽ ച്ചാലിക്കു യാരാശും ഹൃവിന്നീരി റസുലേ, താങ്കരക്കു അല്ലെന്നുവിന്നീരി രക്ഷയുണ്ടാക്കട്ട് എന്നിംഡാനെ തിരുമെന്നീക്കു നോരെ തിരിഞ്ഞു; സ്വന്തത്തിനു വേണ്ടിയുള്ളതോണക്കാൽ പിബുലകു നേരെ തിരിഞ്ഞുമാണ് പ്രാർത്ഥമിക്കേണ്ടതെന്നു അറിയാത്ത വ്യക്തിയല്ല വലീഹാ മൻസുർ (റ)വും ഇന്തി അമവാ, അറിയാത്തതുകുകംജാണ് വലീഹാ: ഇ അദ്ദേഹ അദ്ദേഹം തുരത്തുകുകയാണു സക്തിപ്പിക്കുകയാണുക്കാൽ, ‘വിബുലകു’ നേരെ തിരിഞ്ഞു’ എന്ന ഉത്തരമേ മാലിക് (റ)വിൽ നിന്നുണ്ടാകാൻ സാധ്യതയുള്ളു. എന്തുകൊണ്ടുണ്ടാൽ സ്വന്തത്തിനു വേണ്ടിയുള്ള എല്ലാ പ്രാർത്ഥകളും വിബുലകു’ നേരെ തിരിഞ്ഞായിരിക്കുണ്ടെന്നു തിൽ ഒരു പണ്ഡിതനും അബീപായ വ്യത്യാസമില്ല. സ്വപ്നാബീബത്തും താബിളുകളും മദ്ദഹബുകളുടെ ഇക്കാര്യകളാണു കളും എല്ലാവരും അക്കാര്യത്തിൽ എക്കാബീപായക്കാരാണു.

4. ‘തണ്ണലോട്ടു തന്നെ അക്കമു പ്രവർത്തിച്ചുവർ ആദ്യം നബി (സ)യെ സമീപിക്കുകയും, അനന്തരം സ്വയം അല്പാഹൃദാട്ടു പൊറുക്കലിനെ തെടുകയും, പിന്നെ നബി (സ)യും അവർക്കുവേണ്ടി പൊരുക്കലിനെ തെടുകയും ചെയ്താൽ....’ എന്ന വുർആൻ വാക്കും ഇമാം മാലിക് (റ) തെളിവിനും ധരിക്കേണ്ട യാത്രാരുപശ്ചാത്യത്തലവും ഇവിടെയുണ്ടായിട്ടില്ല. നബി (സ) യോട്ടു നേരിൽ ധിക്കാരം കാണിക്കുകയും തിരുമെന്തിയുടെ തീരമാനം അനുസരിക്കാതെ ‘താഹു’ ത്തിന്റെ വിധി സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്ത കൂട്ട വിശ്വാസികളെ

പരാമർശിക്കുന്നതാണ് പ്രകൃത വചനം. പാപം പോറ്റു ക്കെന്നുടെ മുന്ന നിബന്ധനകളാണ് പ്രസ്തുത വചനത്തിൽ പ്രതിപാദിക്കുന്നതു. സാധാരണ നിലയിൽ ആ നിബന്ധന മറ്റാർക്കും സാധകമല്ലെന്നു സ്വപ്നം മാണം, നബി (സ)യുടെ തീര്ത്തമാനം. തള്ളിക്കളുകയും ‘താഹുതി’നെ ആശയിക്കുകയും ചെയ്തവർ. അവർക്കാണിച്ച ധിക്കാരത്തിൽ വെദിക്കുകയും പശ്ചാത്തപിക്കുകയും, ചെയ്യുന്ന ഏന്നറിയാൻ, കററസ്ഥതവുമായി ആദ്യം നബി (സ)ഒരു സമീപിക്കുക; അനന്തരം വന്നവശായ ലക്ഷ്യം പൊറുത്തുകിട്ടാൻ അവർ സ്വയം തന്ന അല്പാഹുവോടു പ്രാർത്ഥിക്കുക; തുടർന്നു, നബി (സ)യും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുക-ഈ മുന്ന നിബന്ധന കളും. പുർത്തീകരിക്കപ്പെട്ടുവോരുമാറ്റമേ ആ ധിക്കാരികളുടെ പാപം അല്പാഹു പൊറുത്തുകാട്ടുകുകയുള്ളൂ-ഈതാണ് പ്രസ്തുത വുർജ്ജന്നൻ വചനത്തിന്റെ ഉള്ളടക്കം. സാധാരണ സത്യവിശ്വാസികളുടെ പാപം പൊറുകപ്പെട്ടാൻ ഈ നിലകളിൽ നിബന്ധനകളാണുമില്ല. അവർ പശ്ചാത്തപിക്കുകയും പാപമോചനത്തിനായി അല്പാഹുവോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്താൽ മതിയാക്കാതാണ്. ഏതായാലും വലീപ്പാ മൻസൂറി ന്റെ അനേപാഷണവും ഈ നിബന്ധനയെല്ലും തക്ക തിരിയാണെങ്കിൽ ബന്ധനവുമില്ലെന്നു ആശ്രക്ഷ. മനസ്സിലാക്കാവുന്നതാണ്.

യാത്ര പുറപ്പെട്ടുവോഴും, യാത്ര കഴിഞ്ഞു തിരിച്ചു നാട്ടിലെത്തുവോഴും. നബി(സ)യുടേയും, അതിനോടു തന്നെടുത്തനു നിൽക്കുന്ന അബ്ദാബകൾ, ഉമർ (റ) എന്നിവരുടേയും വബന്ധിതങ്ങൾക്കുത്തു ചെന്ന് അവർക്ക് സലാം ചൊല്ലുന്നതും അവർക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കു

നുതും കുറക്കരല്ല എന്ന ഇമാം മാലീക്ക് (റ) പ്രസ്താവിക്കുകയുണ്ടായി. അതിനെ തുടർന്ന് അദ്ദേഹത്താട്ടം ഇങ്ങനെ ചൊംബിച്ചു: 'ചിലർ ദിവസവും ഒരു പ്രാവശ്യം, അല്ലെങ്കിൽ പല പ്രാവശ്യം, ചിലപ്പോൾ, ആഴ്ചപകളിൽ പല പ്രാവശ്യവും മുമ്പനും നബി(സ)യുടെ വബറിനുത്തു ചെന്ന് സലാം ചൊല്ലുകയും പ്രാതമിക്കേകയും ചെയ്യുന്നു.' മറുപടിയായി മാലീക്ക് (റ) പറഞ്ഞു: ഇന്നാട്ടിലെ പണ്ഡിതന്മാരിൽ ആരിൽ നിന്നും എനിക്ക് ലഭിക്കാത്ത നടപടിയാണെന്ന് തുടർന്നു പതിവായി നബി(സ)യുടെ വബറിടം സദർശിക്കേകയും നബിക്കവേണി പ്രാതമിക്കേകയും. (നബിയോടു പ്രാതമിക്കേകയല്ല) ചെങ്കുപോന്ന മേരിനാവാസികളിൽ ഒരു വിഭാഗത്തെ കണികമായി ആക്ഷേപിക്കേകയും, ഇതു പുന്നു മസ്ജിഡിൽ തും ചെയ്യുന്നതുപോന്നിട്ടില്ലാത്ത പുതിയ നടപടിയാണെന്ന പ്രഖ്യാപിക്കേകയും ചെയ്യുന്നതോടു ഇമാം മാലീക്ക് (റ) തന്റെ **الْمَبْرُوت** എന്ന ശന്മത്തിൽ ഇങ്ങനെ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കും.

اَوْلَاهَا لَا يَصْلَحُ هَذَا لِعَلَمَةٍ اَلَا مَا اَصْلَحَ لَا يَعْلَمُ

യത്തിലെ ആക്യകാലക്കാരുടെ നന്നാക്കിത്തീര്ത്ത കാര്യങ്ങൾ മാത്രമേ, ഇതിന്റെ അവസാനകാലക്കാരുണ്ടും നന്നാക്കിത്തീക്കുകയുള്ളൂ. യാത്രയിൽനിന്നു തിരിച്ചുവരികയേം, യാതു എല്ലുടക്കയേം ചെയ്യാത്തവക്കുമെല്ലാം ആതു തെററാകുണ്ട്. അപ്പോൾ നബി(സ)ക്കവേണി പ്രാതമിക്കേന്നതിൽ പന്നുകൂട്ടിയ ഇത് പുതിയ സ്വന്പനായതെ പോലും ഇതുകൂടുതലും കാണിക്കായി ആകും ഷേപ്പിഡുള്ള ഇമാം മാലീക്ക് (റ) നബി(സ)യിലേക്കു തിരിഞ്ഞു പ്രാതമിക്കാൻ ഉപദേശിച്ചു എന്ന് വിചാരിക്കാൻ യാതൊരു നിട്ടത്തിലുമില്ല.

හූ ගිලක්, ගරු ගොඹතින් තෙන බොයුනු තුන අරුසයපරමාය පාකපුළුෂ්වයුකරා අවගණීයු, හූ සංඩෝ. අපුරු ගරියාගෙනු සංස්ක්‍රිත තෙනයු. මහාලෝකරුවෙත් අප්‍රාහුවිලෝකජකාන් මුදයාඉර ගිරුතුන තවදුෂුලු. හූ සංඩෝවු. තමින් යාගෙරු බොයුයවුමියු. ගඩ් තිරුමෙනි, අනුං. ගඩ් (ඇ) ගු. සගානයෙරකු. වස්ථිලභාකු මෙනු හුමා. මාලික් (ග) පරයුනත් බිජාමතු ගා ලිලාණ්, මහාලෝකත් බෙජුයු. ඇගයර, තයෙනු ගේ කාරුතත තිෂ අප්‍රාහුවින් ගුපාර් ගෙයුවාන් බෙඩ් පුද්‍රා ප්‍ර්‍රාචකර්මාමයු. සම්පිකුකයු. අව රෙඩා. ග්‍රීණතු ගිරුකුකයු. ගෙයු ගොරා, අව සාග. අප්‍රාහුවින් මෙනු සම්මතෙනාදුත්ති ගඩ් (ස) අවර්කුබෙඩ්. ගුපාර් ගෙයුමයු. අප්‍රාහු අත් සපැශිකරිකුමයු. ප්‍ර්‍රාචලයෙනු භඳීසුක තින් බෙනාණ්. මුස්ලිංලෝක. මුෂුවෙන් අංශී කරිකෙන කාරුඩ්මාණ්. මහිජ, හුමා. මාලික් (ග) පරෙනතෙනයි පරයුපුතුනතු, අර ගුපාර් ගෙයු මුදයාඉ. **يَوْمَ الْقِيَامَةِ** (බිජාමත් ගාඹුන්) පුරා අදේහා ගතින්හි ප්‍ර්‍රාච්‍යාග. අතු ප්‍රස්ථ ස්ථමාණුනු. අතු තර්කතිනිලිරිකුන මුදගෙනු බු. අඩු-ජුපාර් (ඇ-ඇ-ඇ) යාණ්. අමවා මගුන් සමුඛායතිනුවෙඩ් ගඩ් (ස) අප්‍රාහුවිනෝ ගෙයුන රු පාර්ත්මන.

පුනාද, බිජාමත් ගාඹුන් ගුනිරිකෙන මුද ‘සහාජතතු’ මහිජ, මහාලෝකත් බෙජු ගුනිරිකෙන තාගෙන පරුතිනිරිකානු. ගිලවිලුවු පුද්‍රාරං. මුදගත්තු ගුයැකිරා

ക്കാരം വേണ്ടി യാമാസ് മിതികരുടെ നേതാവായ
 ‘അശുശ്രേഖവ്’ അഹം മദുബു് നു ഒസനി ഫഹുംലാൻ
 الدَّرُ السَّنِيَّةُ (الشِّيْخُ اَحْمَدُ بْنُ زَيْنِيِّ دَحْلَانَ) അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആര്ദ്ധാര്ഥി
 فِي الرَّدِّ عَلَى الْوَمَابِيَّةِ എന്ന കൃപസിലു ശ്രദ്ധമത്തിൽ
 يوم القيمة (വിജയമത്തു നാളിൽ) എന്ന പദം വെട്ടിക്കളിഞ്ഞതു
 തു് ഇവിടെ പരത്യുകം പ്രസ്താവ്യമാണ്. ഫൈറ്റുകൊണ്ടു
 നാൽ, പ്രസ്തുത പദം അതിൽ നിലനില്ലെന്ന കാലത്തോളം
 നിലവിലുള്ള ഇടത്തേട്ടുണ്ടാക്കുന്ന അതു് തെളിവാകുകയില്ലെല്ലു
 നു് ഫഹുംലാൻപോലു, മനസ്സും ലഭിക്കിയിരുന്നവന്നതമാണ്.
 ബുർജുന്ന വാക്കുണ്ടെള്ളു. നബി വചനങ്ങളും പണ്ഡിതാം
 താബിപ്രായങ്ങളും വെട്ടിയും തിരുത്തിയും സന്ദർഭം
 മാറിയും ദുർബ്യാവധാനം ചെയ്തു. ‘വഹുഹാബികൾ’
 കെത്തിരിഞ്ഞ തെളിവുണ്ടാക്കുന്ന ‘കുതുംസിത വ്യത്തി’
 ഫഹുംലാൻ ജീവിച്ച കാലം (ഹി: 1300) മുതലെ ആരംഭി
 ച്ചിരുന്നവനം ഇതിൽ നിന്നു തെളിയുന്നു. (ഫഹും
 ലാൻ കൃതികളിൽ ഇതിനു വേറെയും ധാരാളം ഉം
 ഹരണങ്ങലും കാണാം.)

ഇമാം മാലീക്കു് നടത്തിയെന്ന പരിയപ്പെടുന്ന ഉപ
 ദേശത്തിന്റെ ആശയപരമായ വിശകലനമാണ് നാമിതു
 വരെ നടത്തിയതു്. ‘സനാദിന്റെ വശമാക്കട്ടു, ഇതി
 ലേരെ അവിശ്വസനിയമാണ്’.

ഈ സംവോ ഉദ്യരിക്കുന്നതു് ‘ഇബു് നു ഹമീദു്’
 (ابن حميد) എന്നാരു വ്യക്തിയാണ്. ‘മഹമുദുംബു് നു
 ഹമീദുൽ റാസീ’ (محمد بن حميد الرازى) എന്നാണ് മു
 ഞുവൻ പേരു്. ഇദ്ദേഹം ഇമാം മാലീകമായി ബന്ധപ്പെട്ടു

കാണോ, വല്ലിഹാ മൻസുറിനെ കാണാണോ യാതൊരു സാമ്യതയുമില്ല. കാരണം ഹിജ്ര 158-ാം വർഷമാണ് മക്കയിൽവെച്ച് 'മൻസുർ' നിര്യാതനാക്കുന്നതു. ഇബ്നു നു ഫഹീഡാക്കട്ട, ഹിജ്ര 248ലാണ് മരണപ്പെട്ടതെന്ന ഇമാം ബുവാരിയും മറ്റും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അപ്പോൾ, അവർക്കിടയിൽ 90 വർഷങ്ങളുടെ വിടവുണ്ടെന്നു വരുന്നു. അതുകൊത്തവുമല്ല; വാർദ്ദഹ്യ കാലത്ത് മാത്രമാണ് ഇപ്പോൾ സ്വന്തമാണ് വിടു പുറത്ത് പോയിട്ടുള്ള ഏന്നും. കാണണ്ണൻ കഴിയുന്നു. ഇതു പശുചാതലവത്തിൽ, ഇബ്നു നു ഫഹീഡിനു (ابن حميد) അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിവരങ്ങളും നിന്നു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയുന്ന വിധം ഇമാം മാലി കാണണ്ണിയും. വല്ലിഹാ മൻസുറിന്റെയും വാദപ്പതി വാദവും സംഭാഷണവും നേരിൽ കേരക്കാൻ കഴിയുകയില്ല. എങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇതു റിപ്പോർട്ടു മന്ത്രം (ഇടക്ക റിപ്പോർട്ട് നഷ്ടപ്പെട്ടത്) ആയിരത്തിരുന്നു. ഇതു ഇനത്തിൽ പെടുന്ന റിപ്പോർട്ടുകൾ സ്വീകാര്യ യോഗ്യമല്ലെന്നാണ് ഫദീസു പണ്ഡിതന്മാരുടെ തീരുമാനം. അതിനും പുറത്തെ, ഇബ്നു നു ഫഹീഡു ഏന്ന പ്രസർത്തുതറിപ്പോർട്ടർ (പെല്ലഹീനൻ) ആണെന്നും അധികാരിക പണ്ഡിതന്മാരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടുണ്ട്.

وَقَالَ يَعْقُوبُ بْنُ شِبَّابَةَ : مُحَمَّدُ بْنُ حَمِيدٍ كَشِيرُ الْمَانَكِيرِ ، وَقَالَ
الْبَخَارِيُّ فِي حَدِيثِهِ نَظَرٌ ، وَقَالَ النَّسَائِيُّ : لِمَنْ شَفَةٌ ، وَقَالَ الْجُوزَجَانِيُّ :
رَدِيقُ الْمَذْهَبِ غَيْرُ لُقْةٍ ، وَقَالَ صَالِحُ بْنُ مُحَمَّدٍ الْأَسْدِيُّ : كُلُّ
شَيْءٍ كَانَ يَحْدُثُنَا أَبُونَا حَمِيدٌ كَمَا نَتَهَمْهُ فِيهِ وَمَا رَأَيْتَ أَحَدًا

جرأ على الله منه كان يأخذ أحاديث الناس فيقلب بعضه على بعض وقال أبو نعيم بن عدي : سمعت أبا حاتم الرَّازِيَ في منزله وعنده ابن خراش وجماعة من مشائخ أهل الرأي وحافظهم ذكروا ابن حميد فاجمعوا على أنه ضعيف في الحديث جداً وانه يحدث بما لم يسمعه . (تهذيب التهذيب)

അറിയപ്പെടാത്ത വച്ചതാന്തരങ്ങൾ യാരാളും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്ന വ്യക്തി, അദ്ദേഹത്തിന്റെ റിപ്പോർട്ടുകളെ കുറിച്ചു കൂടുതൽ ശബ്ദിക്കേണ്ടതുണ്ട്. വിശ്വസ്മ നല്പാത്ത അനാഭിരാൻ; അല്ലാഹുവിന്റെ പേരിൽ നാശ പറയാൻ ഇതുകൂടം ചെയ്യും. കാണിക്കേന്ന മരിറാതാളെയും അറിയപ്പെടുന്നില്ല. ജനങ്ങൾ പറയുന്നത് മാറിറിക്കു പറയുകയും ഇഷ്ടം പോലെ റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുകയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് തങ്ങൾ അദ്ദേഹം പറയുന്നതിൽ സംശയിച്ചിരുന്നു; അദ്ദേഹം ഹാഡിസു റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്ന കാര്യത്തിൽ അനേകം മരിറാതാളുണ്ടു് പണ്ഡിതന്മാർ സഹകരിക്കണം യേ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരുന്നു. കേരകാത്ത കാര്യങ്ങൾക്കുടി കേട്ടു എന്ന നിലക്കു് അദ്ദേഹം റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തിരുന്നു...” ഇംബു നൃഹമീഡു എന്ന വ്യക്തിയെകുറിച്ചു ഇക്കാം ബുദ്ധാ രിയെപ്പോലുള്ള ഹാഡിസു പണ്ഡിതന്മാർ രേഖപ്പെട്ടു തനിയ അഭിപ്രായങ്ങളാണിതെല്ലാം. മാറ്റു റിപ്പോർട്ടർ മാറിൽ പിലരും അസ്പീക്കർമ്മാർ തന്നെ. (التوصل الى حقيقة التوسل (۲۲۳

ആപ്പോൾ, സന്തേൻറീ വശത്തില്ലെന്നും ഇബ്രൂഹിം ഹമീഡിൻറീ ഇരു റിപ്പോർട്ടും സ്പീകാരു യോഗ്യമല്ലെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു. ഐക്കിൻ ഇരു റിപ്പോർട്ടും ഒരു നിലക്കും തവസ്യുല്ലിനു തെളിവാക്കുന്നീല്ല.

ആദ്യതയ്യും കുറെ തെളിവുകൾ

അല്ലാഹുവിനും അവൻറെ അടിമകരങ്ങളിൽ
അന്പിയാക്കളേയും തലിയാക്കളേയും മറ്റും ശുപാർശ
കാരും മദ്ദുവർത്തികളുമാക്കി നിർത്തി, അവൻ മാഡാ
സഹായവും രക്ഷയും തെക്കുന്ന നിലവിലുള്ള തവ
സ്ഥാപനം സ്ഥാപണയും ന്യായികരിക്കാൻ ഇടത്തേട്ടവാദികൾ
സാധാരണ എടുത്തുദ്ദേശ്യരിക്കുന്ന പ്രധാന ‘തെളിവു’
കളും ‘ഹദീസു’കളുമാണു് നാം ഇതുവരെ വിലയിരു
ത്തിയതോ. അവയിലോന്നുപോലും സ്വീകാര്യയോ
ഗ്രന്ഥം വിശ്വസനീയമോ അല്ലെന്ന ഹദീസു പണ്ഡിത
മാരുടെ വാക്കുകളിലുടെ നാം കണ്ണുകഴിഞ്ഞു ഇനി,
ഈ വിഷയത്തിൽ നമ്മുക്കു് വിശകലനം ചെയ്യാനുള്ളതു്
മറ്റു ചില ‘തെളിവുകളു്’ക്കുറിച്ചാണു്. ആ തെളിവു
കരാഹിസുകളിലും; അവയു് കു് സന്ദേകളിലും; റീംപ്രൈ
ട്ടർമാതകമിലും. പിന്നീ, ആകെയുള്ളതു് ‘ശൈബ’ സെ
നിഭഹിലംനു’പോലുള്ള ചിലർ മാത്രമാണു്. എന്നീ
രുന്നാലും ഇടത്തേട്ടവാദികൾ, പലപ്പോഴും തവസ്ഥുലിനു
തെളിവുകളായുദ്ദേശ്യരിക്കുന്ന എന്ന നിലകു് അവയെക്കു
റില്ലും നമ്മുക്കു് പരാമർശിക്കേണ്ടി വന്നിരിക്കുന്നു.

١ اذا اتيتكم الامور فعليسكم بامل القبور - او - فاستغثوا

(1) 'କାର୍ଯ୍ୟରେ ସକ୍ରିୟାତ୍ମକତାଯି
ଅତୀର୍ଯ୍ୟବ୍ୟାଳ ନିଷ୍ଠାରେ ବ୍ୟବରାତ୍ମିକରେ ଆଯେ । ତଥିକ ।
ଆମିବୁ ବ୍ୟବଗଂଠିକରେତରଙ୍ଗେ ସହାୟ । ତଥିକ' ।

ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്ക് ഒരു നിലക്കും പരിഹരിക്കാൻ കഴിയാത്തവിധി പ്രശ്നങ്ങളും വിഷമസന്ധിയിലെത്തുന്നോരും അവലും ബിക്കാനുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗമുന്ന നിലക്കാണും ഈ നിർദ്ദേശം. ചികിത്സക്ക് വഴിയോത്ത മഹാവ്യാധികൾ, ശത്രുക്കളുടെ തട്ടുകാഞ്ചി കഴിയാത്ത ആക്രമങ്ങളും, കംിന ഭാരിത്യം, സന്താനങ്ങളും ലഭിക്കാത്ത അവസ്ഥ, മറ്റു മാനസിക വിഷമങ്ങൾ.... തുടങ്ങി നിങ്ങൾക്ക് സ്വന്തം നിലക്കോ, ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന മരിച്ചുള്ളവരുടെ സഹായത്താലോ പരിഹരിക്കാൻ കഴിയാത്ത പ്രധിനിശ്ച നേരിട്ടുന്നോരും, പണ്ണനോ മരിച്ചു പിരിഞ്ഞു വബുകളിൽ വിലയം പാപിച്ചവരെ വിളിച്ചു സഹായമഡ്രർത്തംമിച്ചാൽ നിങ്ങളുടെ പ്രശ്നങ്ങളും പരിഹരിക്കപ്പെടുമെന്നർത്ഥം! ഈ ഉപദേശം മഹമദ് നബീ (സ)യുടെ പേരിൽ വെച്ചു കെട്ടാനും ദയവും കാണിച്ചിരിക്കയാണു്.

മരിച്ചവർ മുസ്ലിംകളായിരിക്കണമെന്ന വ്യവസ്ഥ പോലും ഈ 'ഉപദേശത്തിലില്ല'. ഒരു പക്കുംഡീ, കേൾക്കണമെന്നതിലില്ല. സെമിനേറ്ററികളിലും, 'മുസ്ലിംകൾ' വഴി പാടുകളിൽപ്പുറിക്കുന്നതിലും നേർച്ചകൾ നേരുന്നതിലും തുലാം. നടത്തുന്നതിലുംപെല്ലാം ഈ 'ഉപദേശ'മായി രിക്കുകയില്ലെന്ന സ്പാധിനം ചെലുത്തിയിരിക്കുക.

അല്ലാഹുവിശ്വർ മന്ത്രിൽ സുജുദ് ചെയ്തിരുന്ന സന്ദർഭത്തിൽ, നബീ (സ)യുടെ പിരട്ടിയിൽ ശത്രുക്കൾ ഒട്ടകത്തിശ്വർ കടക്കാല വലിച്ചിട്ടും. സ്വന്തം ശക്തി ഉപയോഗിച്ചു അതിൽ നിന്നൊഴിവാക്കാനോ, തല ഉയർത്തി നേരംവല്ലും ശ്രാംകരാനും ചെയ്യാനോ തിരുമെന്നിക്കു കഴിഞ്ഞതില്ല. ഈ വിഷമം പിടിച്ച സന്ദർഭത്തിൽ തശ്ശേരി പ്രപിതാമഹനും അല്ലാഹുവിശ്വർ തോ

ഉന്നുംരു ഇപ്പോൾ. നബി (അ)നെ വിളിച്ചു തിരുക്കുന്നു സഹായം എടക്കിയില്ല. പേരുകളിയുടെ ഇംഗ്ലീഷിലും സക്കാവ് സൗംഗിനിയും സഹായം നൽകാനോ ഇപ്പോൾ. നബി (അ)നും കഴിഞ്ഞില്ല. എന്തുകെങ്ങണും, അദ്ദേഹം മരിച്ചപ്പോയിരുന്നു. പിന്നെ ഓടിയെത്തി, കടൽ മംല പലിച്ചുനീക്കി നബി (സ)യെ രക്ഷിച്ചതു ജീവിച്ചിരുന്ന മകൾ ഫാഥ്രിമിക് [റ]യായിരുന്നു. എന്നിട്ടും ആ നബിയാണെന്തെ വിഷമപ്പെട്ടെങ്കാണും പരിഹരിക്കാൻ വബന്ധാളിക്കുള്ള വിളിച്ചു പൊർത്തുമിക്കാൻ ഉപദേശിച്ചു! ബഹരിലും ഉഹരിലും മറുപും തിരുമെന്തി അജ്ഞാഹു വോട്ട് പൊതമിച്ചു. മരിച്ചവരെ വിളിച്ചില്ല വിളിച്ചു നും പറയുന്നുമില്ല.

നബി (സ)യുടെ കാര്യം നിർക്കുന്നു; തിരുമെന്തിയുടെ ഇംഗ്ലീഷിലും ഉപദേശം. നേരിൽക്കെട്ട് സപഹാബത്തിലുംരക്കിലും. അതനുസരിച്ചു എപ്പോഴുകിലും. വബന്ധാളിക്കുള്ള വിളിച്ചു സഹായം. തേടിയായിരുന്നോ? എത്തെല്ലാം. വിഷമാവസ്ഥകൾ അവർക്കു നേരിട്ടേണ്ടി വന്നിട്ടുണ്ട്. നെയ്വിൽ ദാരകുളിക്കല്ലൂമായി, മകയുടെ തിളച്ചുകറിയുന്ന മണിൽത്തിട്ടിൽ മലർത്തി കുടുതല്ലെല്ലു ബീലാൻ [റ] അഹദു, അഹദു (അജ്ഞാഹു എക്കൻ) എന്നുരുവിട്ടുകുണ്ടിരുന്നു. അതെ, അവസരം, മകയിൽ ധാരാളം പുണ്യങ്ങൾ മാറുടെ വബന്ധുകളുണ്ടെയിരുന്നു. അവരിലുംരയും. ബീലാൻ [റ] വിളിച്ചില്ല. അവരാറും വന്നു സഹായിച്ചുമില്ല. പക്കശേ, അപ്പേണ്ണും. ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന അബ്ദുബക്രൻ [റ] വാണു് ബീലാൻ [റ] വിനെ രക്ഷിക്കുന്നതുമന്ത്രിയും. ഇതുപോലെ എത്തെങ്കാണും സംഭവണ്ണം? പക്കശേ, മരിച്ചവരിൽ ആരായും. ആരും. സഹായത്തിനു വിളിക്കുകയോ, സഹായിക്കപ്പെടുകയോ ചെയ്യില്ല.

നബീ (സ)യുടെ പേരിൽ കെട്ടിപ്പുമല്ലാക്കിയ പ്രസ്തുത 'ഹബീസീ'നെക്കരിച്ചു പണ്ണിത്തന്മാർ ഒരു വപ്പുട്ടുത്തിയ അബീപ്രായങ്ങൾകുടി കാണുക.

فهذا الحديث مفترى على النّبي صلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ باجماع
العارفين بحديثه ولم يروه أحد من العلماء بذلك ولا يوجد في
شىء من كتب الحديث المعتمدة

(القاعدة الجليلة في التوسل والوسيلة - ١٥٢)

'നബീ (സ) യുടെ മേരു കെട്ടിപ്പുമല്ലാക്കപ്പെട്ടതും ഒരു ഹബീസു ട്രന്റിലും കാണാൻ കഴിയാത്തതും, ഒരു പണ്ണിയിൽനും ഉഖരിക്കാത്തതുമായ 'ഹബീസു' എന്നിൽ''. (അൻവാലിഡത്തുൽ ജലീയ: 152)

۲. من اراد عينا ان يقول يا عباد الله اعينوني - او - اغشونى

2. "ആർക്കേങ്കിലും വല്ല സഹായവും ആവശ്യ മായി വരികയാണെങ്കിൽ 'അല്ലാഹുവിൻറെ അടിമകളെ എന്ന സഹായിക്കു- ' എന്ന പറയട്ട് "

നബീ (സ) യുടെ മേരു 'ആരോപിക്കപ്പെട്ട മരിയു ഹബീസംബന്ധിത'. സന്ദേശം, റംപിയേം ഇല്ലാത്ത ഹബീസു! അല്ലാഹുവിൻറെ അടിമകളിൽ ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെ യാണെന്നും, മരിപ്പുവരെയിണ്ണു സഹായത്തിനു വിളിക്കേ ണ്ണതെന്നും. ഇതിൽ വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരെയാണെങ്കിൽ, അതിലുാർക്കും അബീപ്രായ വ്യത്യാസമുണ്ടാകുകയില്ല. ആ നിലകളും സഹായാദ്യാർത്ഥം

നകം സാധാരണ നടന്ന വരീകയും ചെയ്യുന്നു. പക്ഷെ, ചരിത്രവരോട് സഹായാദ്ദേർത്തുമന നടത്താമെന്നതിനു തെളിവായിട്ടാണ് ശൈലു് മഹലാൻ ഇം ഹദീസുദുയരി ചുരിക്കുന്നതു്. ഇടത്തേട്ടവും, നേരിട്ടുള്ള വിളിയും (الاستغاثة) ശുപാർശയും എല്ലാം തട്ടിക്കഴച്ചു ആശയക്കഴച്ചും സ്വീകരിക്കുക ശൈലു് മഹലാൻറെയും കുടുക്കും രൂടെയും പതിവാണു്. മഹലാൻതന്നെ ഇകാര്യം സമർത്തിക്കുന്നു

فالتوسل والشفع والاستغاثة كلها بمعنى واحد (الدرر السنية - ١٣)

‘ഇടത്തേട്ടവും ശുപാർശ തേടലും നേരിട്ടുവിളിച്ചു സഹായം തേടലും എല്ലാം ഒരേ അത്മം കുറിക്കുന്ന പദ്ധതം തന്നെയാണു്’. ഹിന്ദുക്ക്രാന്തികൾ, ക്രിസ്ത്യാനികൾക്കു് ത്രിയൈക്കത്രം മഹാലാണു് ത്രിയൈകാത്മവും!

٣ توسلوا بجاهى فان جاهى عند الله عظيم - او - اذا
سألتم الله فاستلوا بجاهى فان جاهى عند الله عظيم ٠

3. “നിങ്ങൾ എൻ്റെ സ്മാന പദ്ധവി (ജാഹാ) കൊണ്ടു സഹായം തേടുക. അമവാ, നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു സഹായം ആവശ്യപ്പെടുകയാണെങ്കിൽ എൻ്റെ ജാഹാക്കാണു് ചോദിക്കുക. എന്തുകൊണ്ടുനാൽ, അല്ലാഹുവിക്കിൽ എൻ്റെ ജാഹാ വളരെ മഹത്തായതാണു്”.

നബീ [സ] നിർദ്ദേശിച്ചു എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണു് ഇം ഹദീസും തൽപ്പുരകക്ഷികൾ എടുത്തുഖരിക്കുന്നതു്. അല്ലാഹുവിനോട് നേരിട്ടപേക്ഷിക്കുന്നതുകേം

അടുക്കാണ്ടു വേണു. ചോദിക്കാൻ എന്നാണ് ഇതിനത്മം.

അല്ലാഹുവിശ്വിസ്തി അടുക്കൽ നബി [സ] നാളും ന പദ്ധതികളെ ഇവിടെ ആരു. നിഷയിക്കുകയോ കുറ ചുപ്പ് കാണുകയോ ചെയ്യുന്നില്ല. വുർആൻ കൊണ്ടും ഹദീസുകൊണ്ടും സ്ഥിരപ്പെട്ട ആ സത്യം. നിഷയിക്കു നാതു സത്യവിശ്വാസത്തിനു നിരക്കുന്നതുമല്ല ലോകത്തിനു മുഴുവൻ കാര്യാന്വയനു. സൃഷ്ടികളിൽ ഒരു പൊട്ടരു. പ്രവാചകന്മാരുടെ നേതാവും പരലോകത്താം

‘ശഹാജാജുൽ ഉസുമാ’ (الشـ.ـهـ.ـاجـ.ـاجـ.ـعـ.ـلـ.ـعـ.ـسـ.ـعـ.ـمـ.ـ) എന്ന ഏററവും വലിയ ശുപാർശയുടെ ഉടമയും എല്ലാ മാണം മുഹമ്മദു നബി (സ). ഇതിലെബാനും ആർക്കും അഭിപ്രായവ്യത്യാസവും. സംശയവുമില്ല. പാക്ഷ, ആ ‘പദ്ധതി’ മാഡ്യമാക്കിയിട്ടുവെണ. അല്ലാഹുവിശ്വാസ പാർത്തമിക്കാൻ എന്നു നിർദ്ദേശിക്കുന്ന ഈ ഹദീസു നബി (സ)യുടെ മേലുള്ള കളി ആരോപമാണ്. നബി (സ)അണ്ണനെ പഠിപ്പിയ്ക്കില്ല. സപ്രഹാബത്തോ പുർണ്ണ മണം ലഭിക്കിയില്ലെന്നു അണ്ണനെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കു മില്ല.

ഈ ഹദീസിനെക്കറിയും, പണ്ഡിതന്മാർ ദേവ പ്ലെട്ടുത്തിയ അഭിപ്രായങ്ങൾ കാണുക.

و هذـاـ الـحـدـيـثـ كـذـبـ لـيـسـ فـيـ شـيـقـ مـنـ كـتـبـ الـمـسـلـمـينـ التـىـ يـعـتـمـدـ عـلـيـهـ أـهـلـ الـحـدـيـثـ وـلـاـ ذـكـرـهـ أـحـدـ مـنـ أـهـلـ الـعـلـمـ بـالـحـدـيـثـ مـعـ أـنـ جـامـعـهـ عـنـ دـالـلـهـ أـعـظـمـ مـنـ جـاهـ جـمـيـعـ الـإـبـيـاءـ وـالـمـرـسـلـينـ (القـاعـدـةـ الـجـلـيـةـ ۱۲۹)

കളിക്കാണു് ഈ ഹദീസു്. സ്വീകാര്യയോഗ്യമായ ഒരു ഗ്രാമത്തിലും ഇതു ഒരു പ്രൈവറ്റിട്ടിലിലും. ഒരു ഹദീസു് പാറ്റിയിരിക്കും ഇതുഡിച്ചിട്ടുമില്ല. എന്നാൽ, നബി (സ.) ആട്ട പദ്ധതി മാറ്റിപ്പാ പ്രവാചകരേക്കാളും, മുതലാൽ ഒരു വല്പുത്തും ദേശപ്രവൃത്തിശാഖാനും എല്ലാ വരും. സമ്മതിക്കേണ്ടും ചെയ്യുന്നുണ്ട്. (അഞ്ചാവാളുള്ള അലിയും: 129).

ഇടങ്ങുത്തിനു തെളിവായി, ഈ നിലക്കളും പിലു 'ഹദീസു'കളും സംഖ്യാളും ശൈഖ് ഫോലാം അന്നയായികളും എടുത്തുഡിച്ചിരിക്കും. ഇരും ശാഹി (റ.), ഇരും അബു ഹനീഫയെക്കാണ്ടും; ഇരും അഹമ്മദു സൈനു ഹന്പൽ (റ.), ഇരും ശാഹിഇയെക്കാണ്ടും; ഇടത്തേട്ടും നടത്തിയ കമക്കാ ഇക്കുട്ടത്തിൽ പെട്ടാണു്. പക്കംഡി, ഇവക്കൊന്നിനും തന്നെ സന്ദേശം, റാവിയേം ഓമില്ല. ആദാപണങ്ങൾ മറ്റതം..

വബ്ദരു മന്ത്രവും മെൽപ്പുര തുളക്കവും

തവസ്സുവുമായി യാതൊരു ബന്ധംവുമില്ലംതന്നു സംഖ്യാളും. തവസ്സുലിനു് തെളിവായി തല്പര കക്ഷിക്കാ എടുത്തുഡിക്കാണുണ്ട്. അതിനൊരുഭാഗം മംണി കുഞ്ചാമ നിവാരണത്തിനു പരിഹാരമായി തിരുമനനിയുടെ വബ്ദിനു തുരക്കിട്ടാക്കാൻ ഫാ: ആയീശ [റ.] നിർദ്ദേശിച്ചതേയി പറയുന്ന സംഖ്യം, ആ സംഖ്യം ഇങ്ങനെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെടുന്നു.

حدثنا أبو النعمان، ثنا سعيد بن زيد، ثنا عمر بن مالك
النكري، حدثنا أبو الجوزاء أوس بن عبد الله قال: قحط اهل

المدينة قحطا شديدا فشكوا الى عائشة فقالت انظروا قبر النبى
صلى الله عليه وسلم فاجعلوا منه كوى الى السماء حتى لا يكون
بيته وبين السماء سقف قال: ففعلوا فامطرنا حتى نبت العشب
وسمنت الا بل حتى تفتقن من الشحم فسمى عام الفتق
(رواه اومحمد عبد الله بن عبد الرحمن الدارمى في سننه في
باب ما اكرم النبى صلى الله عليه وسلم بعد موته ١ - ٤٣)

‘മദീനാ വാസിക്കരക്കു’ മശയില്ലും മകുലും ശക്കുതി
യായ കുപ്പം നേരിട്ടു. അവർ ആയിരാം: (1) ഫോട്ടു
ആവലാതിപ്പുട്ടു. ആയിരാം: (2) പാഠത്തു: നിംബം
നബി (സ)യുടെ വബ്പരിട്ട. നോക്കു ആതിൽ നിന്നു
ആകാശത്തക്ക് ഭ്രാന്തങ്ങളുണ്ടാക്കു. ഒരു മേൽപ്പുറയും
അവയും കുടയിൽ മറയാവഞ്ഞു. അപ്പേറി [റിപ്പോർട്ടർ] പഠി
പഠിത്തു: അംഗങ്ങന ആയിരാം: (3) പഠിത്തുപോലെ
അവർ ചെയ്തു അപ്പോരാം തെളഭംക്കു നല്കു മഴ ലഭിച്ചു.
പുല്ലു മുളച്ചു. ഒടക്കഭം തടിച്ചു കൊഴുത്തു. അതു
കൊണ്ടു ആ വർഷത്തിന്നതെന്ന ‘സമ്പ്രദായം വർഷം’
എന്നു പേരു വരികയും ചെയ്തു.

കാര്യഭം സാധിക്കുവണ്ണം അപ്പാഹൃവിൽ ശുപം
ശക്കാശായി ഇടയാളം നിർത്തുന്ന തവള്ളുല്ലു. ഈ സംഭ
വദുകായി പെന്നും മുരിക്കുന്നു കുറ നോട്ടതിൽ
തന്നെ ആർക്കു. കാണാവുന്നതാകുന്ന. എന്നിട്ടും, ഈ
തേട്ടത്തിന്നു തെളിവായി ഈ സംഭവവും എടുത്തുവരു
ക്കപ്പെട്ടുകയാണു!

താഴെ പറയുന്ന കാരണങ്ങളാൽ, ഈ സംഭവം ആല്യ നം. കുത്രിമവും കെട്ടിച്ചുമച്ചതുമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കണം.

1. നബി (സ)യുടെ വബവിൽ പ്രാരംഭിക്കുണ്ടാക്കി, അതോടു മറവുകില്ലാത്തവിധി. നേരു ആകാശവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കാനാണല്ലോ വരംചുക്കും പരിഹാരമായി ആയിരാ [റ] നിർഭ്രശിച്ചുതും. അതിൽ കവിഞ്ഞുള്ള നി ബന്ധനയോന്നും തുടർല്ലില്ല. അമാർത്തമത്തിൽ വരം ചുക്കും പരിഹാരമായി മഴക്കുംവണിയുള്ള നമസ്കം രവും [പാർത്തമനയുമാണു് നബി [സ] നിർഭ്രശിച്ചതും. നബി [സ]യും സഹാബത്തും [പവർത്തിച്ചു കാണി തും. ദിനിൽ സുന്നത്തായി അറിയപ്പെടുന്നതും അതു രഹണയാണു്. എങ്കിൽ, ഈ സുന്നത്തിനെതിരിൽ, വബർ തുരക്കുന്ന മരിറാരു പരിപാടി ആയിരാ [റ] നിർഭ്രശിക്കുമോ?

2. ഇനി, അമവാ, മഴക്കിട്ടാനുള്ള മംഗലഗണങ്ങളിൽ ഇങ്ങനെയാരു ‘ഹിക്കുമത്തു’ കുടിയുണ്ടായിരുന്നു കിൽ, മദ്ദബവുകളുടെ ഇമാമുകളുടുക്കാം. നാളിത്തുവരെ യുള്ള ഒരു പണ്ഡിതനും അതു നിർഭ്രശിക്കുകയോ മതകർമ്മമായി അംഗീകരിക്കുകയോ എന്തുകൊണ്ടു ചെയ്യാതില്ല?

3. ആയിരാ [റ] നാമസിച്ചുവരുന്ന വീട്ടിൽതന്നെ അണു് നബി [സ] യുടെ വബവും സമിതിചെയ്യുന്നതു്. വബർ സമിതിചെയ്യുന്ന മുറിയുടെ മുകൾ ശാഗം മഴുവൻ തിരുമേനിയുടെ ജീവിതകാലത്തു് തന്നെ മേൽപ്പുരകൊണ്ടു മുടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. [സ] സാധാ ഹന്തങ്ങളിൽ നബി [സ] നമസ്കരിക്കണമോ, ആ മറി യുടെ തരഞ്ഞിൽ വെയിൽ നാളഞ്ഞം പതിച്ചിരുന്നവെന്നു.

(الوليد بن عبد الملک) വലീഡുബോനു അബു ഓസ്മീൻ മഹിക്കിൻറെ കാലത്താണ് അതിനു മറ്റൊരു സംഖ്യിച്ച തന്നെ അമാക്കമം ഇമാംബുവരി ഉദ്ദരിച്ച ഹദ്ദീസിലും ചരിത്രഗന്മങ്ങളിലും കാണാം. അപ്പോൾ തിരുമെന്തിയുടെ വബന്ധിടവും ആകാശവുകായി അതെരുമുറ യുമില്ലാത്തവിയും. വിശാലമായ തുറസ്സു നിലവിലിരിക്കു, വീണ്ടും പ്രാംഭങ്ങളുണ്ടാക്കാൻ ആയിശേ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതും കാരണത്തിലാണ്ടിക്കാം? ഇന്നി അമ്ഭവാ, മേൽസ്സുരയുള്ള ഭാഗത്തായിരുന്ന വബൻ സുമിത്രിചെയ്യുന്നതെന്നും അതുകൊണ്ടാണ് പ്രൂതിയും പ്രാരത്തിന്റെ ആവശ്യം നേരിട്ടെന്നും വെക്കുകയാണെങ്കിൽ, എത്രു മേൽസ്സുരയുകരെള്ളും കട്ടിയും ഭാവവുമുള്ള മണ്ണടികൊണ്ടു മുട്ടിക്കിടക്കുകയാണെല്ലാ വബൻ. ആകാശവും തിരുമെന്തിയുടെ ശരീരവും നേരിട്ടു പെന്മാറ്റിക്കലാണും അമുകുന്നതിൽ അതിനു തിരുമെന്തിയുടെ വബന്ധിടവും അഭ്യർത്ഥനയും വബൻ കത്തിപ്പോളിക്കേണ്ടി വരുകയില്ലോ? അത്തരമെന്തു നടപടികൾ ആയിശേ:(൧) ഉപദേശിക്കുമോ?

4. നബീ (സ) യുടെ വബന്ധിൽ ഇങ്ങനെയെന്നരു പ്രഥമുണ്ടാക്കണമെന്തുകൊണ്ടു മഴ വർഷിച്ചെങ്കിൽ തന്നെ അതെന്നു ‘മുള്ളിസത്ത്’ എന്നതിൽ കവിഞ്ഞു മത നിയമമോ എക്കാലത്തും സ്വീകരിക്കപ്പെട്ടാവുന്ന കാര്യ കയ്യോ ആകുന്നില്ല. ‘മുള്ളിസത്ത്’ ന്റെ അഭ്യാസ അതിലുണ്ട് ഈ സംഖ്യം ഭാരിക്കി ഉദ്ദരിച്ചെന്നു കാര്യമും പ്രസ്താവ്യമാണ്.

5. ഈ സംഖ്യത്തിൽ നബീ (സ) യെ എക്കാണോ, അവിട്ടുതെന്ന വബ് ‘വു-ജാഹ്രുകൾ കൊണ്ടു ഉള്ള ഇട അട്ടമോ നേരിട്ടുള്ള പ്രാത്മനയോ നേരില്ലെന്നുണ്ടാണ്.

എറിവും ചുരുങ്ങിയതു സഹാബത്തിന്റെ കംലത്തിൽ കുംഭം കുലവും ഇടതേട്ട് സ്വന്പണയമുണ്ടായിരുന്നില്ല എന്നെല്ല മനസ്സിലാകുന്നതു്? എങ്കിൽ ഇടതേട്ട് വാദികരുക്കു് എതിരായാണു് അമാർത്തമതത്തിൽ ഇതു സംഭവം തെളിവാകുന്നതു്.

6. ഉമർ (റ) വിന്റെ രഹണ കാലപത്തു് ജലക്ഷാമം നാരിടപ്പോൾ, അബ്ദാസു് (റ) വിനെ കൊണ്ടു പോത്തുന നടത്തിക്കുകയാണു് വലീഹ ചെയ്തതു്. ‘ഈ സംഭവം നാം മുന്നു് വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടു്, എന്നാൽ, മഴ ലഭിക്കരു നൂൽ ഇതു ഏഴുപ്പ് മാർപ്പാ-വബസർ തുക്കങ്ങൾ പരിപാഴി-എന്തുകൊണ്ടു ആയിരു് (റ) ഒളിപ്പുവെച്ചു്’. ഇങ്ങനെ ചിന്തിക്കരുവാം, ഒരു കാര്യം സംശയത്തിനാട്ടിമില്ലെന്നതു വിധം ബോധ്യപ്പെടുന്നു. ഇതു ആയിരു് (റ) യും മേൽ ആരും കെട്ടിപ്പുണ്ടാക്കിയ സ്വന്തം നായംണു്।

ആശയപരമായി അണ്ണേയററം വികലവും യുക്തി ബോധ്യത്തിനു നിരക്കംണ്ടതുമായ ഇതു ഹാസ്യസ്വം സന്ദിശ്വന്നില്ലും കുടുതൽ കുടുതിമമാണെന്നു കാണാം.

നംബു് പേരാണു് ഇതിന്റെ പരമ്പരയിൽ. ഇതു നംബു പേരും ഹാസ്യസ്വം പണ്ഡിതന്മാർക്കും ചെറിയിൽ പരാമർശവിധ്യയാണു്. സംഭവം ഉദ്ദരിക്കുന്നതു് ‘അബുജുഡി (أبو الجوزاء)’ എന്ന വ്യക്തിയാണു്. ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കാര്യത്തിൽ ചിന്തിക്കണംതുന്നും ഇതും ബുദ്ധബംഗി (റ) പറയുന്നതു്. (فِي نَظَرِ - تَهْذِيبِ) ഇതു അണി പൊയം അണ്ണാഖുബു് നാജുവൻ അസു് വലാനീ, അണ്ണുഹി

തിരിക്കേം 'തവും ബൈലും' (الْقَرِبُ) ഇമാം ഹാബി, മീ സാനിലും രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ആയിരം, ഇബുനുമസു ഉദ്ദേശ്യ (റ) തുടങ്ങിയ സഹാബിവരുന്മാരെ ഇത്തോം കണ്ടിട്ടില്ലെന്നും. ബുവാരി പറയുന്നു. (الْهَدْبُ) ആയിരം (റ) നായ ഇത്തോം കണ്ടിട്ടില്ലെങ്കിൽ റിഖ്സ്വാർട്ടർ മാരിൽ ചിലർ വിട്ടുപോയിട്ടുണ്ടെന്നും, അംഗങ്ങൾ അ ജീവാതരായ റിപ്പാർട്ടർമാരുടെ വസ്തുസ്ഥിരി അറിയപ്പെടാതിന്തിനാൽ, ഇത് പരമ്പര മുൻതന്ത്രപോലെ (مُنْقَطِعٌ) ആണെന്നും സ.റീകാരുയേശ്യുംല്ലെന്നും. എത്ര ഇയുന്നു.

രണ്ടാമത്തെ റിപ്പാർട്ട്കൾ അംഗുബൈനു മാലികാ (عَمَرُ بْنُ مَالِكِ النَّكْرِي) എന്ന്. 'അബൈദകായും പുതുകയും ഒരുപ്പുട സംവേദങ്ങളും ഉദ്ധരിക്കുന്ന വ്യക്തി' (يَخْطَئُ وَيَغْرِبُ) എന്നും, ഇമാം ബുവാരിയുടെ ദേശ്വരിയിൽ ഇത്തോം ബലഹീനനാണെന്നും. രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഉഷാഹാപോഹങ്ങൾ കലർത്തി ഫടീസുകൾ റിപ്പാർട്ട് ചെയ്യുന്നു, സത്യവാനന്നാണ് (الْقَرِبُ) ഇത്തോം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത്. ഇമാം ബുവാരിയും മിസുലീമും ഇത്തോം പരിചയപ്പെടുത്തുന്നത് ഫടീസു സപീകരിച്ചില്ലെന്നും. വാ ശ്രസ്തനന്നാണ് (الْمِيزَانُ). ഇമാം മുന്നാമത്തെ റിപ്പാർട്ട്കൾ, സഖ്തഭൂഖംഗസെസ ദാ (سَعِيدُ بْنُ زِيدٍ) നെക്കരിച്ചു കൂട്ടതൽ മോശകരയ അബിപ്രായമാണ് (المِيزَانُ). ഇമാം ഹാബിയുടെ 'അതുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന' (المِيزَانُ) ലും,

ഇബു് നു പാജറുൽ അസ് വലാനിഈടുടെ ‘അത്തഹാ’ ദീബ്;’
(التهدى) ലും പ്രസുതാവിച്ചിരിക്കുന്നതും, ‘അത്തഹാ’
ദീബ്’യും രേഖപ്പെടുത്തിയതും ഇങ്ങനെ വായിക്കാം:

وقال ابن المدينى : سمعت يحيى بن سعيد يضعف جدا في
ال الحديث . وقال ابو حاتم والنائى: ليس بالقوى ، وقال الحوزجاني
يضعفون حدیثه وليس بحججه . وقال ابن حبان كان صدوقا حافظا
من كان يخطئ في الاخبار و بهم حتى لا يحتاج به اذا افرد ،
وقال الدارقطنى ضعيف (التهدى)

‘വളരെ ബലാറീനാനന യഹുബു് നുസ്തുദ്ദു്’;
[പ്രബലനാല്ലെങ്കിലും അബു നൂരാ താമുകും നസാളുയും; തെളി
വിനു കൊള്ളാത്ത വ്യക്തിയാണോ] ജുസജാനി;
സ്വരം നിലകലു് സപീകാര്യങ്ങളുന്നുണ്ടോ. ഹദീശു
ഡരിക്കുന്നതിൽ പിഴവു സംഭവിക്കുന്ന വ്യക്തിയാ
ണോ ഇബു് നു ഹിസ്പാൻ; ബലഹാനാണോ ദാരു
വുത്തുനീ....’ (‘അത്തഹാ’ ദീബ്’)

ഈ അവഗ്രഹിക്കുന്ന നാലാമത്തെ റിപ്പോർട്ടർ,
അബു നൂരു ഉമാൻ (ابو النعمان) എന്ന വ്യക്തിയാണു്
വാദിദുർധക്കു കാലാജ്ഞ മാറ്റും സംഭവിച്ച ആളാണു് ഇദ്ദേ
ഹമേനു ഇബു് നു പാജറുൽ അസ് വലാനി ഇദ്ദേഹത്തെ പ
രിചയപ്പെടുത്തുന്നു (في التهدى والنقرىب) ഇമാം ബു
വാരിയുടെ അടിപ്പായവും ഇതുതന്നെന്നാണു് എന്നു്

അസ്‌വല്ലനി ഉദ്ദരിക്കുന്നു. അബുഅവുദ് ഇഞ്ചേഹ തകിനിനിനാഹിസുകൾ സ്വീകരിച്ചിരുന്നാലു. (الميزان) ഹിജ്‌റാബു് 220വരെ ഇഞ്ചേഹത്തിനു തകരംറുക തൊന്തം. സംവീച്ചിരുന്നില്ലെന്നു. അവസരമനുബന്ധം കാലത്ത് സുമിത്രി മാറിയെന്നു. അബു ഹംത്തി. പ്രസ്‌താവി കുന്നു. ഏന്നാൽ, ഹിജ്‌റാബു് 225വരെ ജീവിച്ച ദംരിമീ, ഇഞ്ചേഹത്തിൽനിനു മേരിസംഭവം റിപ്പോർട്ടു ചെയ്തതു മാറ്റം. സംവീച്ചതിനുശേഷമായാരിക്കാനംണ് സാധ്യത. വാർദ്ദധക്കാലത്ത് അഞ്ചേഹത്തിനു സംവീച്ച മാറ്റിത്തുകൂറിച്ചു. 'അത്തഹു് ദിബിൽ വന പരാമർശം കാണുക:

قال ابن حبان : اخْتَلَطَ فِي أَخْرِ عُمُرِهِ وَتَغَيَّرَ حَتَّى كَانَ لَا يُدْرِى مَا يَحْدُثُ بِهِ : فَوْقَ فِي حَدِيثِ الْمَنَاكِيرِ الْكَثِيرَةِ فَوْجَبَ التَّنَكِيبُ عَنْ حَدِيثِهِ فِيمَا رَوَاهُ الْمُتَأْخِرُونَ فَإِنْ لَمْ يَعْلَمْ مِنْ مَذَا تَرَكَ وَلَا يَعْتَجِ بِشَيْءٍ مِّنْهَا (التَّهذِيب ، الميزان)

"താൻ ഏന്തുപറയുന്നുവെന്നു സ്വയം മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്തവിധി. അഞ്ചേഹത്തിൽ മാറ്റം സംവീച്ചിരുന്നു. അഞ്ചേഹം, അഞ്ചേഹം ഉദ്ദരിക്കുന്ന ഹഡീസുകളിൽ ധാരാളം അശ്ലാത വിവരങ്ങൾ കടന്നുകൂട്ടി. ആതിനാൽ ഇള മംറം സംവീകരണത്തിനു മുമ്പാണെന്നാലുപ്പില്ലാത്ത അഞ്ചേഹ തത്തിന്റെ ഹഡീസുകൾ തെളിവിനു കൊള്ളാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു." ഏന്നാൽ, അഞ്ചേഹം റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്ന മേരിസംഭവം, ഇള മാറ്റിത്തിനു മുമ്പാണെന്നു കാണിക്കുന്ന യംതോറു തെളിവും ഉദ്ദയരിക്കപ്പെട്ടിരുത്താം.

ആകയാൻ, ഒരു റിപ്പോർട്ടറെക്കറിച്ചുതന്നെ ആക്ഷേപമുണ്ടായാൽ ആ ഹാസ്യ സ്പീകാരൂമല്ലെന്നതാണ് പൊതുത്തപേ.. എങ്കിൽ, മുഴുവൻ റിപ്പോർട്ടർമാരും ആക്ഷേപത്തിനിരയായ ഈ ഹാസ്യ രാക്കല്ലെു.. ഒരു തെളിവോ അടിസ്ഥാനമോ ആകുകയില്ലെന്നു പ്രത്യേകിപ്പു പറയണ്ടതില്ലോ?

കൂടാതെ, ഇതിലെ എല്ലാവിധ അപാകതകളും അവ ഗണിച്ചു ഇപ്പോൾ നാം അ.ഗൈറരിപ്പാൻതന്നെ ആയിര (二二二) (സ)വിന്റെ അഭിപ്രായമാണെന്നമാത്രമേ സ മുതിക്കാൻ പറികയുള്ളൂ. നബി (സ)യിലേക്ക് എ തതിട്ടിലെ ഒരു സഹാബിയുടെ അഭിപ്രായം ശരിയാ വാനും തെററാവാനും സാദ്യതയുള്ളതുകൊണ്ടു അതു മതകാര്യങ്ങളിൽ തെളിവായി എടുക്കുവാൻ പറിഞ്ഞ നാതാണ് പണ്ഡിതാഭിപ്രായം.. ഇതുകൊണ്ടുതന്നെ ഈ ദ്രാക്മ തെളിവിന്നു കൊള്ളുകയില്ലെന്നു സുപ ഷടമായി.

അംഗംബിയുടെ ഇടത്തേട്ട്

ഇടത്തേട്ടത്തിന്നു തെളിവായി, പല റിപ്പോർട്ടർമാരിൽനിന്നും പലരുപത്തില്ലെു.. നിവേദനം ചെയ്യെപ്പു കുന്ന അടിസ്ഥാന രഹിതമായ ഒരുക്കമ ഉദ്ദ്യരിക്കെപ്പു കുന്നു. പരിശുദ്ധയ വുർജ്ജനുന്നുലെ ഒരു വചനത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം, പ്രസ്തുത കമ്മിറ്റി തുനിച്ചേർത്ത വുർജ്ജനും വ്യാവധാനത്തിന്റെ രൂപത്തിലും ചിലരേക്കെ അതുഎടുത്തു ചേർക്കാറുണ്ടോ. **التوصل الىحقيقة التوسل** എന്ന ശ്രദ്ധപത്തിൽ 273 മുതൽ പേജുകൾ അവലംബി ഒരു കമ്മ ഇങ്ങനെ വിവരിക്കാം..

روی ابو الحسن علی بن ابراهیم بن عبد الله بن عبد الرحمن
 الکرخی عن علی بن محمد بن علی حدثنا احمد بن محمد بن الهیش
 الطائی حدثنا ابی عن سلمة بن کهبل عن ابی صادق
 عن علی بن ابی طلب (رضی الله عنہ) قال قدم علينا اعرابی
 بعد ما دفنا رسول الله صلی الله علیہ وسلم بثلاثة أيام فرمی نفسه
 على قبر النبی صلی الله علیہ وسلم وحث على رأسه من ترابه
 وقال : يا رسول الله ! قلت : فسمعنا قولك ووعيت من الله عزوجل
 ما وعينا عنك وكان فيما انزل الله تبارک وتعالی عليك وليتو
 آنهم إذ ظلمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفِرُوكَ اللَّهَ
 وَاسْتَغْفِرَ لِعُمُرِ الرَّسُولِ لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَابًا رَّحِيمًا
 وقد ضللت نفسي وجئتک ل تستغفرلی فتود من القبر انه غفرلك

‘അലി (റ) വിഞ്ഞിനു നിവേദനം : നബി (സ) യെ
 മഹിചെയുതു മുന്നു ദിവസത്തിന്നുശേഷം ഒരു ശാമി
 ണ അബീ (അഖാംഗാബീ) വന്നു തിരുമെന്നിയുടെ വബ
 റിസ്മേൽ മലർന്നടിച്ചു വീഴുകയും, വബറിസ്മീറ മല്ലി
 തലയിൽ വാരി ഇടുകയും, ചെയ്തുകൊണ്ടു പറഞ്ഞു : -
 അല്ലാഹുവിശ്വിസ്മീറ പ്രവാചകര, അവിടുന്നു പറയുക
 യും അവിടുത്തെ വാക്കുകൾ തെളിഞ്ഞ അനുസരിക്കുക
 യും ചെയ്തു. അങ്ങയിൽനിന്നു തെളിഞ്ഞ പറിച്ചു മന

സ്ഥിലാക്കിയതും അല്ലാഹുവിൽനിന്ന് അങ്ങു പഠിച്ചു മന സ്ഥിലാക്കി. അല്ലാഹു അങ്ങയും കവതരിപ്പിച്ചതി (വുർ ആനി) തും ഇങ്ങനെയുണ്ടോ: ‘തങ്ങളാട്ടുതന്നെ അക്കമം പ്രവർത്തിച്ചവർ, താകളെ സമീപിക്കുകയും പാപമോ ചന്തനിനായി അല്ലാഹുവോടും അപേക്ഷിക്കുകയും അവർക്കുവേണ്ടി റസ്തുല്ലും പാപമോ ചന്തനിനാവശ്യ പ്രൗഢകയും ആശാനകിൽ, പാപം പൊറുക്കുന്നവനും കൃപാലുവുമായി അല്ലാഹുവിനെ അവർ കണ്ണത്തുന്ന താകുന്നു. ഞാൻ എന്നോടും തന്നെ അക്കമം പ്രവർത്തി ത്വിരിക്കുന്നു: അവിട്ടുന്നു എനിക്കായി പൊറുക്കലി എന്ന തേടുവണ്ണവേണ്ടി ഞാനിതാ അങ്ങയെ സമീപിച്ചി റിക്കുന്നു. അപ്പോൾ ‘നിശ്ചയമായും നിന്നു പാപം പൊറുക്കപ്പട്ടിരിക്കുന്നു,’ എന്നു വബ്ദിൽ നിന്നു വിളിപ്പാടുണ്ടാക്കുകയും മെയ്തു.

അലി (റ) വിൽനിന്നും അബുൽ കസനുൽ ബുർവി ഉദ്ദീയരിച്ചതാണും ഇംഗ്ലീഷിൽനിന്ന്, താഴെ കാണിച്ചരുപത്തിൽ ഉദ്ദീയരിക്കപ്പട്ടുന്നു. റിപ്പോർട്ടുകളിലെ വൈവരിച്ചയും അള്ളും വൈവിഭാഗങ്ങളും കൂടുതൽ മനസ്സിലാക്കാൻ അതും സഹായകരമായിരിക്കും. [ഗന്ധംമാരെറ്റില്ലെന്നും റയിന്നു ഇതു സംബന്ധിച്ച മറ്റൊരു പല റിപ്പോർട്ടുകളും അവഗണിക്കുകയേ നിർത്താഹമാക്കും.

كَفَتْ جَالِسًا عَنْدَ قَبْرِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَجَاءَ اعْرَابِيٌّ
فَقَالَ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ سَمِعْتَ اللَّهَ يَقُولُ : وَلَوْ أَنَّهُمْ
إِذْ ظَلَمُوا أَنْفَسُهُمْ جَاءُوكَ فَأَمْسِكْنَهُمْ فَرِرُوا اللَّهُ

وَاسْتَغْفِرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَتَوَجَّدُوا إِنَّهُ تَوَبَّا
رَحِيمًا هُوَ فَقَدْ جَنِّتْكَ مَسْتَغْفِرَةُ النَّبِيِّ مُشْتَشِفَعَابِكَ إِلَى رَبِّي
نَمَ انشَأْ يَقُولُ :

يَا خَيْرَ مَنْ دَفَتْ بِالْقَاعِ اعْظَمَهُ ؛ فَطَابَ مِنْ طَيْهِنَّ الْقَاعُ وَالْأَكْمَ
نَفْسِي الْفَدَاءُ لِقَبْرَاتِ سَاكِنَهُ ؛ فِي الْعَفَافِ وَفِي الْجَودِ وَالْكَرْمِ
ثُمَّ انْصَرَفَ الْأَعْرَابِيُّ فَغَلَبْتُنِي عَيْنِي فَرَأَيْتُ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ فِي النَّوْمِ فَقَالَ يَا عَبْدَى الْحَقِّ بِالْأَعْرَابِيِّ فَبَشَّرَهُ أَنَّ اللَّهَ
قَدْ غَفَرَ لَهُ

“ଉତ୍ତମାବିଧିତିକିମ୍ବୁ ନିର୍ବେଳନାଃ ଅନ୍ତର୍ମହା ପାର୍ଯ୍ୟ
ମ୍ବୁ: ତାଙ୍କ ନାବି(ସ)ଯିର ବବ୍ବରୀନକ୍ତତମ୍ ହୁରିକାଳକୁଣ୍ଡା
ଯାଇକିମ୍ବୁ. ଅନ୍ତର୍ମହାର କର ‘ଆଜାମ୍ବାବେ’ ବନ୍ଦପରିଣତି: ଅନ୍ତର୍ମହାହୃଦୟିକିମ୍ବୁ ରମ୍ଭୁଲେ, ଅନ୍ତର୍ମହାହୃଦୟିକିମ୍ବୁ ରକ୍ଷଣ ଅନ୍ତର୍ମହା
ଯାକଣ୍ଠାକଣ୍ଠ. ଅନ୍ତର୍ମହାହୃ ହୁଣ୍ଡଗେନ ପରିଣତତାଯି ତାଙ୍କ
କେତ୍ରିକୁଣ୍ଡ. ତାଙ୍କରେଣ୍ଟକୁତାନ ସପରି. ଅନ୍ତର୍ମହା ପାପର
ତାତ୍ତ୍ଵିକ ତାଙ୍କରେ ସମାପିକାର୍ଯ୍ୟକୁଣ୍ଡ. ପାପମୋହନତାକୁ
ନାହିଁ ଅନ୍ତର୍ମହାହୃବୋଦ୍ଧ ଅପେକ୍ଷାକୁଣ୍ଡ ପାପର
କାର୍ଯ୍ୟକିମ୍ବୁ ରମ୍ଭୁଲେ. ପାପମୋହନତାକୁଣ୍ଡପ୍ରକାର୍ଯ୍ୟକୁଣ୍ଡ
ଅନ୍ତର୍ମହାହୃବୀନ ଅପର କଣେତରୁଣନାତାକୁଣ୍ଡ.—
ଏକିମ୍ବୁ ପାପର ପାର୍ଯ୍ୟକୁଣ୍ଡପାପର ଅପେକ୍ଷାକୁଣ୍ଡ
କୋଣାହୃକୁଣ୍ଡ, ଏକିମ୍ବୁ ରକ୍ଷଣିତାବିଲେକୁଣ୍ଡ ଶୁଦ୍ଧପାର୍ଯ୍ୟ ଚିତ୍ର

യുാൻ അന്നദിനാവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടും താനിൽ അംഗങ്ങൾ അടുക്കണമെന്ന് വന്നിരിക്കുന്നു, തുടർന്നു അദ്ദേഹം ഒരു കവിതാശകളം പാടി. “ഈ നിരന്ന, ശാന്തമായ സ്ഥലവൽക്കരി അസുഗ്ര അസുമികരി മാവ് ചെയ്യപ്പെട്ടുവരിൽ അത്യു നന്തരാർ; അവയുടെ പരിമളത്താൽ ഈ സ്ഥലവൽക്കരി കുന്നുകളും സുഗന്ധിതമായിരിക്കുന്നു; അങ്ങും അതി വസിക്കുന്നു ഈ വബറിടത്തിനുവേണ്ടി ഏറ്റവും ശരീരം തണ്ടാക്കുന്നു. അതിൽ പവിത്രതയുണ്ട്; ഒരാദ്യവും മാനുതയുമുണ്ട്” അനന്തരം, അങ്ങാംവെബി സുമലം വിട്ടു. അപ്പോൾ ഏനിക്കുറക്കം വന്നു; ഉറക്കത്തിൽ താൻ നബി (സ) യെ സപപ്പനു കണ്ടു. അവിടുന്നു പറഞ്ഞു: ‘ഉത്തംബീ, നി ആ ശ്രാമീണനെ സമീപിച്ചു, അല്ലാഹു അദ്ദേഹത്തിനു എല്ലാം പൊറുത്തുകൊടുത്തു എന സന്തോഷവാർത്ത അറിയിക്കും’ അങ്ങാംബീ സംബന്ധമായി പെന്ധിപ്പെട്ട പല റിപ്പോർട്ടുകളിൽ രണ്ടാണ്ടുമാണ് ഈവ. ഇതിൽ ആദ്യമേഖലാശില്പുള്ള മറുപ്പ് റിപ്പോർട്ടുകളിലോന്നിന്നു. ഒരു സനദോ (നിവേദനപരമ്പര) അടിസ്ഥാനമോ ഇല്ല. അതുകൊണ്ടു, അവ പരിഗണിക്കാനർഹവുമാകുന്നില്ല. ദുർബ്രൂലമെക്കില്ലും ഒരു സനദില്ലും വന്ന ആദ്യ റിപ്പോർട്ടിനെക്കുറിച്ചു മലബാറം ഇവിടെ ചർച്ച ചെയ്യാം.

‘സനദു’ഉള്ളതുമായി ഈ സംബന്ധം ഉഖ്യ രിച്ചു വന്ന എല്ലാം റിപ്പോർട്ടുകളിലും സുരിത്തു-നിസം ഇലെ ജോ സുകുമാരത്തിന്റെ അവസാനഭാഗം പരംമാർഗ്ഗിച്ചു കാണുന്നു. അതിനാൽ, പ്രസംഗത ഭാഗം മിക്കവനും വന്നു. ഉദ്ദരിച്ചു ചർച്ചയിലേക്കുന്ന നീങ്ങുന്നതായിരിക്കുന്നതുക്കിൽ മലപ്പറക്കാം.

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ
وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ جَاءُوكَ فَاسْتَغْفِرْ رُوا
اللَّهَ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوْجَدُوا اللَّهَ تَوَابًا

رَحِيمًا ۝ ۶۲-۴ -

‘അല്ലാഹുവിശ്വിന്റെ അനുവാദപ്രകാരം അനന്തരിക്കെ പ്രേട്യവാൻ വേണ്ടിയല്ലാതെ ഒരു പ്രവാചകനേയും നാം നിയോഗിപ്പിക്കില്ല. സ്വന്തം ശരീരങ്ങളാട്ടതനെ അകുമം പ്രവർത്തിച്ചവർ നിന്നെന്ന സമീപിക്കുകയും അനന്തരം അല്ലാഹുവോടു മാസ്തിനപേക്ക് ചിക്കുകയും അവർക്ക് വേണ്ടി പ്രവാചകനും മാസ്തിനപേക്ക് ചിക്കുകയും ചെയ്താൽ, പശ്ചാത്താപം സ്വീകരിക്കേണ്ടവനും ക്രാനാനിയിൽമായി അല്ലാഹുവിശ്വെന്ന അവർ കണ്ണത്രുന്നതാണു്’

അത്യർത്തില്ലും ആശയത്തിലും പരസ്യപര ബന്ധമുള്ള വ്യക്തിക്കും സുകർത്തതിന്റെ ആദ്യഭാഗം ഒഴിവാക്കുകയും, അവസാനഭാഗം മാത്രം ഉദ്ദ്യരിക്കുകയുമാണു് ഈ എല്ലാ റിപ്പോർട്ടിലും ചെയ്തു കാണുന്നതു്. കമക്കട്ടിച്ചുകൂനത്തിനു ആദ്യ ഭാഗം തകസ്യമമാണെന്നു് കണക്കിനാലാവണും. ബോധപൂർണ്ണം ആ ഭാഗം ഒഴിച്ചു നിർത്താൻ ക്രൂണൈപ്പട്ടിരിക്കുന്നതു്.

നബീ (സ)ന്റെ തീരുമാനം, തങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുടെതോളം നഷ്ടകരമാണെന്നു് മനസ്സിലാക്കിയ ചില കപട വിശ്വാസികൾ ആ തീരുമാനം അവഗണിച്ചു്, ചിയി ആവശ്യപ്പെട്ടുകൊണ്ടു് ക്രൂ 'താഗു'ത്തിനെ സമീപിച്ചു സംബന്ധമാണു് ഈ സുകർത്തതിന്റെ അവതരണം

പശ്ചാത്തലം. അല്പാഹുവിഞ്ഞർ പ്രവാചകനെ അന്ന സരിക്കാതിരിക്കുക, അവിടുത്തെ തീരുമാനം യിക്കരിക്കുക, മാത്രമല്ല; അതിനേന്തിരായി താഴുത്തിന്റെ വിധി ആവശ്യപ്പെടുകയും. അതു സ്വീകരിക്കാൻ സന്ദേശരാവുകയും. ചെയ്യുക, അങ്ങിനെ അല്പാഹുവിഞ്ഞർ മുമ്പിൽ മഹാ പാപിക്കായിത്തീരുകയും ചെയ്യുക, ഇങ്ങനെയെല്ലാം സംഖിച്ചതിന്റെ പരിഹാരവും പായഗ്രാഹിത്തവുമായിട്ടാണ് ഈ സുക്തത്തിൽ ചില മാർഗ്ഗങ്ങൾ നിർദ്ദേശിച്ചിരിക്കുന്നത്. ബോധിപൂർണ്ണം നബി (സ)നെ അവഗണിച്ചതിനും അവർ ആദ്യം തീരുമെന്നിയെ സമീപിച്ചു കൂൾമാപണം നടത്തുക. മേലിൽ അവിടുത്തെ തീരുമാനം. അനുസരിക്കുവാൻ സന്ദേശരതകാണിക്കേ; അനന്തരം നബി (സ)യെ യിക്കരിച്ചതു, അല്പാഹുവിഞ്ഞ യിക്കരിച്ചതുകൂടിയായതു കൊണ്ടു അല്പാഹുവിഞ്ഞോട് അവരും, അവർക്കുവേണ്ടി നബി (സ)യും പാപമോചനം തേടുക. ഇങ്ങനെയെല്ലാം ആയിത്തീർന്നാൽ അല്പാഹു അവർക്ക് പൊറുത്തു കൊടുക്കാൻ സാധ്യതയുണ്ടെന്നാണ് ഈ വചനത്തിൽ അല്പാഹു വിവരിക്കുന്നത്. നബി [സ] ജീവിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ, അവിടുത്തെ യിക്കരിച്ചതിന്റെ പരിഹാരമായാണ് നബി [സ]യെ സമീപിക്കണമെന്ന നിബന്ധന നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടത്. തിരുമെന്നിയുടെ മഹസ്മാധാനത്തിനും മേലിൽ അന്തരമൊരു യിക്കാരം. ആരിൽ നിന്നുമുണ്ടാകാതിരിക്കാനും. ഈ നിബന്ധന കാരണമായിത്തീരുന്നു. ഏ നാൽ, നബി [സ]യുടെ പിയോഗശേഷം, അവിടുത്തെ കർപ്പന നേരിട്ടു നിശ്ചയിക്കുകയെന്നതു സംഖിക്കുന്ന കാര്യമല്ല. അതിനാൽ, നബി (സ)യെ നേരിൽ സമീപിച്ചു മാപ്പു പറയുകയെന്ന പ്രശ്നവും ഉത്തേഖിക്കുന്നില്ല. പ്രധാനപ്പെട്ട വുർജ്ജനും വ്യാവ്യാന ശന്മണിയും.

പുരുഷകാല പണ്ണഡിത്താർത്ഥ വിശദൈക്രണങ്ങളും മെല്ലാം ഈ നിലക്കാണു് പ്രസ്തുത ആയത്തു് വ്യാഖ്യാ നിച്ചുമെന്നുകാണാം.

ഈനി, എല്ലാതരം പാപമോചനത്തിൻ്റെയും മാർഗ്ഗം ആദ്യം നബി (സ) നെ സമീപിക്കുക; എന്നിട്ടു തെററുകര നബിയോടു് പറയുക. നബി (സ) യുടെ വിയോഗത്തിനു് ശേഷം അവിട്ടുതെ വബറികര ചെന്നു് വീഴുകയും മണ്ണുവാരി തലയിലിട്ടുകയുമൊക്കെ ചെയ്യുക, അനന്തരം, അല്ലാഹുവോടു് പ്രംർത്ഥമിക്കുക.....ഈതൊക്കെയാണെങ്കിൽ, ആ മാർഗ്ഗം എക്കും ദേശം കുംസ് ത്യാനികളുടെ ‘കുസനാര’ അകിൻ്റെയും പോലെയായി മാറുന്നു. പാതിരിയോടു് പോസ്റ്റിനോടുമെന്നപോലെ, നബി (സ) യോടു് കറിമേററ പറഞ്ഞു മോക്കപ്പയ്ക്കാണപേക്കപ്പീക്കുക. ഒരു വ്യത്യാസം കൂടിയുണ്ടു്; കുംസ് ത്യാനികര ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന പംതിരി മാറായും പോസ്റ്റമാരേയുമാണു് സമീപിക്കുന്നതെങ്കിൽ, ഇവിടെ, നബി (സ) യുടെ വബറിടത്തയാണു് സമീപിക്കുന്നതു്!

യമാർത്ഥത്തിൽ വുർജ്ജനിലോ ഹദീസുകളിലോ, പുരുഷകാല പണ്ണഡിത്താർത്ഥ ശനിമണങ്ങളിലോ നാർദ്ദേശികപ്പെട്ടാത്ത, പാപമോചനത്തിനും വേണ്ടിയുള്ള ഈ ക്ഷേത്രത്തിലെ മാർഗ്ഗം മുസ്ലിം സമുദായത്തെ കുറയ്ക്കാൻ സ്വാധീനിച്ചിട്ടുണ്ടു് സമയത്തിക്കാതിരിക്കാൻ നിവൃത്തിയില്ല. നബി (സ) യുടെ അനുചരന്മാരിലോ, താബിളുകളിലോ, സലഹുകളിലോ, ഒരാഴപോലും പാപമോചനത്തിനായി നബി (സ) യുടെ വബറിടം സമീപിച്ചതായി തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. മുൻ സുക്തത്തിൻ്റെ താഴീഫും അതായിരുന്നുവെങ്കിൽ, തീർ

ആയായും അതുരം ഒരുപാട് സംബന്ധം വളരെ വ്യക്തമായിത്തുനാം. മാത്രമല്ല നബി (സ) യുടെ വബനിടം സന്ദർശിക്കൽ ഒരു നിർബന്ധകാര്യമായിത്തീരുകയും ചെയ്യുമായിരുന്നു. പക്ഷേ, ഇന്നു മുസ്ലിംകളിൽ പലരും ഹജ്ജ് കർമ്മം നിർവ്വഹിക്കാൻ പോകുന്നതുകൂടി നബി (സ) യുടെ വബനിടത്തിൽ ചെന്നു പാപമോഹനം നേടാനാണെന്നു പറുമ്പൊം, ഇടത്തെവാലികൾ ബുർജാൻ പാക്കും ദുർവ്വാവും. ചെയ്യുന്നതിലും, മേലുഭവിച്ച തന്ത്രിലുള്ള കളിക്കമെകൾ പ്രചരിപ്പിക്കുന്നതിലും വിജയിക്കുന്നുണ്ടെന്നതിൽ സംശയമില്ല.

ഈ കമയിടെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ധാരാളം അപാകതകളും അസ്പദാവീകരകളും പ്രത്യേക്കും തന്നെ കാണാം.

1. നബി (സ)യുടെ മൃതശരീരം മരവു ചെയ്തിരിക്കുന്നതു് ആയിരി (റ)യിടെ വീട്ടിന്റെ മുറിയിലാണു്. ആയിരി (റ) താമസിക്കുന്ന വീട്ടിന്റെ മുറിയിൽ അവരുടെ അറീവും അനുവാദവുമില്ലാതെ ഏവിടെ നിന്നോ വന്ന ഒരു 'അംഗീറാബി' യമേഷ്‌ട് കടന്നു വരികയും മണ്ണും വാങ്കയും തലയിലിട്ടുകയ്ക്കുശാക്ക ചെയ്തുവെന്നു് ധരിക്കാൻ ഒരു സാമാന്യ ബുദ്ധികൾ പോലും. സാധ്യമല്ല. ആയിരി (റ)യുടെ അനുവാദത്തിന്റെ കാര്യം ഇരിക്കെട്ട്. അവർ ഈ സംഭവം അറിഞ്ഞതുപോലും ഇതു സംബന്ധിച്ചു വന്ന ഒരു റിപ്പോർട്ടിലും ഉദ്ദേശിക്കപ്പെട്ടുകാണുന്നീല്ല.)

2. മഹാത്മാകല്യുടെ വബന്ധകൾ കെട്ടിപ്പോക്കെക്ക; അവിടെ പാർത്തമനകളും നേർച്ചകളും നടത്തുകൂട്ടുട

ഞായിയ ആരാധനാംശങ്ങൾ കലർന്ന കർമ്മങ്ങൾ അനുപാതിച്ചു തുടങ്ങിയ കാലാല്പന്ത്രത്തിലാണ് (ഹിജ്രാബും മനുറിന ശ്രദ്ധം) ഈ കമ ചപിക്കപ്പെട്ടതെന്ന കാണാൻ കഴിയുന്നു.

3. മുന്നാ, നുറിഞ്ഞുവരുമ്പും വബറിടങ്ങളിൽ ചോന്നു കുറിക്കേറു പറയുകയും സങ്കടം ബോധിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന രേഖ സ്വന്പനായും മുസ്ലിംകൾക്കിടയിൽ അറിയപ്പെട്ടുകൊണ്ടു നടപ്പിൽ വരികയോ ചെയ്തിരുന്നില്ല. പരക്കു, ഈ കമയിൽ വിവരിക്കേണ്ടതു, നബി (സ) യഥേത വബറിടത്തിൽ വെച്ചു 'അഞ്ചുംബു' കാണില്ല പേരുതുകളിലാക്കു അല്ലി (റ) നോക്കിനില്ലെങ്കയും അഞ്ചിനു മണാനുവാദം നൽകുകയും ചെയ്തിരുന്നു വെന്നാണു. മാത്രമല്ല; വുർആൻ ആയത്തു ഉദ്ദരിപ്പും, അതിന്റെ തെററായ വ്യാഖ്യാന പ്രകാരമുള്ള അഞ്ചുംബു യുടെ കോപ്പിരാട്ടികളെ സഹാബികളാരും ചോദ്യം ചെയ്തിരുന്നും!

4. അഞ്ചുംബുയുടെ ഭോഷം പോറുകപ്പെട്ട വിവരം വബറിൽ നിന്നുള്ള വിളിപ്പാടു മുലമാണുണ്ടായതെന്നു ഒന്നാമത്തെ റിപ്പോർട്ടിലും സ്പദനം വഴിയാണു നു ഉത്തംബിയിൽ നിന്നുള്ള റണ്ടാമത്തെ റിപ്പോർട്ടിലും പറയുന്നു. സ്പദനവും അശരീരിയും ഇസ്ലാമിൽ തെളിവപ്പെട്ടും, ഇടത്തെവബ്ലിക്കളുടെ ബഹുമാനപ്പെട്ട നേതാവായ ശൈഖ് സൈനി ഭഹുലാൻ പോലും വ്യക്തമാക്കിയതാണു. വഹാബികൾക്കെത്തിരിയിൽ ഭഹുലാനെ ശുതിയ ദർالസ്ത എന്ന ഗ്രന്ഥമത്തിൽ പറയുന്നു.

وليس الاستدلال بالرأي لأن النبي صلى الله عليه وسلم فأنه
رأى وإن كانت حقاً لا تثبت بها الأحكام (ص - ٩) وليس
محل الاستدلال الرأي إنها لا تثبت بها الأحكام لا حتمال
حصول الشبه على لرأي

٢١ - ص -

எனவீ(ஸ)ய ஸபப் பதில் கார்ய ஏற்று ஸதா. த
எனயாளையிருந்தால்யு. தெலுவினா கொலூக்கயீல்
ஏற்றுகொள்ளாத், ஸபப் பத் களைப்பட்டு அவைகளை
பில தோன்றுள்ளக்குவான்கு. ஸாயுத்தயூஷேலூ?
(பேஜ். 9, 21). அபோல, அநெக்கில்யு. களூவென
பரியுன ஏத ஸபப் பதம், கேட்க ஏற்கு பரியுன அத
ரிரியோ அடிஸுமாமக்கி வவரொலிக்கோட்கு பாப
மோசனத்தினாயி பொற்றமிக்குந்தகு., ஸகட. நிவா
த்தில்கு கிடுான் வேளி அபேக்ஷிக்குந்தகு. நாயி
கரிகான் நடத்துந ஶமவு. அதின்ற பின்னில்லது
உடேஷவு. அந்கு. மன்னுளவாகவுந்தாக்குந்கு.

5. ஹ கலூக்கமெயிலெ ஸபப் பத்தகாய 'ஹது'
ஸி' ஹிஜ்ர: நுரியத்தின்கு ஶேஷமான்' ஜீவித்தின
தென்கு காண்குந. அநேவாத்தின்ற மறன். ஹங்குரி
ஹருபதிலாளைந்கு 'ஹப் கு வலிக்கா'ன்ற வந்தா
த்தில் அனுஷாஷன(وفيات الاعيان) னா. வாக்கு. 522, 23
பேஜுக்கலீல்யு. அவழூவு ஸுஸுப் கி (الشيخ السبكي)
ஙுடெ 'ஷி மாஹ' ல்லுவாமில்யு. (شفاء السفام) பாஸுதாவா
க்குந்கு. அபோல ஏத ஸஹாபியேபூாலு. கங்காநிட

യില്ലംത ഉത്ത്‌ബീ എന്നെന്നെപ്പി (സ) വഹാത്തായ മുന്നാംഡിവസം അവിടുത്തെ വബർ സന്ദർശിച്ചു അംഗം റാബിയുടെ കോപ്പിരാട്ടികളുടെ കാണുകയും റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുകയും ചെയ്യും? ഈനിളവിടെ മുന്നാമത്തെ ഒരു റിപ്പോർട്ടിനെ സംബന്ധിച്ചു പറയാറുണ്ട്. അത് 'അബുമഹുമദ്'

ഹസന്നസ്സുഅഹമറാനിയുടെതാണ്. (ابو عبد الله حسن عفرانى) സഞ്ചമറാനിയുടെ റിപ്പോർട്ടു വെച്ചു നോക്കിയാലും ഇടത്തേട്ടുകാർക്കു റക്കഷയ്യുണ്ണാകുകയില്ല കാരണം ഹാജുറാണും 249ലാണും അഞ്ചേരം മരണപ്പെട്ടതെന്നാണും ചാരിത്രകാർശാഖുടെ നിഗമനം. അപ്പോൾ, 'അംഗം റാബി'യുടെ കോമിളികളും കാണാൻ 'സഞ്ചമറാനിക്കും' താഴെ. സിഖിച്ചിരിംഗിക്കുംബില്ല-തീർച്ച. എക്കിൽ, ആരിൽ നിന്നാണവർ ഈ സംബന്ധം റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്നതു? രണ്ടു പരമ്പരയിലും അതു വ്യക്തമാക്കുന്നും ആകയാൽ, ഈ കമിളികളാണും, ഇടത്തേട്ട് വാദികളില്ലാരോ ബോധപൂർവ്വം ഇടക്കാം പത്രം കെട്ടിപ്പുണ്ണാക്കിയതാണും. സ്വയം വ്യക്തമാകുന്നു.

ഇതും, ഉള്ളടക്കത്തെക്കരിച്ചുള്ള വിശകലനമാണും ഈനി സന്ദർഭിനെ കാറിച്ചാണെങ്കിൽ, ഇതു സംബന്ധിച്ചു വന്ന ശാഖിക റിപ്പോർട്ടുകൾക്കും ഒരു സനദുമില്ലതാണും. ഒന്നാം റിപ്പോർട്ടിനും മാത്രമാണും ഒരു സനദുള്ളതും. അംഗത്വകരിച്ചുള്ള റബീസും ശാസ്ത്രജ്ഞരിൽമാരുടെ അംഗിപ്പായും കൂടി ഇവിടെ ഉള്ളായരിക്കാം.

അബുലൈഫ് ഇബ്നുന്നുൽ ഹാജീ 'അസ്സുാരിമൽ മൻകീ' യിൽ പറയുന്നു:

انَّ مَذَا خَبَرَ مُنْكَرٌ مَوْضِعٌ وَأَثْرٌ مُخْتَلِفٌ مَصْوَعٌ لَا بِصَاحِبٍ

الاعتماد عليه ولا يحسن المصير اليه واسناده ظلمات بعضها
فوق بعض ...

‘അബുലും ബൈക്കാനോ അടിസ് മാനുഷാനോ കൊള്ളാത്ത നിമ്മിത്തവും കളിക്കുമായ ഒരു റിപ്പോർട്ടാണിത്. അതിന്റെ സന്ദേശം (നിവേദന പാസ്വര) ഉടനീളം അനുഭവാരംഘമാണ്. കെട്ടിപ്പുമച്ചുണ്ടാക്കിയ കളിക്കമെയുള്ള സ്ഥിതി’

അലി (റ) വിശ്വനിന്ദ നേരിൽ കേട്ടതായി ഉദ്ദേശ രിക്കുന്ന അബുസുപ്പാലീഹീന്ദു, അലി (റ) വിശ്വനിന്ദ കേരാക്കാൻ സാദ്യയ്ക്കയില്ലെന്നാണ് ഹദീസ് പണ്ഡിതൻമാർ അബീപായപ്പെട്ടുന്നത്. അങ്ങനെ വരും പോരാളിക്കുന്ന വിട്ടുപോയ ആരാ ആരാബണന്നറിയാത്തുകൊണ്ടു ഇതു സ്വീകരിക്കാൻ പറ്റാത്ത ഒരു പരസ്യാഭിത്തിരുന്നു. പരമ്പരയിലെ മറ്റൊരു വ്യക്തി ‘മഹാസമാത്രപാഠം’ (الْهِشْمُ الطَّانِي) യാണ്. അദ്ദേഹം വിശ്വസിക്കാൻ കൊള്ളാത്തവന്നു. നുണ്ണ പറയുന്നവന്നു. കെട്ടുകമക്ക ചമച്ചുണ്ടാക്കുന്നവന്നുമാണെന്നും. ഹദീസ് പണ്ഡിതൻമാർ പ്രസംഗാവിക്കുന്നു. അബുസുല്താൻ, അബുദാവുദ്, അബുഹാത്തമീറാസീ, നസാഹ്ര, സാഥ ദീ, അബുസുന്നുർഖാത്ത്, ബുവാരി(റ).... തുടങ്ങിയ ഹദീസുകൾ പണ്ഡിതൻമാരെല്ലാം ഇതേ അബീപായക്കാരാണ്

قال البخارى : ليس بشفقة كان يكذب قال النساءى وغيره
متروك الحديث . (ميزان)
മറ്റൊരു റിപ്പോർട്ട്

മരംകു സ്പെക്കേറൈൻ കമ്പനി

സപ്പനും, ഇസ്ലാമിൽ തെളിവാലുന്ന സ്ഥാപിതു അബ്ദുല്ലാഹ് സൈനികഹോലാൻ, അതെ പുസ്തകത്തിൽ (അദ്ദുററുസ്സുന്നിയും) തന്ന സപ്പനും തെളിവായും ദിക്കുകയും അതിൻറെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ തവസ്സും (ഇടത്തേട്ടം) ഇസ്തിഖാസയും (അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരെ നേരിൽ വിളിത്തു പൊതുക്കൽ) അനുവദനിയമാണെന്ന പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. (അദ്ദുററുസ്സുന്നിയും പേജ്. 9) അശുശ്രവും ഹോലാനഭരിതും ഈ സപ്പനു കമ, അനുയായികളും വലിയ കാര്യമായി തന്ന ഏടത്തു പ്രസ്താവിക്കുന്നു. കമക്കും നൽകായ തലവാചക, തന്ന തവസ്സും ഇസ്തിഖാസക്കും ശുപാർശകരെ നിശ്ചയിക്കുന്നതിനുമെല്ലാം തെളിവാണും അതെന്ന നിലക്കാണും. ആ തലവാചകം ഇങ്ങിനെയാണും.

(وهو من باب التوسل والستفعم والاستغاثة به صلى الله عليه

وسم - ص ۹

കുട ഇന്ത്യൻമാണ്.

نَقْلًا مِنْ كِتَابِ حِجَّةِ اللَّهِ عَلَى الْعَالَمِينَ مِنْ مَعْجَزَاتِ سَيِّدِ
الْمَرْسَلِينَ لِلشَّيْخِ يُوسُفِ بْنِ اسْمَاعِيلَ الْبَهْبَهَانِيِّ قَالَ السَّمَهُودِيُّ فِي
خَلَاصَةِ الْوَفَاءِ رَوَى الْبَهْبَهَقِيُّ وَابْنُ شَيْبَةَ بِسَنَدِ صَحِيحٍ عَنْ مَالِكِ
الْدَّارِ وَكَانَ خَازِنَ عَمْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ: أَصَابَ النَّاسَ قَطْطَنٌ فِي
زَمْنِ عَمْرِ بْنِ الْخَطَّابِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فَجَاءَ رَجُلٌ إِلَى قَبْرِ النَّبِيِّ
صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ يَا رَسُولَ اللَّهِ اسْتَقِ لِأَمْتَكَ فَإِنَّهُمْ قَدْ
هَلَكُوا فَاتَاهُ رَسُولُ اللَّهِ فِي الْمَنَامِ فَقَالَ أَنْتَ عَمْرٌ فَاقْرَأْهُ السَّلَامَ
وَأَخْبَرَهُ أَنَّهُمْ مَسْقُونٌ وَقَالَ لَهُ عَلَيْكَ الْكِيسُ الْكِيسُ فَاتَى الرَّجُلُ
عَمْرٌ فَأَخْبَرَهُ فَبَكَى عَمْرٌ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ثُمَّ قَالَ يَا رَبَّ مَا آلَوْ
إِلَّا مَا عَجَزْتَ عَنْهُ قَالَ الْحَافِظُ فِي فَتْحِ الْبَارِيِّ ٤٩٦ - ٢ رَوَى ابْنُ
شَيْبَةَ بِاسْنَادٍ صَحِيحٍ مِنْ رِوَايَةِ صَالِحِ السَّمَانِ عَنْ مَالِكِ الدَّارِ
وَكَانَ خَازِنَ عَمْرٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ

‘ഉമർ (റ)വിന്റെ രേഖകാലം.. ജനങ്ങൾക്ക് കൂട്ടാക്കം, നേരിട്ട്. അപ്പോൾ, ഒരാറു നബി (സ)യുടെ വബവിട്ടു തനിൽ ചെന്നു പറഞ്ഞു. അപ്പാഹുവിന്റെ റസൂലേ, നിങ്ങളുടെ സമ്ഭായനത്തിന് വേണ്ടി മഴക്ക് |പാത്മികക്കേ. തീർച്ചയായും. അവർ നാശത്തിൽ അകപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു.

അംഗങ്ങെന, നബി (സ) സ്വപ്നത്തിൽ അഭ്യോഗത്തെ സ്ഥാപിച്ചു പറഞ്ഞു, നീ ഉമരിന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു എൻ്റെ സല്ലാം അറിയിക്കുകയും, അവർക്കു് മഴ ലഭിക്കു മെന്നു് പറയുകയും ചെയ്യുക, തന്റെതോടെ വർത്തിച്ചണമെന്നും ഉമരിനെ ഉണ്ടാക്കുകയും വിവരങ്ങളെല്ലാം പറയുകയും ചെയ്തു. ഈ കേം്ട് ഉമർ പൊട്ടിക്കരാത്തു അല്ലാഹുവെ, എന്നീ കഴിവിൽപ്പൂർവ്വം കാര്യങ്ങളിലും ഒരു വീഴ്ചപയും ‘ഞാൻ വരുത്തിയിട്ടില്ല’.

ആശയപരമായ 1, ഈ കമ എത്തെന്നാളും ഇസ്ലാമുകായി നിരക്കുമെന്നാണു് ഒന്നാമതായി നമുക്കു് പഠിക്കാനുള്ളിൽ. മഴക്കു് വേണ്ടി നബി (സ)യുടെ വബറി ടണ്ടിൽ ചെന്നു് ആവലാതിപ്പേട്ടു എന്നതാണു് ഈ കമ യില്ലാതെ പ്രധാന പ്രതിപാദ്യം. ഈ തന്നെ പരിഗ്രാമം വുർജ്ജാനിന്റെ തത്പര്യങ്ങളും നബി (സ)യുടെ ചര്യക്കും സ്വഭാവം തനിന്റെയും താബിളകളുടെയും സ്വന്പനയും ഒരു യോജിക്കാത്തതാണു്. ‘സുറഞ്ഞു നു ഹി’ൽ അല്ലാഹു പറയുന്നു.

فَقَلْتُ أَسْتَغْفِرُ رَبِّكُمْ إِنَّهُ كَانَ عَفَّارًا
يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكُمْ بِمِدْرَارًا وَ يُنْدِدُكُمْ
بِأَمْوَالٍ وَ بَنِينَ وَ يَجْعَلُ لِكُمْ آنْهَارًا (۱۲، ۱۱، ۱۰)

‘അഭ്യൂദയ നുഹു് നബി (അ) പറഞ്ഞു: നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിനോടു പാപങ്ങാചനം തെടുവിൻ. തീർച്ചയായും അവൻ വളരെ ചൊറുക്കുന്നവനാകുന്നു. അഭ്യൂദയ, അവൻ നിങ്ങൾക്കു് ആകാശത്തു നിന്നു്

സമുദ്ദേശ്യിയായി മഴ വർഷിപ്പിച്ചു തന്നു; സ്വന്തമുകളും സന്താനങ്ങളും വർദ്ദിപ്പിച്ചു നിണ്ണലേയവൻ സഹായിക്കും; തോട്ടങ്ങൾ ഉൽപാദിപ്പിക്കുകയും നിന്നിക്കാശുകിത്തരികയും ചെയ്യും.

1. കൂഷാമത്തിൽനിന്നു നിവാരണം ലഭിക്കാനും മഴ വർഷിച്ചു കിട്ടുന്നു. അല്ലാഹുവോടു പാർത്തമിക്ക ക്ഷണാണും വേണ്ടതെന്നും നുഹും നബി (അ) എൻ ഈ പ്രസ്താവനയിലുടെ അല്ലാഹു പഠിപ്പിക്കുന്നു. അല്ലാഹുവോടിള്ള പ്രാത്മം തന്നേയാണും മഴ സിലുക്കും മുഹമ്മദും നബി (സ) യും തൻറെ അനുയായികരകൾും നിർദ്ദേശിച്ച മാർഗ്ഗം. അതിനവേണ്ടി ഒരു പ്രത്യേക നമസ്കാരം തന്നെ നബി (സ) സുന്നതാക്കാം കല്പിച്ചു. നബി (സ) കൂം ശേഷം ജല കൂഷാമം നേരിട്ടപ്പോൾ, അതെ മാത്രക തന്നെ സ്വപ്നാബ്ദത്തും സ്വരീകരിച്ചു. (അല്ലാസുഖും അബുദീൽ മുതലിബിനേക്കാണും ഉമർ (റ) മശകും പാർത്തമിപ്പിച്ച സംഭവം ഇതിൽതന്നെ മുമ്പു വന്നതാണും.) ആകയാൽ, പ്രവാചകന്മാരോ, അവരെ മാത്രകയാക്കി ജീവിച്ച അനുയായികളോ ആകുംതന്നെ മഴ കൂഷാമം പരിഹരിക്കാൻ ആരുടെനെയ കുല്യും വബറിടത്തിൽ ചെന്നും ആവലൂതിപ്പുട്ടുകയും ണ്ണായില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ, ഈ കമ വുർആനിനും നബിചര്യക്കും സ്വപ്നാബ്ദത്തിൻറെ മാത്രകക്കും എതിരാഥാണും വരുന്നു! ഈ ഒറ്റ കാരണംകൊണ്ടുതന്നെ, അതു തള്ളിപ്പുടേശ്വരാഥാണും. സിദ്ദാധികുന്നു!

2. നബി (സ) യുടെ വബറിടത്തിൽ ചെന്നു ആവലൂതിപ്പുട്ടുവെന്നു പറയുന്ന ആ ‘അരാഡ’ ആരംഭാന്നുപോലും അറിയപ്പുട്ടുന്നില്ല. നാശും പേരും

കംലവും ആർക്കും അറിയില്ല. എല്ലം അർത്ഥത്തിലും 'കുബലം അജ' 'ഞാതൻ' പുംബി എന്നാൽ, എല്ലാവർക്കും അറിയാവുന്ന സർവ്വാംഗീകൃതനായ ഒരു സ്വഹാബിയും ടൊപ്പ് നും പോലും ഇസ് ലാമിൽ ഒരു വിഡി സ്ഥാപി കാനോ നിഷ്ഠയിക്കാനോ തെളിവായി സ്വീകരിക്കുന്ന പ്രാവത്തലും എന്ന കാര്യത്തിൽ മുസുംബി. പണ്ണായി താമാർ മുഴുവൻ-ഇടത്തേട്ട് സംരക്ഷകനായ ശ്രേബ് ഫഹും ലാൻപോലും എക്കുകണ്ണം എന്നോ അജ' 'ഞാതൻ' എന്നോ സ്വപ്നം ഇടത്തേട്ടതിനു തെളിവായും യരിക്കുന്നതും എന്തുമാത്രം ബാലിശവും ബലഹീനവുമാണ്!

പേരംശ്യ, രോ. മുതലായ മഹാരാജ്യം ഇന്ത്യ ഇപ്പോൾ അധിനിവേശിക്കുന്ന അന്തിമ അരിഗം പുണ്ണ യാ രാളം വ്യക്തികളും സംഘങ്ങളും മുസുംബി കളുടെ വേഷമണിഞ്ഞു ഇസ് ലാമിൻറെ നാശന്തിനും മുസുംബി കളുടെ താഹീഡ് [എക്കരെവേ വിശ്വാസം] ബലഹീന മാജിന്തീർക്കേന്തിനും പുണിട്ടു [പവർത്തിച്ചിട്ടുണ്ട്]. ലോകം കണ്ണ എറിവും നീതിമാനായ ഉമർ [റി] എൻ വധം തുടങ്ങിയ പലതും ഇം വിഭാഗത്തിൻറെ ചെയ്തികളായിരുന്നുവെന്നു ചരിത്രം രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. ഇവിടെ ഇം സ്വപ്നത്തിൻറെ കമയിൽ ഉമർ [റി] വിഞ്ഞേൻ മെൽ ഒരാരോപണം ഉംപ്പെടുന്നുണ്ട്. അതായത് 'ഉമർ തന്റെന്തോടെ വർത്തിക്കണമെന്ന നബി [സ] യുടെ ഉപദേശം, ഉമർ തന്റെന്തോടെ ഇപ്പോൾ വർത്തിക്കണാലു' എന്ന ഒരു മറുവശവും ദുസ്സുചനയും അതു ധനനിപ്പിക്കുന്നു, ഇതും മുസുംബി കളെ ഉമർ [റി] വിനെതിരിൽ തിരിച്ചു വിടാനുള്ള ഒരു സുംതമാണ്. ജൂതനും കപടവിശ്വാസിയുമായ 'അബുലുഡാഹിബുനു സബഹു' എൻ നേത്ര

തെത്ത. ഒരു രൂപം കൊണ്ടതും പിരിക്കാലത്തു് ‘ശിയർ കുക്കുഷി’യായി രൂപാന്തരപ്പെട്ടതുമായ ഇസു് ലാമിനീറി ശത്രു കളിൽ എത്തോ ഒരു കപടവിശ്വാസിയാണു് സപപുന ദർശിയായ അജു് ഞാതൻ’ എന്നു ന്യായമായും അനുമം നികാവുന്നതാണു്. മഴക്കു് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥമിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ട വന ആളോടു ഉമറിന്നീരി തന്റെ മില്ലായു് മയെ കുറാച്ചു് നബി [സ] ഉണ്ടത്തിയതു് വിഷയവു മായി ഒരു നിലക്കും ബന്ധംപ്പെട്ടാതെ നിൽക്കുന്നു. ഇനി, ഉചർ (7) പിന്നെ ഉപദേശികലോണു് നബി(സ)യുടെ ഉദ്ദേശമെങ്കിൽ, ഉമറിനോടു് നേരിട്ടു് തന്നെ സപപുനം പഴി അതുണ്ടത്താമായിരുന്നു-ഒരു മദ്ദധ്യവത്തിയുടെ ആവശ്യം നേരിട്ടില്ല. ഉപദേശത്തിന്റെ മാർദ്ദവമതല്ല. ഇതെല്ലാം വെച്ചു നോക്കുന്നേബാം അജു് ഞാതനായ ഇം ‘ഒരാളു്’ അഥവാ കണ്ണിവനവകാശപ്പെട്ടുന്ന ‘ഒശനു്’വു് തീർച്ചയായും ഇസു് ലാമിന്നീരി ശത്രുക്കളുടെ മസ്തിഷ്കത്തിൽ ഉരുത്തിരിഞ്ഞ ‘കളിളനാടകം’ മാത്രമാണു്.

3. ഒരു സപഹാബി തന്നെ, നബി (സ)യെ സപപുനം കാണാകയും, നബി [സ] വല്ലതും കർപ്പിക്കേണ്ട ചെയ്താൽ, ആ കർപ്പന അനുസരിക്കാംനും. നടപ്പിൽ വരുത്താനും പ്രസ്തുത സപഹാബി പോലും ബാധ്യ സ്ഥനല്ലെന്നാണു് മുസു് ലിം പണ്ണിയിത്തന്മാരുടെ എക്കാണിപ്പായം. അതു സംബന്ധിച്ചുള്ള ശേഖവു് ഭഹു് ലാൻറർ അഭിപ്പായംപും നാം ഉദ്ദധരിച്ചതാണു്.

5. ആ സപപുനം കണ്ണിവനായാത്തതു കൊണ്ടു്, ഇം സംഖ്യം ഒരു തെളിവായി സുമാരംപ്പെട്ടു കയ്ക്കിക്കൊള്ളുന്ന മനസ്സിലാക്കി, അതു് ‘ബിലാലുബു് നാം ഹാരിസു്’ എന്ന സഹാബിയാണെന്നു് വരുത്തിത്തീർ

ക്കുവാൻ ചിലർ ശ്രദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ട്. ‘സൈഹ്യം’ബുന്നു ഉമർ’ എന്ന കളിക്കമെ റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യുന്ന ആളംണ്’ ആ റിപ്പോർട്ട് ഉദ്ദേശ്യരിക്കുന്നത്.

وقد روى سيف في الفتوح أن الذى رأى النام المذكور هو
بلال بن الحارث المزنى أحد الصحابة (فتح البارى ٤٩٦ - ٢)

ഈ സ്വപ്നം കണ്ണ ആരം സ്വഹംബികകളിൽ ഒരു ഇം ബിലാലുബുന്നുൽ ഹാരിസുൽ മുസുനിയാ ണണം’ ‘ഹുത്തുഹു’ എന്ന ശന്മത്തിൽ സൈഹ്യം ഉദ്ദരിച്ചിരിക്കുന്നു’ (ഹത്തുഹുഡിബാരി 2-496) എന്നാൽ ഈ സൈഹ്യിനെക്കുറിച്ചു് ഹദീശ് പണിയിത്തിന്മാർ രേഖപ്പെടുത്തിയ അഭിപ്രായം ‘മീസാനുൽ ഇം’ത്തി ഭാലിക്ക്’ ഈകം ഭഹബി ഉദ്ദേശ്യരിക്കുന്നത്’ ശഭ്ദധേയ മണം’.

യഹുയു: സൈഹ്യം ബലഹീനനാണ്. ഒരു പെസ യാണു അദ്ദേഹത്തിനും വിലമതിക്കുന്നത്.

(ضعيف - فلس خير منه)

അബുബാത്തി: പറയപ്പെടാൻ പററാത്ത വ്യക്തയാണു. (ليس بشيئ)

അബുഹാത്തി: തള്ളപ്പെടേണ്ട ആളാണു സൈഹ്യം.

(متردك)

ഈപ്പും ഹിന്ദുാൻ: മതനിഷയിയാണു സും ശയിക്കപ്പെടുന്ന ആളാണു സൈഹ്യം. (أتم بالزندقة)

ହୁବୁନ୍ଦୁ ଆତିଥୁ: ଆତ୍ମହତତିରେଣେ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ରୀ
 (عَمَّا حَدَّثَهُ مُنْكَرُ)
 ରୂପାର୍ଥକହୁଣ୍ଡିଲୁହୁମାଣୁ: ନିଷେଯାରହମାଣୁ
 ମହାମହିମାରୁହୁମାଣୁ: ହାତୀସୁକରା କେତ୍ତିତୁମହୁଣ୍ଡା ମହା
 ନିଷେଯାରୁହୁମାଣୁ: (يَضْعُ الْحَدِيثَ وَقَدْ أَنْهَمْ بِالْزِنْدَةِ)

ହୁଣ୍ଡନେନେଯୁମାଣୁ 'ଶେଷମୀ' ନେକରିତୁମହାନ୍ତିରୁ
 ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରେ ଆତ୍ମପାଯମହକାରୀ ଆତ୍ମହତତିରେଣେ
 ରୀତ୍ଯୁର୍କାର୍ତ୍ତି ଏତେବେଳେ ସପ୍ରକାର୍ଯ୍ୟମାକୁଣ୍ଡା? ଅବି
 [୧] ଆତ୍ମକାଶତାରୀତି ଜୀବିତ୍ୟାରିକକର୍ଯ୍ୟାଳେଣାନାଂ, କରିକରି
 ଜୀବନୋଟ୍ୟ କୁଟି ଆତ୍ମହାନ୍ତ ଦୁନୀଯାବିଲେକାଂ ତିରିତ୍ୟୁ
 ବରୁମନ୍ଦାନ୍ତି ପରିଶ୍ରମକାରୀ ରାହିମିସୀ କକ୍ଷାନ୍ତିରୀ
 ପେଟ 'ଜୀବୀରୀତି ଜ୍ଞାନମୀ' ଯିତି ନିର୍ମାପେଣିଲ୍ୟୁନ୍ଦି
 ହାତୀସୁ
 ରୀତ୍ଯୁର୍କାର୍ତ୍ତି ଚେତ୍ୟାନ ବ୍ୟକ୍ତିରେଯନାନିଲ୍ୟକାଂ 'ଶେଷମ୍ବୁ'
 ନିର୍ବେଳାନାଂ ଚେତ୍ୟାନ ହାତୀସୁକରା ମୁଶ୍କୁରନ ହାତୀସୁ
 ପଣ୍ଡିତଙ୍କାରେଣମାତାଂ ଅବଶେଷନ୍ତିତୁମାଣୁ.

بِرُوْيٍ عَنْ هَشَمَ بْنِ عَرْوَةَ وَعَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَمْرٍ وَجَابِرِ الْجُنْفَيِّ
 وَخَلْقٍ كَثِيرٍ مِّنَ الْمَجْهُولِينَ ۝ مِيزَانُ الْاعْدَالِ

‘ହାତୀଶ୍ୟବୀରୀ ଉଠିବା: , ଉବେବେତ୍ତୁମାହାତୀଶ୍ୟବୀରୀ ଉଠିବା
 ଦୁଇ ଜ୍ଞାନମୀ ତ୍ୟକନେତି ଆଜାନାତମାନ୍ୟ ରହୁପଠଂ’ ଆତ୍ମ
 କହୁଣ୍ଡିଲୁ ନିର୍ମାପେ ଆତ୍ମହତା ଉତ୍ସଯରିକରୁଣ୍ଟାଣ୍ଡା, ହୁଣ୍ଡନେନେଯ
 ଜ୍ଞାନ ଶେଷମୀରେଣେ ରୀତ୍ଯୁର୍କାର୍ତ୍ତି ଆବଲାନ୍ତମାକାରୀ ରହୁଣ୍ଡା? ମହା
 ପାଦୀ ତୀର୍ମାନିକହୁକ ଏଣ୍ଟାତ୍ତୁ ଏତେ ବ୍ୟାପିଶମାଣୁ’.

ହୁଣ୍ଡା, ଆମହା ପ୍ରସାର୍ତ୍ତ ସପଚ୍ଛାନ୍ତ କଣ୍ଠ ବ୍ୟକ୍ତି
 ସପହାବୀରୀତା ଶ୍ରୀଲବୁଷ୍ମୁନ୍ଦା ହାତୀଶ୍ୟବୀରୀରେଣେ

അരുന്നുവെന്നു. സംഖ്യ. സത്യകയിരുന്നുവെന്നു മൊക്കെ സമ്മതിപ്പാൽ തന്നെയും, അതു ഇസ്ലാമിൽ തെളിവിന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. എന്നുകൊണ്ട് നാൽ, എത്തെക്കില്ലും സ്വഹാബിയുടെമാത്രം പ്രവർത്തിയോ അഭിപ്രായമോ ഇസ്‌ലാമിൽ തെളിവായി സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയില്ലെന്നും മുസ്ലിം. പണ്ഡിതന്മാരുടെ എക്കൊപിലും അഭിപ്രായം; എന്നാൽ സ്വഹാ പത്തിന്നും എക്കാണിപ്രായം. (اجماع الصحابة)

തെളിവിന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇമാം ഗസ്പാലി (റ) തന്റെ 'അൽ-മുശ്ടഫി' (الْمُشْتَفَى) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു: 'പിണവും മറതിയും സംഖ്യിക്കാവുന്നതും അതു രണ്ടിൽനിന്നും സുരക്ഷിതരാണെന്നും സ്ഥാപിക്കപ്പെടാത്തതുമായ ആരുടേയും പ്രവർത്തിയോ അഭിപ്രായമോ ഇസ്‌ലാമിൽ തെളിവായി അംഗീകരിക്കപ്പെടുകയില്ല. [1-138]

ഈതെ അഭിപ്രായം. തന്നെ جماعة المؤمنين [ജംഉഅജബാമിഅം]ലും. [പ്രസ്താവിക്കുന്നു. (2-226)] അ പ്ലാറ്റ്. മേൽപ്പറഞ്ഞ 'സപഹ'ന് സംഖ്യം' ഒരു സ്വഹാബിയുടെ അഭിപ്രായമാണെന്നു തെളിഞ്ഞാൽതന്നെയും. (ഇവിടെ തെളിഞ്ഞതിട്ടില്ല) തെളിവിന്നു സ്വീകരിക്കപ്പെടാവതല്ല. [പത്രേകില്ലും, വുർജ്ജുനിന്നും നബിചുരുക്കും. സ്വഹാബത്തിന്നീറു കൂട്ടുായ മാത്രക്കണ്ണമെതിരായി വരുന്ന ഇത്തരം സപഹ'ന് ദർശനംളില്ല. സംഖ്യാബന്ധിലും.]

ചുരുക്കത്തിൽ, എത്തോ ഒരജുംതാത് മനുഷ്യൻ കണ്ണുവെന്നു പറയപ്പെടുത്തുന്ന 'പേക്കിനംവ' അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, ഇടത്തേട്ടവും. ഒരുവേതനരിന്മാരോടുള്ള സ

ହାତ୍ୟକ୍ରମକୁ ମେଳକେ ନ୍ୟାୟୀକରିକାନ୍ତୁତ୍ତ ବେଶବାଚେ ବେଶନୀଭେଦିଲାଗେଇଯାଏ ଅନ୍ୟାୟାତ୍ମିକତ୍ତ୍ଵରେ ଯେବେ ଶମ୍ଭାନେଷ୍ଟାଯାର ପରିହାସପ୍ରମାଣାଙ୍କୁ

സംസ്കാരം

തവസ്സുൽ എന്ന അറബിപദത്തിന്റെ ഭാഷാപരമായ അർത്തം ടത്തിൽ നിന്നാരംഭിച്ചു ഇസ്ലാമിൽ അതിന്റെ ക്രിപ്തിക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനംമുണ്ടു്. പദവികളു് യഥാർത്ഥ വിവക്ഷയു് വരെയുള്ള എല്ലാ കാര്യങ്ങളു്. [പ്രകാശ തെളിച്ചുകൊണ്ടു നടത്തിയ ഈ പഠനത്തിൽ അതി നന്നകുളമായി തശ്പര കക്ഷികളും യരിക്കേണ്ട തെളിവുകളിക്കുറിച്ചു്. അവയുടെ പാലിശതകളുണ്ടായു്. നാം വിവരിക്കുകയുണ്ടായി. ഈ വിഷയക്കാരായി ഇന്നീയി. പല്ലതു്. അവഗേശപിക്കേണ്ടണക്കാം, അവ ‘ആരോഹിപ്പം’ ജ്ഞപ്പിക്കുന്ന ‘എത്തുകാലിപ്പുകളു്’ മാത്രമാണു്. തീരു പാലിശെങ്കളു്. പഠനത്തിന്റെ വിധേയമാക്കാൻ അംഗൾഹ ഞങ്ങളുമാക്കാൻ അവയെ അവഗണിക്കുകയേ നന്നകും നിവൃത്തിയുള്ളു്.

പ്രാത്മിക്കുന്നതും ഉചിതമല്ല. അതുകൊണ്ട് അല്പാഹുക്കുടക്കുതൽ ഇഷ്ടപ്പെടുന്ന അസ്ഥിയാക്കളേയും ഒല്ലിയാക്കളേയും സ്വാലിഹീനങ്ങളേയും അല്പാഹുവിന്റെയും തങ്ങളുടെയും ഇടയിൽ മദ്യസ്വാമരും മാധ്യമങ്ങളും മാക്കി നിർത്തുക. എന്നിട്ടു അവരവരുടെ ആവശ്യങ്ങളും ആവലാതികളും ഇം ചാദ്യമങ്ങളിലൂടെ അല്പാഹുവിനോടാവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്യുക. അങ്ങിനെയാക്കുന്നോരു തന്റെ ഇഷ്ടജനങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥമനയും ശുപാർശയും അല്പാഹു സ്വീകരിക്കാതിരിക്കുകയില്ല.

ഈ സക്രിപ്പകാരം, അല്പാഹു ഒരു രാജാവോ, മന്ത്രിയോ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥമനോ ആയി മാറുന്നു. രാജാക്കളുടെയും മന്ത്രിമാരുടെയും ഉദ്യോഗസ്ഥമന്മാരുടെയും അടക്കമൽ അവരുടെ ബന്ധുക്കളേയും സ്വന്തക്കാരേയും സേവകൻമാരേയും ശുപാർശകരാക്കുന്നതു പോലെ അല്പാഹുവിലേക്കും. അവൻറെ ഇഷ്ടദാസ നംബരം ശുപാർശകരാക്കണമെന്നു വരുന്നു. ഇം നിലക്കാണ് ഇടത്തേട്ട് വാദികൾ തവസ്സുലിനക്കുറിച്ച് പ്രചരണം നടത്തുന്നതും. എന്നാൽ, മനുഷ്യരായ രണ്ടായികാരികളുപോലെ കാര്യങ്ങൾ നേരിട്ടു ശഹിക്കാൻ കഴിയാത്തവന്നല്ല സർവ്വജനനായ അല്പാഹു. അതുകൊണ്ട് ആർക്കും സംഗതികൾ അവനെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കേണ്ട ആവശ്യം നേരിട്ടുന്നില്ല. അതുപോലെ, രണ്ടായികാരികരംകൂം ശുപാർശകരായടക്ക ഉപഭോഗം, യേനോ, ഉപകാരം കാംക്ഷിച്ചോ മനോ അവരുടെ ശുപാർശകൾ വഴങ്ങേണ്ടി വരുന്നു അല്പാഹുവിനാകട്ടെ, അങ്ങനെ ആരോധയും പ്രീണിപ്പിക്കേണ്ട ആവശ്യവുമില്ല. ഇതെല്ലാം സർവ്വം അംഗീകരിക്കേണ്ട ധാർമാശ്രദ്ധങ്ങളാണ്, അതിനാൽ എല്ലാം സുക്ഷമമാ

മായാം കുറഞ്ഞ നീതിമാനും കാര്യാനീകനും സർവ്വരാഖ്യം ആശയികപ്പെടുന്നവനും ആരുടേയും ആശയം ആവശ്യം മില്ലാത്തവനുമായി അല്ലാഹുവ്യക്തമായി നേരിട്ടു അടക്ക ക്കുവാനും നേരിൽ പ്രാർത്ഥമിക്കുവാനും യാതൊരു മദ്ദ പ്രവർത്തികളുടേയും ആവശ്യമില്ലെന്നും ആർക്കും ഏറ്റ പസരത്തിലും അവന്നൊടു പ്രാർത്ഥമിക്കാമെന്നും തന്റെ പവാചകന്മാർ മുഖബന്ധം, അവൻ അറിയിക്കുകയും ചെയ്തതാണ്. ഏകദേവ വിശ്വാസത്തിന്റെ (ശ്രീഭാഗവത്പര്യായം) പ്രധാന ഭാഗമായ ത്രിഖ്യാതിരിൽ ഏകബ്ലാഷതയും ബഹുദേവവാരാധകർ സ്വയം സക്തി പ്ലിച്ചുതതാണ് മേൽപ്പറമ്പ വിധമുള്ള ഇടത്തേട്ട് മായ്യുമ തത്പരം. ഇതിനു തുടർന്നാണ് ഇടയാളന്മാർക്ക് നേർഥ്ഥ വഴിപാടുകൾ നൽകുക, അവരുടെ പേരിൽ ബലിയറുക്കുക, അവരുടെ ജാഗ്രാജ്ഞലില്ലും മവുംബറക ഭില്ലും സിംഹത്തുകളുടെ പേരിൽ ഉറുസ്തും ഉംസവ ഞേള്ളും സംഘടിപ്പിക്കുക, അവരുടെ ജന്മദിനംഞേള്ളും ആശഭുദ്ധനേർഥ്ഥകളും കൊണ്ടാടുക തുടങ്ങിയ പലത്തും ജന്മമെടുക്കുന്നാണ്. ഏല്ലാ സമ്ഭാധനയിൽപ്പെട്ടു മതവിശ്വാസത്തിലും ഇതാരം സ്ക്രിപ്താഖ്യാനങ്ങളാണിരാക്ഷപാം നടത്തിവരികയും ചെയ്യുന്നു. യമാർത്ഥമത്തിൽ, ഏകദേവവാരാധനയിൽ നിന്നും വ്യതിചലിച്ചു ബഹുദേവവാരാധനയിൽ ചെന്നാത്തുവാൻ ഏറിയ കുറുകും ഇവ കാരണങ്ങളായിത്തീരുന്നു.

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْ لِبَاءَ مَا نَعْبُدُ هُمْ
إِلَّا لِيُقْرَبُونَا إِلَى اللَّهِ رَبِّنَا، إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ بِمَا يَفْعَلُونَ
فِيمَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ هُنَّ أَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ
هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ (الزمر ٣)

അല്ലാഹുവിന്റെ പുറമെ ശലിയാക്കാളെ (സഹായികളെ) വരിക്കുന്നവർ (പറയുന്നു). അല്ലാഹുവിലേക്ക് എ ഒരു കുടുതൽ അടുപ്പിക്കാൻവേണ്ടി മാത്രമാണ് എ ഒരുവരും ആരാധിക്കുന്നതു എന്നു. തീർച്ചയായും അല്ലാഹു അവർ തർക്കിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അവർക്കിടയിൽ വിധി പറയുന്നതാകുന്നു. കളിബു പറയുന്നവനും യിക്കണ്ണിയുമായവരും അല്ലാഹു സൻമാർഗ്ഗശത്തിൽ ചേരുകയിൽപ്പെടുത്തുന്നു.

അല്ലാഹുവിന്നു. മനുഷ്യർക്കുമിടയിൽ മദ്ദയു വർഷത്തിക്കളെ നിർത്തി അവരെ പ്രസാദപ്പെട്ടില്ലെ അല്ലോ ഹുവിലേക്ക് ശുപാർശക്കാരാക്കുന്നവരുടെ അടിസ്ഥാന ധാരണയും തത്പര്യമാണ് ഈ സുക്തം. വ്യക്തമായി തന്ന വണ്ണധിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതോ. അബീയാ-ശലിയാക്കാളെ സംബന്ധിച്ചുപെട്ടു. ഇന്നുണ്ടായിക മു സംഖിക്കുന്ന ധാരണയും എല്ലാ നിലക്കും ഇതുതന്ന ധാരണനും കാണാം.

ശൈബ് ഇബ് നു ഹജറുൽ ലൈത്തഫീ (റ) ശാഹ് മദ്ദഹബിലെ അറിയപ്പെട്ട ഒരു പണ്ണധിതനാണ്. മദ്ദയുവർത്തി സകൽപ്പത്തെ കരിപ്പുക്കു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം കാണുക.

وَمَنْ ذَلِكَ أَنْ يَجْعَلْ بَيْنَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ وَسَائِطًا بِتَوْكِلْ عَلَيْهِمْ وَيَدْعُوهُمْ
وَيُسَأَّلُهُمْ قَالُوا اجْمَاعًا - إِلَّا عِلْمٌ بِقَوَاطِعِ الْإِسْلَامِ .

(۲ - ۱۶۹)

‘അല്ലാഹുവിനാം മനുഷ്യക്കമിടയിൽ ഇടയാളം നിർത്തി കരുതുന്നതു അവരുടെ മേൽ രേമേഖപ്പിക്കുകയും അവരും

വിളിച്ചു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും അവരിൽ നിന്നു സഹായം ചോഡിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതു ഇസ്ലാമിൽ നിന്നു പുത്ര പോകുന്ന കാര്യങ്ങളിൽ പെട്ടതാകുന്നു. അതിൽ

(اجماع) പണ്ഡിതൻമാരുടെ ഏകാഭിപ്രായവും ഇംഗ്ലീഷിലും ഇംഗ്ലീഷായം ഇംഗ്ലീഷിലും അംഗീകരിച്ച തായി 'പത്താവൽകുർബി'യിലും എടുത്തുദേശിക്കുന്നു.

ഈമാം ശ്രീകാന്തി അബ്ദിപ്രായപ്പെടുന്നു:

فَقَدْ لَا عَنِ الشَّوْكَانِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ فِي كِتَابِهِ الدَّرَرُ الْمُضِيدُ
فَالْاجْمَاعُ الصَّحِّحُ هُوَ مَا ذُكِرَهُ شِيْخُ الْاِسْلَامِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ
وَتَلَقَّاهُ عَنِ الْفَقِهِاءِ فِي كِتَبِهِمْ فَإِنَّهُ قَالَ: وَمَنْ جَعَلَ إِيمَانَهُ وَبَيْنَ اللَّهِ
وَسَاطَ يَدِعُومِ وَيَسْأَلُهُمْ وَيَتَوَكَّلُ عَلَيْهِمْ كُفُّرٌ اَجْمَاعًا.

(صിംഗാർ അംഗീകാരം 184)

‘ശൈഖുൽ ഇസ്ലാം ഇംഗ്ലീഷിക്കയും, മറ്റു പണ്ഡിതൻമാർ അദ്ദേഹത്തിൽ നിന്നു സ്വീകരിച്ചു അവരുടെ ഗ്രാന്റ്മണ്ഡലിൽ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു—അംഗീകാരിയിൽ നിന്നുവീണു. മനസ്യർക്കമീറയിൽ ഇടയാളരെ നിശ്ചയിച്ചു അവരോടു പ്രാർത്ഥിക്കുകയും, അവരോടു സഹായ മെർത്തമിക്കുകയും. അവരുടെ മേൽ കാര്യങ്ങൾ രേഖകൾ സ്ഥിക്കുകയും ചെയ്യുകയെന്നതു തനി കുപ്പം ദാണണ്ണം, അതിൽ മുസ്ലിം ലോകത്തിന്റെ ശൈക്ഷിം ഉണ്ടെന്നുമാകുന്നു’.

(اجماع) (സിംഗാർ അംഗീകാരം 184).

അല്ലെങ്കിലും രാജാക്കന്നാരോടും രണ്ടായികൾ കണ്ടും. തുല്യപ്പെടുത്തുന്നതും ആ നീബം അവരോടു

വർത്തിക്കുന്നതും വിരോധിക്കപ്പെട്ട മഹാപാപം തന്നെ യാണു്.

والمقصود هنا انَّ من انت وسلطان بين الله وبين خلقه كالو
سلطان التي تكون بين الملوك والرّعية فهو مشرّك بل هذا دين
المشرّكين حقاً لا وناف (صيانته ١٨٦)

‘അല്ലാഹുവിന്നും സ്ഫുംടികരക്കുമിടയിൽ, രാജാക്കൾക്കും പ്രജകൾക്കുമിടയിലെന്നപോലെ മദ്ദഹവർത്തികളെ പരിക്കുറാവർ തീർച്ചയായും ബഹു ദൈവാരാധകൻ (മുശംറിക്ക്) തന്നെയാക്കുന്നു. മാത്രമല്ല അതു ബഹു ദൈവാരാധകരുടെ മതവുമാക്കുന്നു’

[സിയാനത്ത്-186]

അപ്പോൾ, രാജാക്കൻമാരുടേയും മര്ത്തിമാരുടേയും ജീവിമാരുടേയുമെങ്കെ അടക്കത്തുനിന്നു കാര്യം സാധിക്കാൻ ശുപാർശകരേയും മദ്ദയ്യ വർത്തികളേയും നിശ്ചയിക്കുന്നതുപോലെ, ഇടയാളം മുഖ്യമായും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ ബോധിപ്പിച്ചു, അവർ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നു കാര്യം സാധിച്ചുതന്നുമെന്ന വിശ്വാസത്തിൽ നടത്തുന്ന ഇടത്തേട്ട് (തവറ്റുൽ) കുഫ്ഫറും ശിർക്കുമാണി നാതിൽ പണ്ഡിതന്മാർക്ക് സംശയമില്ല. പക്ഷെ, ഈ നിഖലക്കുള്ള തവറ്റുലും തന്നെ ഇന്ന് ഏറ്റിയ കുറും നടന്ന വരുന്നതും. അതുകൊണ്ടാണു്, ഇത്തോം തവറ്റുലിൽപ്പെട്ട നിലകൾ നാം വിശകലനം ചെയ്യും. അല്ലെങ്കിലും തവറ്റുലും ഇസ്മിതിഗാസയും തമിൽ കൂടിശേഷപ്പും, അനന്തരം തവറ്റുലെന്ന പേരിൽ ഏല്ലാം ന്യായിക്കരിക്കുന്നാലോ ഇവിടെ ഇടത്തേട്ട് വാദികൾ?

ശ്രേംഖലാൻ വ്യക്തമായിതന്നെ അജ്ഞനെ പ്രസംഗിച്ചുതു മുൻ അദ്ദേഹത്തിൽ നാം എടുത്തുകൂടിയിരുന്നുണ്ട്.

അല്ലാഹുവിനോട് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നും, മഹാ രാഖരക്കണംണ്, അവരുടെ 'ഹബ' (അപകാശം) 'ജംഹ' (സമാന ബഹുമാനം) 'ബർക്കത' (ഗുണ വർദ്ധിയ നവ്) 'ഹുർമത' (ആദരവ്) തുടങ്ങിയ കംരുണ്ണം മുണ്ടനിർത്തി പേംഡിക്കുന്ന സ്വന്പനായവും ഇവിടെ നടപ്പിലുണ്ട്. 'മുഹായിറ്റിൻ ശ്രേംഖലകാണ്ഡു, അല്ലെങ്കിൽ ബദർജിൽക്കൊള്ളുന്ന എൻ്റെ രോഗം മാറി തന്റെനുമെ അല്ലാഹുവും' എന്ന് പ്രാർത്ഥിക്കുന്നതു പോലെ. ഈ പ്രാർത്ഥനയും തവസ്സുലിൽപ്പെട്ടതു തന്നെ. എന്നാലും തവസ്സുലിൻ്റെ ശരിയായ രൂപവും. ഈ പ്രാർത്ഥനയുടെ അർത്ഥവും ആശ യവും അദ്ദേഹത്തിൽ ദുരുഹമാണ്. എന്നാണിതുകാണ്ട ദ്രോശിക്കപ്പെടുന്നതു എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ട്. കത്തിക്കാണ്ഡു തുറിപ്പു; പേനക്കാണ്ഡശുത്തി, പെള്ളംകാണ്ഡു ഭാഗം തീർന്നു എന്നാക്കേ പറഞ്ഞാൽ മുറിക്കാനും എഴുതാനും ഭാഗം തീർക്കാനുമുള്ള വസ്തു കളാണ് കത്തിയും പേനയും പെള്ളിവുമെന്ന് മനസ്സിലാക്കാം. എന്നാൽ, മുഹായിറ്റിൻ ശ്രേംഖലകാണ്ഡു എൻ്റെ രോഗം മാറി, ബദർജിൽക്കൊള്ളുന്ന ഞാൻ രക്ഷപ്പെട്ടു എന്നാക്കേ പറഞ്ഞാൽ, രോഗം മംഗാനും രക്ഷപ്പെടാനുമുള്ള വസ്തുകളാണ് മഹായിറ്റിൻ ശ്രേംഖലവും ബദർജിൽക്കൊള്ളുന്നുണ്ടോ ഉദ്ദേശം? ഈനി അവരുടെ 'മഹത്പ'കാണ്ഡു എന്നാണുദ്രോശമെങ്കിൽ, അവരുടെ മഹത്പവും രോഗ ശാന്തിയും രക്ഷപ്പെടലുമൊക്കെയായി എന്നാണ് പ്രസ്താവം? ഈനി 'കാണ്ഡ' എന്നാം.

കുറിക്കുന്ന 'ബി', 'സത്യ' തിരിഞ്ഞിര അർത്ഥമത്തിലാണുകും, മുഹൂറിനും ശൈവിനുകും ആണു. ബദ്ധരീ അഭേദകും സത്യം ചെയ്യതാണു ഇതു പ്രാർത്ഥമന യെക്കിൽ, അതു, അല്ലാഹുവല്ലാത്തവരുകും സത്യം 'സത്യം' മെയ്യുകയെന്ന 'ശിർക്കി'ൽ ഉംപ്പെടുന്നു. എത്തടി സമാനത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിച്ചാലും നിരന്തരമായും ആപര്മ്മക്കുവുമാണു മഹാസ്ഥാര വിളിച്ചുകും പ്രാർത്ഥമ എന്നതിൽ ഒരു സംശയവുമില്ല.

ഇനി, ഒലിയാക്കരക്കും മഹാസ്ഥാരക്കും അല്ലാഹു പിരിഞ്ഞിരുക്കു ഹബു' (അവകാശം) കുംഭു രോഗം മാറുമെന്നും കാര്യം സാധിക്കുമെന്നമാണുദ്ദേശമെങ്കിൽ, സുഹ്കികളിൽ ആർക്കും അഞ്ചെന്നെയാൽ 'ഹബു' അല്ലാഹുവിക്കൽ ഇല്ലെന്നതാണു പരമാർത്ഥം. എങ്കിൽ, ആർക്കും ഉടമപ്പെടാത്ത രവകാശം എങ്ങനെ അവലും പാക്കാൻ പറ്റും? എന്നിരുന്നാലും താരതമ്യേന അപകടം കുറഞ്ഞതു ഇതു അർത്ഥമത്തിലുള്ള തവസ്യുലും തെററം കുറിവുക്കാണുന്നു ഇമാം അബു ഹനീഫ (റ) പ്രസ്താവിക്കുന്നു. മനഹീ മരഹബിലെ ആധികാരിക ഗ്രന്ഥമായ 'അഞ്ചുറുതി മുഖ്യതാരി'ൽ (الدّر المختار) പ്രസ്താവിക്കുന്നു.

وَكَهْ قَوْلَهْ بِحَقِّ رَسُلِكَ وَأَنْبِيَانِكَ وَأَوْلِيَانِكَ وَبِحَقِّ الْبَيْتِ لَا تَ

لَا حَقْ لِلْخَالِقِ عَلَى الْخَالِقِ تَعَالَى (۴۳۰ - ۲)

‘നിരിഞ്ഞിരുന്നു ദുന്തിന്മാരുടെ, അല്ലെങ്കിൽ പ്രവാചകരായുടെ, അല്ലെങ്കിൽ ഒലിയാക്കളുടെ ഹബു കുംഭു എന്നോ 'കഞ്ചാഹബ' യുടെ ഹബുകുംഭു എന്നോ പറ്റത്തു അല്ലാഹു

வொகு சோலிக்ஸ் தெரியாய (வொகுச்ஸெப்ட்) கார்யமாக நடை. ஏற்றுக்காணல்கள் ஸ்டாவாய் அல்லும் விடைகள் வேற்றும் நிலைமைகளை வைத்து, ஸ்டாக்கிக்கிணவிலை'.

ومن الناس من منع التوسل بالذات والقسم على الله بحاد
من خلقه مطلقاً وهو الذي ترشح إليه كلام المجد ابن تيمة
ونقله عن الإمام أبي حنيفة وابن يوسف وغيره من العلماء الا

علم (تفسير روح المعانى سورة الزور)

‘ஓரத’ (தட1) கொள்ளுகிற தவறையும். ஸுப்பிரகாஷின் காலையைகிடில் கொள்ளுகிற அல்லாவிருப்போடு போன்னிலை. விரோதமிழ்ச் சுருள்தவழுமை. இவுடைய தீவிழியைக் காட்டுவது வாக்கங்கள் நிர்வேலிக்கூடியது அதிகமானது. இமா. அவ்வு ஹாரிஸ் (ஒ), அவ்வு யுஸுப் (ஒ) முதலாய் பள்ளித்துறையின் நிறை அனுமதி. அதெடுத்துவுமரி கூக்கியு. செய்திரிக்கூடியு. (தம் ‘ஸீரூபுநூல்’ ம் அநாரீ-ஸூரித்துத்துக்கூர்.)

ଇନଟେକ୍ସିପ୍ରୋଫଲ୍ଟିକ ଗୁରୁତ୍ବୁଁ ଇମାମୁମାୟ ଶେବ୍ ଓ ଲୁଗ୍ବାର୍, ତରାର ଆଶାକିଲେ କତ୍ତୁକେଣିନୀତିର୍ଥାଙ୍କ ପରିଣାମ

അബു ഹനീഫ (റ) യുടേയും ശൈഖും മഹമുദ്ദു ആലുവസി (റ) യുടേയും മേൽ പ്രസംഗാവന നിശ്ചയിക്കുകയും കളിക്കാണാനു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. അദ്ദേഹം പറയുന്നു:

فَهُوَ نَقْلٌ غَيْرٌ صَحِيحٌ إِذَا لَمْ يَنْقُلْهُ عَنِ الْإِمَامِ أَحَدٌ مِّنْ أَهْلِ

مَذَبَّهٍ (الدَّرَرُ السَّنَّيَةُ . ٤٤)

‘ഇകാം അബുഹനീഫ (റ) തവസ്സുകൾ നിശ്ചയിച്ചുവെന്ന ശൈഖും ആലുവസി (റ) ഉദ്ദീശ്യരിച്ചതു ശരിയല്ലാത്ത റ പ്രാർട്ടാക്കുന്നു. ഹനീഫി മദ്ദഹബിൽ പെട്ട ആ രൂപം അബു ഹനീഫയിൽ നിന്നു അങ്ങനെന്ന ഉദ്ദീശ്യരിച്ചിട്ടില്ല’. എന്നാൽ, സ്വന്തം കണ്ണടക്കകയും താനെന്നും കാണാത്തതുപോലെ മറ്റുള്ളിവരും ഉന്നും കാണുന്നില്ലെന്നു വാദിക്കുകയുമാണ് ഫഹൂദാൻ ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്. എത്രനാശി, ഹനീഫി മദ്ദഹബിലെ അംഗീകൃതവും ആധികാരികവുമായ ‘അഞ്ചുർജുൽ മുവംതാർ’ എന്ന ഗ്രന്ഥമാതിൽ നിന്നു തവസ്സുലിനെതിരില്ലെങ്കിൽ ഇംബം അബു ഹനീഫയുടെ അഭിപ്രായം നാം മെലെ ഉഖരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ ഗ്രന്ഥമം ഫഹൂദാൻ കാണാത്തതു കൊണ്ടും, അഞ്ചുക്കാശിൽ, ശൈഖും ആലുവസിയുടെ മേൽ കരുതിക്കുട്ടി ഒരു നണ്ണം ആരോപിക്കാൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്നതു കൊണ്ടോ-അഞ്ചുക്കാശിൽ തണ്ടിൽ അനുയായികളെ തെററുകളിൽ തന്നെ തളച്ചിട്ടുവാനോ-എത്രു നിലക്കാണ് ഈ നിശ്ചയം. നടത്തിയതെന്നറിയില്ല. ഇടത്തേക്കും ന്യായിക രിക്കാനുള്ള തിരപ്പാടിൽ അറിവും വിവേകവും നഷ്ടം പ്രേക്ഷുവെന്നതായിരിക്കാം. കാരണം.. ഇതുപോലെ, ശക്തിയാഡി അംഗങ്ങിൽ തവസ്സുകൾ വിശോധിച്ചു പറഞ്ഞ

അബു ഹനീഫയുടെ വബറിക്റ്റിൽ ചെന്നു ഇരാം
ശാഫിഇറ്റ് (റ) അബു ഹനീഫ (റ) വിജനക്കാണു
'ഇടത്തക്കി' എന്ന ഒരു കമയും അഭ്യൂഹം കെട്ടിച്ചേരു
ണ്ടാക്കും. പറയാൻ തുടങ്ങിയാൽ എത്രും പറയാമല്ലോ?

ജാഹ്, ഹുർമത്ത്, ബർക്കണ്ട്...തുടങ്ങിയവകര
കൊണ്ടുള്ള തവസ്സുലും അനവദനീയങ്ങളും, ഇസ്‌ലാ
മിൽ അവയ്‌ക്കൊന്നിന്നും ഒരു തെളിവുമില്ലെന്നതു
തന്നെ കാരണം.. ശൈഖു മഹമുദ്ദുൽ ആലുസി (റ)
പറയുന്നു:

نعم، لم يعمد التوسل بالجاه والحرمة عن أحد من الصحابة

رضي الله عنهم (روح المعانى - مائدة)

‘ജാഹ്’കൊണ്ടും ഹുർമത്തുകൊണ്ടുമൊക്കെയുള്ള തവ
സ്സുൽ സംസദായം സ്വഹാബത്തിൽ ആരിൽ നിന്നും
റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ല.

ചുരുക്കത്തിൽ, മഹാൻമാരകക്കാണ്ഡം, അവരുടെ
ഹബ്, ജാഹ്, ഹുർമത്ത്, ബർക്കത്തുകരകൊണ്ടു
ഇടത്തേട്ട്. നടത്തുന്നതിന്നു സ്വീകാര്യങ്ങളുമായ ഒരു
തെളിവും ഇസ്‌ലാമിലില്ല. നബിയേം സ്വഹാബ
ത്തിൽ നിന്നാരെക്കില്ലോ അതു ചെയ്തു കാണിപ്പി
ട്ടുമില്ല. അതുകൊണ്ടുതന്നെ അതു നിഷിദ്ധയമായ
ബീഡ് അത്ത് ആരാണന്നതിൽ സംശയിക്കാനില്ല. ബീഡ്
അതുകര സംശാർഗ്ഗഗത്തിൽനിന്നുള്ള വ്യതിചലന
മാണന്നതില്ലും രണ്ടു പക്‌ഷമില്ല. പുരുഷ സമുദാ
യങ്ങൾ യമാർത്ത് മ മത നിയമങ്ങളിൽനിന്നു അകന്നു

പേരകുവാനുണ്ടായ എററിയും പ്രധാന കാരണം അവർ മതത്തിൽ ബിഡ് അത്തരുകൾ കെട്ടിപ്പുണ്ടാക്കി അതു അവരുടെ മതത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു എന്നതാണെന്ന വസ്തുത നാം ഒരിക്കലും മറക്കരുത്. അതുകൊണ്ടും തന്നെ പുർണ്ണ സമൂഡായാത്ത പാശ പറിയുന്ന തിനെ എത്ര ശാഖവാതൊക്കെയാണു് നബി (സ) വിരോധിച്ചിട്ടുള്ളിൽ. ബിഡ് അത്തരുകൾ നിർക്കിക്കുന്നതു സംബന്ധിച്ചു് നബി (സ) പറയുന്നതോ് ശൈഖ്യയിൽ ഇരിക്കേണ്ട

عن عاشة رضي الله عنها قالت قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من احدث في امرنا هذا ما ليس منه فهو رد ٥
متفق عليه (مشكاة المصاحف ٣٧ - ١)

‘നമ്മുടെ ഇം (മത) കാര്യത്തിൽ ആരോക്കില്ലും അതിൽ പെടാത്ത പുതിയ വല്ലതും നിർക്കിപ്പുണ്ടാക്കിയാൽ അതു തള്ളിപ്പേണ്ടതാകുന്നു’. [ബുബാറി, മസ്‌ലി०] മുസ്‌ലി० റിവായത്തു ചെയ്ത മരിംബ നബി വചനം ശൈഖ്യയാണു്. അതു എല്ലാ പ്രസംഗതിഞ്ചിരുന്നു. ആരംഭത്തിൽ ജനങ്ങളെ കേരളിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. അതു ഇവിടെ യോജിക്കുന്നു.

عن جابر رضي الله عنه قال قال رسول الله صلى الله عليه وسلم
أما بعد فان خير الحديث كتاب الله وخير الهدى هدى محمد

صلی اللہ علیہ وسلم وشر الأمور محدثاہ وکل بدعة ضلالۃ
— رواہ مسلم مشکاہ المصابیح

‘പാക്കുകളിൽവെച്ചു’ എറിവും ഉത്തമവായിട്ടുള്ളതോ
അല്ലാഹുവിശേഷ കിത്താബാകുന്നു. ജീവിതചര്യകളിൽ
എറിവും ഉത്തമമായിട്ടുള്ളതു് മുഹമ്മദ് നബിയുടെ
ജീവിതചര്യാകുന്നു. കാര്യങ്ങളിൽ എറിവും ചീത
യായിട്ടുള്ളതു് മതത്തിൽ പുതുതായി നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട
താകുന്നു. എല്ലാ ബിഡാത്തുകളും വഴിപാശപ്രതു
മാണു്. (മുസുലീം) ബിഡാത്തുകളിൽനിന്ന് അല്ലം
ഹു നമ്മൾ കാത്തു രക്കാഷിക്കെട്ടു-ആമീൻ.

بيان اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والإفتاء بالملكية العربية
السعوية هذا السؤال، وأجابت عليه بالفتوى رقم (٢٠٦٦).

السؤال / هل طباعة الكتب الشرعية الصحيحة ينتفع بها
الإنسان بعد موته ، ويدخل في العلم الذي ينتفع به كما جاء في
الحديث ؟

الجواب / طباعة الكتب المفيدة التي ينتفع بها الناس
في أمور دينهم ودنياهم هي من الأعمال الصالحة التي
ي ثاب عليها في حياته ، ويبقى أجرها ، ويجري نفعها
له بعد مماته ، ويدخل في عموم قوله ﷺ فيما صح
عنه من حديث أبي هريرة رضي الله عنه أن رسول الله ﷺ قال
"إذا مات الإنسان انقطع عمله إلا من ثلاثة صدقة
جارية أو علم ينتفع به أو ولد صالح يدعوه" رواه
مسلم في صحيحه والترمذى والنسائى والإمام أحمد .
وكل من ساهم في إخراج هذا العلم النافع يحصل
على الثواب العظيم سواء كان مؤلفا له أو ناشرا له
بين الناس أو مخرجا أو مساهما في طباعته كل
بحسب جهده ومشاركته في ذلك .

اللجنة الدائمة للبحوث العلمية والإفتاء

الله العزيم انتصر
وزادت انتصاراته وذلت قوى العالم ازداد
انتصاراته وذلت قوى العالم
وتحتاج انتصاراته يذلت العالم

التوسل

مع تعاون الناشر للدعوه والإرشاد وتوزيع الجاليات بغرب الديار
هاتف: ٤٢٤١٩٤٢ ناسوخ: ٢٤٩١٨٥١ ص. ب: ١٥٤٤٨٨٨ الریاض: ١١٧٢٦
حساب رقم: ٤٢٤٤٣ شرکة الراجحي المصرفيه فرع سلطنة
سلطنة